

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Handreiking

Selectieve woningtoewijzing op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving en

Directoraat generaal Bestuur en Wonen – directie Democratie en
Burgerschap – Programma Bestuur en Veiligheid

Januari 2017

VOORWOORD

Op 1 januari 2017 treedt de Wet tot wijziging van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek inzake selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag in werking. Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel heeft de Minister voor Wonen en Rijksdienst aan de Tweede Kamer toegezegd dat er een handleiding zal worden opgesteld om de implementatie van deze wet zo goed mogelijk te begeleiden.

In deze handleiding wordt het implementatie- en uitvoeringsproces van de instrumenten die de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek biedt, beschreven. De toepassing van de maatregelen is afhankelijk van de lokale situatie. Daarom worden in deze handreiking ook keuzemogelijkheden gegeven, waarbij een afweging op het lokale vlak moet worden gemaakt.

In het eerste hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van wat onder leefbaarheid verstaan wordt en hoe de leefbaarheid kan beïnvloed worden. De maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, staan ter beschikking van alle gemeenten die in bepaalde complexen, straten of gebieden geconfronteerd worden met ernstige leefbaarheidsproblemen waarbij de inzet van het gewone instrumentarium, zoals beschreven in hoofdstuk 2, niet afdoende is.

Selectieve woningtoewijzing op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kan slechts worden toegepast nadat de Minister voor Wonen en Rijksdienst een complex, straat of gebied op verzoek van de gemeenteraad daartoe heeft aangewezen. In hoofdstuk 3 wordt nader uiteengezet wanneer de instrumenten uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kunnen worden ingezet en in hoofdstuk 4 worden de verschillende instrumenten van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek uiteengezet. De hoofdstukken 5 en 6 hebben betrekking op de aanvraag van de gemeenteraad bij de Minister voor Wonen en Rijksdienst tot aanwijzing van een complex, straat of gebied waar de maatregelen kunnen worden toegepast.

Maar ook daarna vergt de uitvoering van de maatregel enige kennis en vaardigheden. Zo zal een huisvestingsverordening moeten worden opgesteld (hoofdstuk 7) en zullen een aantal mandateringsbesluiten genomen moeten worden (hoofdstuk 8).

De hoofdstukken 9 en 10 hebben betrekking op het verlenen van huisvestingsvergunningen. Terwijl hoofdstuk 11 nader ingaat op de verwerking en bescherming van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn bij selectieve woningtoewijzing.

Hoofdstuk 12 geeft een overzicht van de mogelijkheden van de handhaving van de maatregelen en hoofdstuk 13 gaat nader in op de monitoring en evaluatie.

Ten slotte, vindt u in bijlage de tekst van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en van het Besluit verwerking persoonsgegevens ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag alsmede een voorbeeld van een bereidverklaring en een voorbeeld van een aanvraag formulier voor een huisvestingsvergunning.

Bij de voorbereiding van het wetsvoorstel is een Werkgroep Selectieve Woningtoewijzing opgericht. Deze is samengesteld uit vertegenwoordigers van onder meer de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), de G4, het Stedennetwerk G32, een aantal gemeenten gebruik maakte van screening op basis van convenanten met de politie en de woningcorporaties, Aedes, het Landelijk Platform Woonoverlast, het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, de Nationale Politie, het Ministerie van Veiligheid en Justitie en het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Nadat een eerste concept van deze handreiking was opgesteld, is gevraagd aan de leden van die werkgroep om met concrete suggesties, vragen en opmerkingen te komen. Deze opmerkingen zijn verwerkt in de nu voorliggende handreiking. Daarna is aan de aanwezigen van de

informatiebijeenkomst op 2 november 2016 in Utrecht gevraagd om aanvullingen te doen op de handreiking. Het nu voorliggende product is het resultaat van dit proces.

Deze handreiking is echter slechts een van de tools bij de toepassing van de maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en zal gedurende de implementatie in de gemeenten regelmatig geüpdate worden met concrete praktijk voorbeelden en casussen. Op deze wijze wordt het een levend document.

Inhoud

Voorwoord	3
1. Wat is leefbaarheid	8
2. Instrumenten om de leefbaarheid te bevorderen	11
2.1. Niet juridische middelen	11
2.2. Juridische middelen	12
2.2.1. Wet op de ruimtelijke ordening	13
2.2.2. Crisis- en herstelwet	14
2.2.3. Huisvestingswet 2014	14
2.2.4. Woningwet	14
2.2.5. Leegstandwet	15
2.2.6. Onteigeningswet	16
2.2.7. Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	16
2.2.8. Wet op de bedrijveninvesteringszones	16
2.2.9. Wet milieubeheer en Wet geluidhinder	17
2.2.10. Gemeentewet	17
2.2.11. Opiumwet	17
2.2.12. Andere wettelijke mogelijkheden	17
2.2.13. Algemeen plaatselijke verordening	18
2.2.14. Initiatiefwetsvoorstel Aanpak woonoverlast	18
2.3. Verder informatie	19
3. Inzet van de instrumenten van de Wbm	20
4. Selectieve woningtoewijzing op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	21
4.1. Het stellen van eisen aan de aard van het inkomen	21
4.2. Voorrang verlenen op basis van sociaaleconomische kenmerken	22
4.3. Selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlast en criminaliteit	23
4.3.1. VOG	24
4.3.2. Onderzoek op basis van politiegegevens	27
5. Voorbereiding van de aanwijzingsaanvraag	29
5.1. Welke keuzes moeten gemaakt worden	29
5.1.1. Wat is de problematiek en welke maatregelen zijn al genomen	29
5.1.2. Welke maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	29
5.1.3. Welke complexen, straten en gebieden	30
5.1.4. Welke termijn	30
5.1.5. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	31
5.1.6. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	32
5.1.7. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	32
5.2. Overleg	39
6. De aanvraag tot aanwijzing	41
6.1. Rol van de gemeenteraad	41
6.2. Procedurele eisen	41
6.3. Inhoudelijke eisen	42
6.3.1. Algemeen	42
6.3.2. Noodzakelijkheid	42
6.3.3. Geschiktheid	43
6.3.4. Subsidiariteit	43
6.3.5. Proportionaliteit	43
6.3.6. Monitoring en evaluatie	44
6.3.7. Gegevensverwerking	44
6.4. Behandeling van de aanvraag	44
6.5. Beslissing op de aanvraag	45
6.6. Intrekking van de aanwijzing	45
6.7. Bezwaar en beroep	45
7. Het opstellen van een huisvestingsverordening	46
7.1. Algemene regels die worden opgenomen in de huisvestingsverordening	46
7.1.1. Begripsbepalingen	46
7.1.2. Aanwijzen woonruimte	47
7.1.3. Regels met betrekking tot de aanvraag	47
7.1.4. Verbodsbepaling	49
7.1.5. Intrekken van een huisvestingsvergunning	49
7.1.6. Bestuurlijke boete	50
7.2. huisvestingverordening uitsluitend in kader van leefbaarheid	51
7.2.1. Algemene bepalingen	51

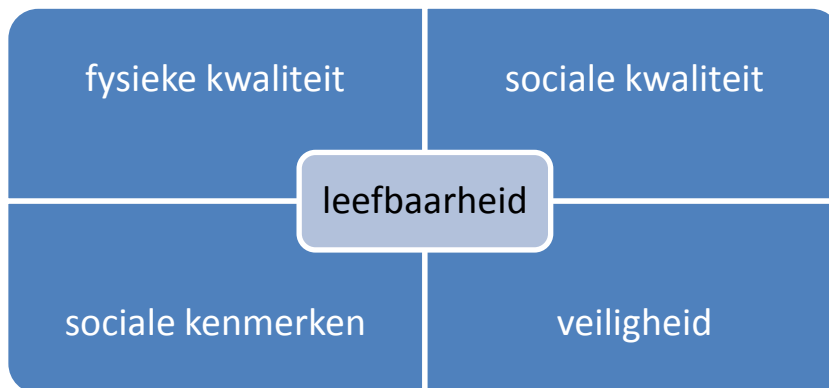
7.2.2. Bepalingen bij de toepassing van artikel 8 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	52
7.2.3. Bepalingen bij de toepassing van artikel 9 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	53
7.2.4. Bepalingen bij de toepassing van artikel 10 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	54
7.3. Huisvestingsverordening in het kader van schaarste én leefbaarheid	60
7.3.1 Regels in verband met schaarste.....	60
7.3.2. Bij regels in verband met schaarste én leefbaarheid	61
7.4. Wijzigingen van andere verordeningen	62
7.5. Overleg en communicatie.....	62
7.5.1. Verplicht overleg	62
7.5.2. Communicatie	63
7.6. Vanaf wanneer geldt de vergunningplicht.....	63
8. Besluiten van het college en de burgemeester	64
8.1. Besluiten die het college moet nemen.....	64
8.1.1. Aanwijzen toezichthouders	64
8.1.2. Mandaat verlenen aan eigenaren en beheerders van woonruimte	64
8.1.3. Bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag	65
8.2. Besluiten die de burgemeester moet nemen bij het onderzoek op basis van politiegegevens	67
9. De huisvestingsvergunning bij het gebruik van een VOG.....	69
9.1. Aanvraag	69
9.2. Ontvangstbevestiging	69
9.3. Beoordeling.....	69
9.4. Het besluit op de aanvraag	72
9.4.1. Beschikking.....	72
9.4.2. Termijn.....	72
9.4.3. Zienswijze.....	72
9.4.4. Inhoud van de beschikking.....	72
9.4.5. Motivering van de beschikking	73
9.4.6. Bezwaarschriftclausule.....	73
9.4.7. Bekendmaking van de beschikking	74
9.5. Bezwaar en beroep	74
9.6. Intrekken van een huisvestingsvergunning.....	74
9.6. Mandatering aan verhuurders.....	75
10. De huisvestingsvergunning waarbij een onderzoek plaatsvindt op basis van politiegegevens ..	76
10.1. Aanvraag	76
10.2. Ontvangstbevestiging	76
10.3. Eerste beoordeling door college	76
10.4. Verzoek om woonverklaring aan burgemeester	78
10.5. Verzoek om politiegegevens	79
10.6. Verstrekking van politiegegevens	79
10.7. Beoordeling van de politiegegevens.....	80
10.7.1. De aard en ernst van de gedragingen	81
10.7.2. De frequentie en onderlinge samenhang van de gedragingen.....	81
10.7.3. De overlast die de gedragingen hebben veroorzaakt	82
10.7.4. Het tijdsverloop sinds de gedragingen zijn geconstateerd	82
10.7.5. De relatie tussen de geconstateerde overlastgevende gedragingen en de mogelijke invloed van deze gedragingen op de leefbaarheid in een aangewezen complex, straat of gebied.	82
10.7.6. Het beoordelingsmodel	82
10.8. Gelegenheid bieden tot horen	88
10.9. Inhoud woonverklaring	88
10.9.1. Positieve woonverklaring	88
10.9.2. Negatieve woonverklaring	88
10.9.3. Woonverklaring met voorwaarden	89
10.10. Tweede beoordeling door college.....	91
10.11. Het besluit op de aanvraag.....	91
10.11.1. Beschikking	91
10.11.2. Termijn	91
10.11.3. Zienswijze	92
10.11.4. Inhoud van de beschikking	92
10.11.5. Motivering van de beschikking	92
10.11.6. Bezwaarschriftclausule	93
10.11.7. Bekendmaking van de beschikking	93
10.12. Mandatering aan verhuurders	93
10.13. Bezwaar en beroep.....	94
10.14. Intrekken van een huisvestingsvergunning	95
11. Gegevensverwerking en –bescherming bij selectie woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag	96

11.1. Gegevensverwerking en –bescherming in het algemeen	96
11.2. Gegevensverwerking bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag	98
11.2.1. Gegevensverwerking bij gebruik van de VOG	99
11.2.2. Gegevensverwerking en –bescherming bij het onderzoek op basis van politiegegevens	100
11.2.3. Gegevensverwerking bij mandatering	105
11.3. Gegevensverwerking bij mandatering aan eigenaren of beheerders van woonruimte	106
11.4 De functionaris gegevensbescherming	107
12. Handhaving	108
12.1. Bevoegdheden	108
12.1.1. Last onder dwangsom	108
12.1.2. Last onder bestuursdwang	108
12.1.3. Bestuurlijke boete	109
12.2. Bevoegdheid tot handhaving	110
13. Evaluatie en monitoring	111
13.1. Lokale evaluatie en monitoring	111
13.2. Vijfjaarlijkse evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	111
Bijlage 1: Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	113
Bijlage 2: Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag	119
Bijlage 3: Voorbeeld van een bereidverklaring	126
Bijlage 4: Voorbeeld van een aanvraagformulier voor een huisvestingsvergunning	127
Bijlage 5: Voorbeeld besluit oplegging last onder dwangsom	135
Bijlage 6: Voorbeeldbeschikking last onder bestuursdwang	138
Contactgegevens	141

1. WAT IS LEEFBAARHEID

Onder leefbaarheid wordt verstaan de mate waarin de leefomgeving aansluit bij de behoeften van de burgers. Leefbaarheid gaat onder meer over hoe veilig burgers een buurt vinden, hoe de kwaliteit van de woningvoorraad wordt gewaardeerd, hoe de manier waarop de bewoners met elkaar omgaan wordt gewaardeerd en de beleving van burgers van de kwaliteit van de publieke ruimte.

Leefbaarheid is geen vast gegeven. De waardering van de leefbaarheid kan per persoon en per plek verschillen. Mensen beleven en waarderen plekken verschillend. Aan de subjectieve beleving van de leefbaarheid, liggen objectieve kenmerken van de woonomgeving ten grondslag.

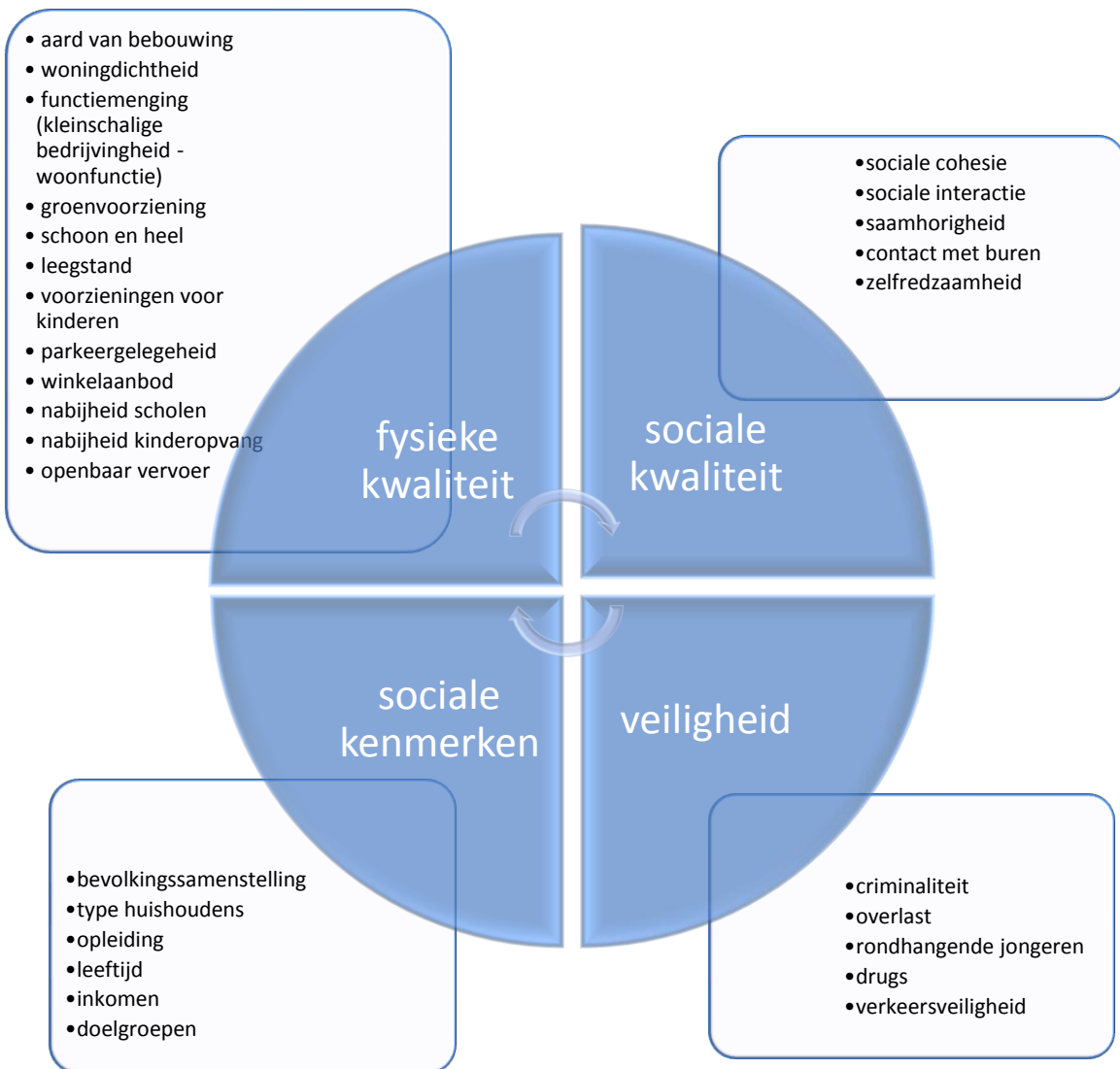

Deze objectieve factoren zijn:

- de *fysieke kwaliteit*: ruimtelijke planning, investeringen in infrastructuur, het op peil houden van voorzieningen (winkels, openbaar vervoer, ...), het tegengaan van verloedering van gebouwen. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan de aard van de bebouwing (sociale woningen, gemengde wijken), de woningdichtheid (flats, eengezinswoningen, kamerverhuur), functiemenging (kleinschalige bedrijvigheid met de woonfunctie), de aanwezigheid van winkelveorzieningen, groenvoorzieningen, voorzieningen voor kinderen (speelgelegenheid), de nabijheid van basisscholen en kinderopvang, de kwaliteit van het openbaar vervoer, schoon en heel (het tegengaan van verloedering, vervuiling, vernieling, leegstand, hondenpoep, zwerfvuil, bekladding en graffiti ...), voldoende parkeergelegenheid.
- de *sociale kwaliteit*: de mate waarin mensen in staat zijn om deel te nemen aan het sociale en economische leven, onder de condities die hun welbevinden en individuele potenties stimuleren zoals het bevorderen van de sociale cohesie en de participatie door middel van projecten die de integratie bevorderen en het ondersteunen en stimuleren van buurtinitiatieven. Daarnaast wordt de sociale kwaliteit bepaald door de zelfredzaamheid van bewoners en het bevorderen van sociale insluiting door middel van onder meer contact met burens en saamhorigheid. Ten slotte wordt sociaaleconomische zekerheid gezien als een element dat van invloed is op de sociale kwaliteit.
- de *sociale kenmerken*: bevolkingssamenstelling, type huishouden (aandeel een- of meerpersoonshuishouden), leeftijd (aandeel kinderen – ouderen), inkomen (aandeel huishoudens met lage inkomens), aandeel niet-actieven, speciale doelgroepen (studenten, kunstenaars, startende ondernemers, zzp-ers, ...), opleiding (schooluitval).
- de *veiligheid* (fysieke en sociale veiligheid): criminaliteit in de woonomgeving en overlast. Bij overlast kan een onderscheid gemaakt worden tussen woonoverlast en andere vormen van overlast. Woonoverlast is hinder die wordt veroorzaakt in een woning of in de daarbij

buitenruimte. Er is een doen of nalaten in een woning, dat een onplezierige ervaring bij een omwonende veroorzaakt. Bij andere vormen van overlast gaat het om overlast in de openbare ruimte. Bij overlast wordt de leefbaarheid aangetast door factoren van materiële of personele aard zoals last aan anderen toegebracht, ondervonden hinder, geluidsoverlast, stankoverlast, overlast door rondhangende jongeren, inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel, burengerucht, externe belemmeringen, huiselijk geweld, molestatie, rustverstoring, schade, strafbare handelingen, openbaar drugs- en drankgebruik, overbelasting. Onder criminaliteit worden enerzijds individuele gevallen van verstaan, maar ook ondermijnende criminaliteit van parallelle samenlevingen in een buurt.

Deze factoren versterken of verzwakken elkaar. De inrichting van de buurt zal niet alleen de fysieke kwaliteit beïnvloeden, maar ook de veiligheid (aanleg straten, verkeersdrempels, verlichting) en de sociale kwaliteit (ontmoetingsplekken). Om de leefbaarheid te bevorderen is een mix van maatregelen nodig. De ideale mix is per gebied verschillend en is afhankelijk van de uitgangssituatie en het beoogde doel. Het is niet mogelijk om een uniform model op te stellen dat leidt tot de "beste leefbaarheid".

Een aantal gegevens zijn moeilijker te wijzigen dan andere. Een locatie wordt altijd medebepaald door zijn omgeving. De aanpak in of in de nabijheid van een dorpskern of krimpregio vergt andere maatregelen dan in een buurt in een stad. Bij de ontwikkeling van een nieuwe wijk zijn andere middelen inzetbaar dan in een bestaande buurt. Bepaalde factoren kunnen makkelijker gewijzigd worden dan anderen. Aanpassing van de aard van de bebouwing en de woningdichtheid in een bestaande buurt is moeilijker dan het creëren van speel- of groenvoorzieningen. Het doel (behoud of verbetering van de leefbaarheid) is bepalend voor de inzet van de maatregelen. Tevens vergt de inzet van maatregelen altijd financiële middelen (herinrichting) en betrokkenheid van andere actoren factoren.

Het is aan de gemeente, om uitgaande van de lokale situatie, met de beschikbare middelen een juiste afweging te maken. Hierbij kunnen best practices van andere gemeenten inspirerend en bruikbaar zijn.

2. INSTRUMENTEN OM DE LEEFBAARHEID TE BEVORDEREN

Een goede leefbaarheid is niet alleen van belang voor een prettige woonomgeving, maar werkt ook preventief bij de voorkoming van andere maatschappelijke en sociale problemen. Daarom dient er altijd aandacht voor de leefbaarheid te zijn, zowel bij de ontwikkelingsfase van een nieuwe wijk, bij een buurt waar de leefbaarheid goed is als bij gebieden waar de leefbaarheid minder scoort.

Indien een gemeente werk wil maken van de verbetering of behoud van de leefbaarheid kan ze haar doelstelling per wijk formuleren in een beleidsplan waarbij de doelen en de maatregelen specifiek, meetbaar acceptabel, realistische en tijdsgebonden te formuleren en per maatregel de betrokken en verantwoordelijke actoren aan te geven. Hierbij is ook aandacht nodig voor de achterliggende oorzaken die een bedreiging kunnen zijn voor de leefbaarheid. De bevoegdheden om de achterliggende oorzaken aan te pakken zijn veelal ook gedecentraliseerd belegd bij de gemeenten.

Hoewel het opstellen van een gemeentelijk beleidsplan leefbaarheid veel voorbereiding kan kosten, maakt het ook mogelijk om te kiezen voor de meest effectieve en efficiënte mix van niet juridische en juridische maatregelen, om de voortgang te bewaken en om de betrokken actoren uiteindelijk af te rekenen op basis van de behaalde resultaten. Zulk een beleidsplan kan worden vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders en daarna besproken worden in de gemeenteraad om een breed draagvlak en committent te creëren. Op basis hiervan kunnen de afspraken met de verantwoordelijke actoren worden vastgelegd in convenanten of andere overeenkomsten. Bij het opstellen van een beleidsplan moeten ook de eventuele (ongewenste) neveneffecten van de inzet van een maatregel in kaart worden gebracht.

Een andere mogelijkheid is te werken met wijkprogramma's op basis waarvan wordt samengewerkt met wijkpartners. Deze wijkprogramma's hebben als voordeel dat ze tussentijds snel kunnen worden bijgesteld. Ook in deze wijkprogramma's worden heldere doelen, middelen en de betrokken stakeholders worden aangewezen en wordt eveneens gestreefd naar de beste mix van leefbaarheidsmaatregelen vanuit een interdisciplinaire invalshoek.

Het is wel noodzakelijk dat leefbaarheid als aandachtsgebied op regelmatige tijdstippen geagendeerd wordt bij het college van burgemeester en wethouders en in de gemeenteraad om voor de wijkaanpak en de bereikte resultaten een breed draagvlak te creëren.

2.1. NIET JURIDISCHE MIDDELEN

Het merendeel van de maatregelen om de leefbaarheid te bevorderen, is van praktische of beleidsmatige aard zoals het aanleggen van een speel- of groenvoorziening, het ophalen van het huisvuil, het schoonhouden van straten en pleinen, het opzetten van een buurthuis enz. Hiervoor is vaak geen wet- en regelgeving noodzakelijk.

Een aantal voorzieningen kan best door of samen met de bewoners worden gerealiseerd, wat ook de sociale kwaliteit in de buurt bevordert. Indien bewonersinitiatieven niet uit zichzelf ontstaan, kan de gemeente besluiten om zulke initiatieven te initiëren en daarbij een aantal bewoners actief te betrekken. Andere maatregelen vergen meer planning (vb. nieuwe infrastructuur) of zullen door of samen met professionals ter hand genomen moeten worden (vb. handhaving openbare orde). Op de eerste plaats moet bezien worden wie het meest geschikt is om een bepaalde problematiek aan te pakken. Zo kan overlast in een bepaald complex beter door de woningcorporaties in overleg met de huurders worden opgelost, zonder bemoeienis van de gemeente. In andere gevallen kan de taak van gemeente er uitsluitend in bestaan om de verantwoordelijken te faciliteren of een regierol op zich te nemen. Ten slotte, zijn er taken die door de gemeente zelf zowel geïnitieerd als uitgevoerd moeten worden omdat andere spelers daartoe niet bevoegd zijn of geen initiatief ontplooien.

Veelal zal een maatregel die gericht is op de verbetering van één factor, ook een positieve bijdrage kunnen hebben op andere factoren. Zo kan het opzetten en onderhouden van een speelvoorziening of een buurttuin, niet alleen de fysieke component verbeteren, maar ook de sociale kwaliteit, omdat het project ook geheel of gedeeltelijk gedragen wordt door buurtbewoners, wat de sociale kwaliteit verbetert. Een verbetering van de sociale kwaliteit zal er toe leiden dat mensen elkaar makkelijker aanspreken op ongewenst gedrag, waardoor de veiligheid toeneemt.

Hieronder worden ter illustratie enkele voorbeelden van maatregelen opgesomd die mogelijk zijn zonder dat daarvoor bepaalde wetgeving vereist is en die in veel gevallen goede resultaten hebben geboekt.

Fysieke kwaliteit	Sociale kwaliteit	Sociale samenstelling	Veiligheid
• plannologische indeling • groenvoorziening • afvalophaling • verwijderen graffiti • straatverlichting • sportaccommodatie • speelpleintjes • buurtbus • schoonhouden openbare ruimte • verkeersdrempels • parkeerplaatsen • hondenuitlaatplek • braakliggende terreinen tijdelijk heringerichten • verwijdering fietswrakken • buurtschoonmaakdag • direct herstel bij vernielingen in openbare ruimte • adopteren van afvalbakken door bewoners • gronduitgiftebeleid • anterieure overeenkomsten	• buurthuis • buurtwerker • jongerencentrum • sportclubs • boodschappendienst • burendienst • ondersteuning vrijwilligers • wooncoöperaties • projecten doe-democratie • buurtfeest • adoptie van vuilcontainers • buurtbudgetten • straatcoaches • buurtschoonmaakdag • buurtparticipatieproject • buurt Facebookpagina • buurtmentoren • digitale nieuwsbrief voor en door buurtbewoners • wijktafel	• voorkomen schooluitval • begeleiding naar werk • begeleiding multiprobleemgezinnen • schuldsanering • inburgering • taalvaardigheid • omscholing • huiswerkbegeleiding • talentontwikkeling	• wijkagent • cameratoezicht • overlastmeldpunt • straathoekwerk • voorlichting • buurtwacht • buurtapp • politie keurmerk veilig wonen • veiligheidshuis en casusoverleggen • buurtbemiddeling • meldpunt overlast • inzet toezichthouders • grote broer projecten • woonbegeleiding • buurtveiligheidsteams • voorlichting drugs • burgernet • aanpak problematiek van de parallelle samenleving

Op de website van het Centrum voor criminaliteitspreventie en veiligheid zijn meerdere instrumenten terug te vinden die de leefbaarheid en veiligheid in de buurt kunnen verbeteren: <https://hetccv.nl/filter-thema/thema/veilige-wijk/>

Over instrumenten om de woonoverlast tegen te gaan wordt ook verwezen naar de Handreiking aanpak woonoverlast en verloedering: <https://www.rijksoverheid.nl/ministeries/ministerie-van-binnenlandse-zaken-en-koninkrijksrelaties/documenten/brochures/2011/06/24/actualisatie-handreiking-aanpak-woonoverlast-en-verloedering>

2.2. JURIDISCHE MIDDELEN

Naast de niet juridische instrumenten kan in het kader van leefbaarheid ook gebruik gemaakt worden van juridische instrumenten. Hier zal kort worden aangegeven welke mogelijkheden de verschillende wetten in dit kader bieden. Deze middelen kunnen door alle gemeenten worden ingezet.

Fysieke kwaliteit	Sociale kwaliteit	Sociale samenstelling	Veiligheid
• Wet ruimtelijke ordening • Crisis- en herstelwet • Huisvestingswet 2014 (woonruimte-voorraadbeheer) • Woningwet • Wet bedrijven-investeringszone • Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (OZB-verlaging) • Leegstandwet • Onteigeningswet • Wet milieubeheer • APV	• Wet bedrijven-investeringszone	• Huisvestingswet 2014 (sociale en maatschappelijke binding) • Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek	• Opiumwet • Woningwet • Gemeentewet • Wetboek van strafrecht • Drank- en horecawet • Wet op de kansspelen • Wet tijdelijk huisverbod • Wet geluidshinder • Wet milieubeheer • Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen • Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek • APV • Initiatiefwettvoorstel aanpak wonoverlast

2.2.1. Wet op de ruimtelijke ordening:

Een goede planologische en ruimtelijke ordening bevordert de leefbaarheid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening moeten gemeenten bestemmingsplannen maken. Het bestemmingsplan is het belangrijkste instrument voor de ruimtelijke ordening in een gemeente. Met 'bestemming' wordt een functie, zoals wonen, werken, groen of verkeer bedoeld. De gemeente kan in het bestemmingsplan deze bestemmingen nader definiëren. In het bestemmingsplan kunnen onder meer regels gesteld worden over sociale huurwoningen, sociale koopwoningen of particulier opdrachtgeverschap en het behoud ervan. In het bestemmingsplan legt de gemeenteraad vast welke functies op welke plaats zijn toegestaan. In het bestemmingsplan kan het gemeentebestuur het begrip woning definiëren als een complex van ruimten die bestemd zijn voor bewoning door niet meer dan een huishouden. De volgende stap is het definiëren van het begrip huishouden. Bijvoorbeeld: "een persoon of groep personen die een huishouding voert, waarbij sprake is van onderlinge verbondenheid en continuïteit in de samenstelling ervan." Daarmee is het mogelijk kamerverhuur te voorkomen en op te treden tegen een tot woning bestemd pand, waarin kamerverhuur voorkomt. Daarnaast bevat een bestemmingsplan de regels die gelden voor een dergelijke functie. Denk hierbij aan bouwhoogte, afstand tot de burens en of er bijgebouwen zijn toegestaan.

Voor een van de bestemming afwijkend gebruik kan het nodig zijn om een omgevingsvergunning aan te vragen. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan het omzetten van zelfstandige in onzelfstandige woonruimte, het onttrekken van een (deel) van de woning aan de bestemming wonen. Zo is in een aantal gemeenten een omgevingsvergunning noodzakelijk indien de bewoner een bed&breakfast wil exploiteren of een bestaand woning kamergewijs wordt verhuurd. Het bestemmingsplan maakt het dus niet alleen mogelijk om te komen tot een goede ruimtelijke ordening, waarvan leefbaarheid een essentieel onderdeel is, maar biedt ook de mogelijkheid om van de bestemming afwijkend gebruik te reguleren.

2.2.2. Crisis- en herstelwet

Op basis van de Crisis- en herstelwet kunnen gemeenten ruimtelijke en infrastructurele projecten voorstellen aan de Minister voor Infrastructuur en Milieu, die deze kan aanwijzen bij algemene maatregel van bestuur zodat er bepaalde afwijkingen mogelijk zijn van onder meer de Wet ruimtelijke ordening.

2.2.3. Huisvestingswet 2014

Op basis van de Huisvestingswet 2014 is het mogelijk om bij schaarste aan goedkope woningen in een huisvestingsverordening regels te stellen in verband met woonruimteverdeling. Deze regels kunnen onder meer betrekking hebben op het passend toewijzen op het gebied van de aard, grootte of prijs van de woonruimte. Bij het verlenen van huisvestingsvergunningen kan voor een bepaald deel van de woningvoorraad voorrang gegeven worden aan personen die een economische of maatschappelijke binding hebben met een gemeente of een tot de gemeente behorende kern. Dit biedt gemeente de mogelijkheid om onder meer de sociale cohesie binnen de gemeente te beschermen.

De gemeenteraad kan van Huisvestingswet 2014, ook in het geval er geen schaarste is, gebruik maken om een urgentieregeling vast te stellen, waarin aan urgent woningzoekende met voorrang een sociale huurwoning wordt toegewezen. Naast de in de Huisvestingswet verplichte categorieën (statushouders, personen uit een blijf-van-mijn-lijfhuis en mantelzorgaanbieders en -ontvangers) kan de gemeenteraad andere categorieën van urgent woningzoekenden aanwijzen zoals personen die dakloos zijn, personen met een medische indicatie etc.

De Huisvestingswet 2014 biedt daarnaast de mogelijkheid aan gemeenten om bij schaarste aan goedkope woonruimte een vergunning in te stellen in het kader van woonruimtevoorraadbeheer. Zo is het mogelijk om:

- een omzettingsvergunning in te stellen voor het omzetten van zelfstandige in onzelfstandige woonruimte;
- een onttrekkingvergunning voor het gebruik van de woning voor een ander doel als wonen;
- een vergunning om twee woningen samen te voegen tot één;
- een vergunning tot woningvorming indien één woning wordt opgedeeld in twee kleinere zelfstandige woningen;
- een splitsingsvergunning voor het splitsen van een woning in appartementsrechten.

Bij het verlenen van vergunningen in het kader van woonruimtevoorraadbeheer kan het college van burgemeester en wethouders naast het aspect schaarste ook rekening houden met de gevolgen voor de leefomgeving en leefbaarheid.

2.2.4. Woningwet

De Woningwet bevat enerzijds regels over het bouwen, gebruiken, laten gebruiken of slopen van bouwwerken en het gebruiken of laten gebruiken van open erven en terreinen. Anderzijds zijn ook de regels met betrekking tot woningcorporaties opgenomen in deze wet. Een aantal regels van de Woningwet kunnen worden gebruikt voor het behoud of de bevordering van de leefbaarheid.

- Indien de gemeente een woonvisie heeft, moeten er jaarlijks *prestatieafspraken* gemaakt worden tussen de gemeente, de woningcorporaties en de huurders- of bewonersorganisaties. Naast afspraken over onder meer onderhoud, renovatie, sloop en nieuwbouw van woningen van woningcorporaties. Ook kunnen er afspraken gemaakt worden over de wijze waarop

woningcorporaties hun middelen inzetten voor de leefbaarheid in de directe nabijheid van hun woongelegenheden.

- In de Woningwet zijn ook regels opgenomen in verband met het *bouwen, de staat van bestaande bouwwerken, het gebruik en het slopen*. Deze regels zijn verder uitgewerkt in het Bouwbesluit. Deze regels zijn overal in Nederland hetzelfde. Zo is bijvoorbeeld in het Bouwbesluit bepaald dat een woonfunctie (lees: woonruimte) niet wordt bewoond door meer dan één persoon per 12 m² gebruiksoppervlakte. Dit artikel is bedoeld om te voorkomen dat de gezondheid van de bewoners door overbewoning in het geding komt. Op basis van dit artikel kan het bevoegd gezag optreden in het geval er te veel mensen in een woonruimte wonen.

In het *Bouwbesluit* zijn ook regels opgenomen om overlast vanuit de woning tegen te gaan zoals onder meer met betrekking tot geluidsoverlast, overlast door trillingen, schadelijke wijze rook, stof, stank of irriterend materiaal, vervuiling, verontreiniging of schadelijk of hinderlijk gedierte.

In het geval van onhygiënische, onveilige of overlastgevende bewoning kan sprake zijn van overtreding van de zorgplicht van de eigenaar of degene die uit andere hoofde bevoegd is tot het treffen van de noodzakelijke voorzieningen. Deze zorgplicht is neergelegd in artikel 1a, eerste lid van de Woningwet. Op basis van het tweede lid van dit artikel moet een ieder die een bouwwerk bouwt, gebruikt, laat gebruiken of sloopt er zorg voor dragen dat als gevolg van dat bouwen, gebruik of slopen geen gevaar voor de gezondheid of veiligheid ontstaat of voortduurt.

Verder kan op basis van de Woningwet het college van burgemeester en wethouders a in gebieden waar de leefbaarheid onder druk staat een vereniging van eigenaars verplichten om een onderhoudsplan op te stellen.

Bij herhaalde overtreding van de voorschriften van het Bouwbesluit kan het college van burgemeester onder meer een pand in beheer geven aan een derde (bijvoorbeeld een woningcorporatie) of sluiten. Het sluiten van een gebouw kan ook indien herhaaldelijke overtreding een bedreiging vormt voor de leefbaarheid.

- De gemeenteraad moet een *bouwverordening* opstellen en kan daarin regels stellen met betrekking tot de bouw en het gebruik van bouwwerken en voor het gebruik van open erven en terreinen. In de bouwverordening heeft de gemeente ook de mogelijkheid om te bepalen bij hoeveel personen een logies- en/of gebruiksvergunning en bijbehorende verplichte brandveiligheidseisen verplicht zijn.
- De gemeenteraad kan ook een *welstandsnota* vaststellen. De gemeente kan beslissen om slechts voor bepaalde delen van het grondgebied of voor bepaalde categorieën bouwwerken welstandstoezicht uit te oefenen. De gemeente kan door gebiedsgerichte welstandcriteria rekening houden met de specifieke situatie in een bepaalde wijk. De redelijke eisen van welstand gaan over het uiterlijk van een bouwwerk. Desgewenst kan een gemeente eisen stellen aan de stijlqualiteit van (herstel)bouwwerkzaamheden.
- Indien door woningcorporaties niet voldoende in de woningbehoefte kan worden voorzien, kunnen het college van burgemeester en wethouders besluiten van gemeentewege woningen, woonwagens of standplaatsen te bouwen.

2.2.5. Leegstandwet

Leegstand tast de leefbaarheid ernstig aan. Dat geldt zowel voor de leegstand van woningen als van winkels en andere bedrijfspanden. Dit heeft zowel implicaties voor de fysieke als de sociale kwaliteit van een buurt en kan teven leiden tot onveiligheidsgevoelens bij bewoners. Op basis van de Leegstandwet kan de gemeenteraad in de leegstandsverordening bepalen dat de leegstand van in de verordening aangewezen categorieën gebouwen moet worden gemeld. Bij leegstand van

meer dan 3 maanden kan het college van burgemeester en wethouders overleg voeren met de eigenaar en bij een leegstand van meer dan 12 maanden kan een gebruiker worden voorgedragen door het college.

2.2.6. Ontheeningswet

Op basis van de Ontheeningswet kan “ten algemeenen nutte kan in het publiek belang” ontheening plaatsvinden. Ontheening kan onder meer plaatsvinden in het belang van de ruimtelijke ontwikkeling, van de volkshuisvesting, van de openbare orde en van de handhaving van de Opiumwet. Ontheening is echter een kostbare zaak omdat in bijna alle gevallen het bestuursorgaan de oorspronkelijke eigenaar volledig moet compenseren. Een alternatief is dat de gemeente verloederde panden aankoopt en zelf een andere bestemming geeft, of ze bijvoorbeeld met opknopverplichting verkoopt aan particulieren.

2.2.7. Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek maakt het mogelijk om de onroerende zaakbelastingen voor kleinschalige bedrijven te verminderen in kansenzones. De kansenzones worden door de gemeenteraad aangewezen. Dit zijn door de gemeenteraad aangewezen kansenzones waar sprake is van een bijzondere behoefte aan omschakeling wegens lokale sociaaleconomische problemen. Het gebied moet hoge percentages niet-actieven en huishoudens met lage inkomens kennen. Verder moet het aan te wijzen gebied in ieder geval ten minste 5.000 inwoners en ten hoogste 30.000 inwoners omvatten.

De OZB-maatregel is bedoeld voor toepassing in wijken, waar sprake is van een eenzijdige economische structuur of een gebrek aan economische voorzieningen. De maatregel wordt ingezet voor alle kleine ondernemers in de wijk, zowel nieuwe als gevestigde ondernemers. De bedoeling is nieuwe ondernemers aan te trekken en de gevestigde ondernemers een steun in de rug te geven in moeilijke tijden. Deze maatregel richt zich dus in eerste instantie op de fysieke kwaliteit van de buurt.

Als een gemeente gebruik maakt van deze mogelijkheid zal dat leiden tot verschillende belastingbedragen ter zake van onroerende zaken in de gemeenten, al naargelang die in verschillende wijken liggen. Tot op heden is deze maatregel nog niet toegepast in een gemeente.

Daarnaast biedt hoofdstuk 3 van deze wet een aantal instrumenten in verband met selectieve woningtoewijzing. Deze maatregelen kunnen enkel tijdelijk worden toegepast in complexen, straten of gebieden die zijn aangewezen door de Minister op verzoek van de gemeenteraad. In de hoofdstuk 3 en volgende worden deze maatregelen nader besproken.

2.2.8. Wet op de bedrijveninvesteringszones

Ondernemers in een afgebakend gebied op een bedrijventerrein of in een winkelgebied kunnen een bedrijveninvesteringszone (BIZ) oprichten. Op deze wijze investeren ze samen in een aantrekkelijke en veilige bedrijfsomgeving. Iedere ondernemer in de BIZ betaalt hiervoor een heffing aan de gemeente. De gemeente stelt de opbrengst ter beschikking aan de vereniging of stichting die de activiteiten uitvoert. De activiteiten die de BIZ onderneemt, zijn bijvoorbeeld: het verbeteren van verkeersvoorzieningen, bewegwijzering, groenvoorziening, afvalinzameling, verlichting, schoonmaak, onderhoud, herstel van schade, brandveiligheid, graffitiwrijving, het vergroten van de veiligheid door bijvoorbeeld extra surveillance, hekwerken en camerabewaking.

2.2.9. Wet milieubeheer en Wet geluidhinder

De Wet milieubeheer en het erop gebaseerde Activiteitenbesluit stellen eisen aan inrichtingen (bedrijven) die activiteiten ontplooiën die belastende effecten kunnen hebben voor de omgeving. Veel van deze activiteiten hebben ook een invloed op de leefbaarheid in de omgeving van de vestigingsplaats.

Op basis van de Wet milieubeheer moeten gemeenten een afvalstoffenverordening opstellen waarin regels kunnen worden opgenomen over het tegengaan van afval op straat en het aanbieden van afval voor ophaling.

De *Wet geluidhinder* stelt nadere regels betreffende geluid dat geproduceerd wordt door inrichtingen.

2.2.10. Gemeentewet

Op basis van de Gemeentewet heeft de burgemeester onder meer een aantal bevoegdheden in het kader van de openbare orde handhaving in de gemeente.

Bij ernstige gevallen van overlast heeft de burgemeester de bevoegdheden om een woning te sluiten. Die bevoegdheid is neergelegd in artikel 174a van de Gemeentewet (de zogenaamde Wet Victoria). In de praktijk wordt deze bepaling bijna uitsluitend gebruikt voor het sluiten van woningen vanwege een niet-drugsgerelateerde verstoring.

Verder heeft kan burgemeester aan iemand die individueel of groepsverband herhaaldelijk de openbare orde heeft verstoord een gebiedsverbod opleggen.

Ook kan de gemeenteraad aan de burgemeester de bevoegdheid geven tot het instellen van cameratoezicht op openbare plaatsen en om in veiligheidsrisicogebieden preventief fouilleren toe te staan.

De Gemeentewet geeft de gemeenteraad de bevoegdheid om bij verordening voorschriften vast te stellen met betrekking tot het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling. Daarnaast kunnen gemeenten ook via bestemmingsplannen de vestiging van seksinrichtingen reguleren.

2.2.11. Opiumwet

Het produceren en verhandelen van verdovende middelen in een woning kan leiden tot ernstige vormen van overlast voor de buren. In bepaalde gevallen kan de veiligheid en gezondheid in het geding zijn door het illegaal aftappen van elektriciteit, het gebruik van chemische middelen, enz. Ook kan er geuroverlast zijn. Verder kan het verhandelen van verdovende middelen door een aanloop bij de woning het woongenot van omwonenden ernstig verstoren.

Op grond van artikel 13b van de Opiumwet is de burgemeester onder andere bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang indien in woningen of lokalen dan wel in of op bij woningen of zodanige lokalen behorende erven op grond van de Opiumwet verboden producten worden verkocht, verstrekt of afgeleverd dan wel daartoe aanwezig zijn. Een vorm van bestuursdwang kan zijn het sluiten van de woning of het lokaal voor een bepaalde tijd.

2.2.12. Andere wettelijke mogelijkheden

Indien een persoon ten gevolge van een psychische aandoening een gevaar voor zichzelf of anderen vormt kan hij gedwongen worden opgenomen op basis van de *Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen*.

Bij huiselijk geweld of kindermishandeling kan de burgemeester een tijdelijk huisverbod opleggen op basis van de *Wet tijdelijk huisverbod*.

Voor het verkopen van alcoholische dranken in onder meer in horecagelegenheid of een slijterij is op basis van de *Drank- en horecawet* een vergunning van de burgemeester nodig, waarbij een Bibob onderzoek kan worden uitgevoerd. Dezelfde systematiek is van toepassing ten aanzien van kansspelautomaten op basis van de *Wet op de kansspelen*.

Een groot aantal activiteiten of handelingen die de leefbaarheid aantasten zijn ook strafbaar gesteld in het *Wetboek van strafrecht*, zoals vernieling, bedreiging, diefstal, verstoring van de openbare orde, ...

2.2.13. Algemeen plaatselijke verordening

In de algemene plaatselijke verordening kunnen ook bepaalde handelingen worden verboden die betrekking hebben op de leefbaarheid (o.a. het verplicht opruimen van hondenpoep, ...). Met de algemeen plaatselijke verordening kan een gemeente ook (overlast rond) logiesgebouwen, recreatieverblijven en kamerverhuurbedrijven reguleren, bijvoorbeeld door het verplichten van een vergunning voor het exploiteren van een inrichting. Aan de exploitatievergunning kan een gemeente voorwaarden verbinden. Zo is het mogelijk te eisen dat in het nachtregister voor logies- en recreatieverblijven meer informatie wordt opgenomen dan alleen naam, woonplaats en aankomstdatum. De nachtregisters bieden mogelijkheid tot controle. Een exploitatievergunning kan worden ingetrokken als niet aan de voorwaarden bij de vergunning wordt voldaan. In dat geval mag het pand niet meer op die manier geëxploiteerd worden.

Dit is geen limitatieve lijst van wettelijke mogelijkheden die gemeenten te beschikking hebben in het kader van het behoud of de bevordering van de leefbaarheid. Bij maatregelen tot behoud of bevordering van de leefbaarheid is het van belang om alle voor een bepaald gebied mogelijke juridische en niet-juridische instrumenten af te wegen en in juiste samenhang in te zetten. Niet iedere maatregel is geschikt of noodzakelijk om de te bereiken doelstelling te behalen.

2.2.14. Initiatiefwetsvoorstel Aanpak woonoverlast

Op dit moment is ook een initiatiefwetsvoorstel bij de Tweede Kamer aanhangig om ernstige vormen van woonoverlast tegen te gaan.

Het initiatiefwetsvoorstel voegt aan de Gemeentewet de mogelijkheid toe tot het geven van een specifieke gedragsaanwijzing bij ernstige woonoverlast. Het wetsvoorstel introduceert de gedragsaanwijzing in de vorm van een bestuursrechtelijke herstelsanctie. Het wetsvoorstel doet dat door in de Gemeentewet een bevoegdheid voor de gemeenteraad op te nemen om bij verordening te bepalen dat degene die een woning of erf gebruikt, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning, op dat erf of in de onmiddellijke nabijheid daarvan geen ernstige hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt. Het wetsvoorstel wijst de burgemeester aan als het bestuursorgaan dat bevoegd is om overtreding van die bepaling bestuursrechtelijk te handhaven, door aan de overlastgever een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen. Die last heeft de vorm van een gedragsaanwijzing. In de last staat dat de overlastgever bepaalde handelingen moet doen of juist moet laten. Het voorstel regelt dat een dergelijke last ook de vorm kan hebben van een tijdelijk huisverbod van 10 dagen, met de mogelijkheid tot verlenging tot uiterlijk vier weken bij ernstige vrees voor verdere overlast (overtreding).

De burgemeester kan pas een gedragsaanwijzing geven als een waarschuwing, mediation of buurtbemiddeling niet werken. Wanneer de opgelegde gedragsaanwijzingen niet werken, kan uiteindelijk alsnog de woning gesloten worden.

2.3. VERDER INFORMATIE

Voor verder informatie over de aanpak van overlast in de wijk of woonomgeving kan verwezen worden naar de website van het centrum voor criminaliteitspreventie en veiligheid:

<https://hetccv.nl/onderwerpen/overlast/>

3. INZET VAN DE INSTRUMENTEN VAN DE WBMGP

De inzet van de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek is uitsluitend in complexen, straten of gebieden die op verzoek van de gemeenteraad door de Minister zijn aangewezen.

De reden hiervoor is dat deze maatregelen een inbreuk zijn op de vrijheid van vestiging. In beginsel heeft iedere persoon die rechtmatig in Nederland verblijft de vrijheid om zijn eigen woonplaats te kiezen. Dit recht kan slechts beperkt worden indien daar ernstige reden toe is. De maatregelen uit hoofdstuk 3 maken het voor bepaalde personen onmogelijk om zich te vestigen in bepaalde complexen, straten of gebieden.

Niet ieder complex, straat of gebied in een gemeente kan zomaar worden aangewezen.

Op de eerste plaats moeten er ernstige leefbaarheidsproblemen zijn. Dit betekent een cumulatie van problemen. De instrumenten uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kunnen dus ook niet preventief worden ingezet ter voorkoming van leefbaarheidsproblemen. Dit soort problemen kunnen zich in alle gemeenten kunnen voordoen. Dus alle gemeenten die in bepaalde complexen, straten of gebieden kampen met ernstige leefbaarheidsproblemen kunnen een verzoek tot aanwijzing doen. Ook gemeenten waar geen schaarste is aan goedkope woningen en die omwille daarvan de Huisvestingswet 2014 niet kunnen toepassen, kunnen selectieve woningtoewijzing toepassen indien er complexen, straten of gebieden zijn aangewezen. In gemeenten waar wel schaarste aan goedkope woningen is, kunnen in de aangewezen complexen, straten of gebieden naast de instrumenten uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek ook de instrumenten van de Huisvestingswet 2014 worden toegepast.

Op de tweede plaats moet duidelijk zijn dat de inzet van de gewone juridische en niet-juridische middelen niet tot het gewenste effect zullen leiden of hebben geleid. De inzet van de instrumenten uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zijn een ultimum remedium. Uiteraard is het niet noodzakelijk dat alle eerder beschreven instrumenten zijn ingezet. De inzet van de instrumenten is immers afhankelijk van de aard van de problematiek in een complex, straat of gebied. Ook nadat een complex, straat of gebied is aangewezen voor toepassing van de één of meer instrumenten uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, blijft de inzet van andere juridische en niet-juridische maatregelen noodzakelijk.

De aanwijzing van een complex, straat of gebied is voor een beperkte termijn van maximaal vier jaren, waarna uit de evaluatie moet blijken dat de inzet van de maatregelen in de voorbije periode effect heeft geresulteerd en de verdere inzet ervan nog noodzakelijk is. In totaal kan een complex, straat of gebied voor maximaal twintig jaren worden aangewezen.

Verder kunnen de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek uitsluitend worden toegepast indien de gemeenteraad een huisvestingsverordening hiervoor vaststelt. Dit houdt dus ook in dat er gewerkt moet worden met een systeem van huisvestingsvergunningen. Hierdoor wordt de rechtsbescherming van de woningzoekenden gewaarborgd.

4. SELECTIEVE WONINGTOEWIJZING OP BASIS VAN DE WET BIJZONDERE MAATREGELEN GROOTSTEDELIJKE PROBLEMATIEK

Hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek biedt drie instrumenten voor selectieve woningtoewijzing, namelijk het weren van woningzoekenden op basis van de aard van het inkomen, het voorrang verlenen aan woningzoekenden met bepaalde sociaaleconomische kenmerken en het weren van woningzoekenden die in het recente verleden overlastgevend of crimineel gedrag hebben ontplooid. De eerste twee instrumenten zijn bedoeld om de sociale diversiteit te bevorderen, het laatste instrument richt zich op de verbetering van de veiligheid.

Deze maatregelen kunnen uitsluitend worden ingezet in op verzoek van de gemeenteraad door de Minister aangewezen complexen, straten of gebieden waar de leefbaarheid ernstig onder druk staat.

4.1. HET STELLEN VAN EISEN AAN DE AARD VAN HET INKOMEN

Artikel 8 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat woningzoekenden die minder dan zes jaar voorafgaand aan de aanvraag van een huisvestingsvergunning onafgebroken ingezetene zijn van de regio waarin de gemeente is gelegen, slechts voor een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in aanmerking komen indien zij beschikken over:
 - a. een inkomen op grond van het in dienstbetrekking verrichten van arbeid;
 - b. een inkomen uit zelfstandig beroep of bedrijf;
 - c. een inkomen op grond van een regeling voor vrijwillig vervroegd uittreden;
 - d. een ouderdomspensioen als bedoeld in de Algemene Ouderdomswet;
 - e. een ouderdoms- of nabestaandenpensioen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, of
 - f. studiefinanciering als bedoeld in de Wet studiefinanciering 2000.
2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening dat burgemeester en wethouders aan een woningzoekende die niet voldoet aan de eisen, genoemd in het eerste lid, een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van woonruimte als bedoeld in dat lid kunnen verlenen, indien het weigeren van die huisvestingsvergunning tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

Een probleem in bepaalde wijken is dat er selectieve migratie plaatsvindt. Huishoudens uit de hogere en middeninkomensgroepen trekken weg, terwijl nieuwkomers en achterblijvers in de wijk vaak tot de lagere inkomensgroepen behoren en/of aangewezen zijn op een uitkering. Het gevolg hiervan is een toenemende concentratie van lage inkomensgroepen en uitkeringsgerechtigden in bepaalde wijken. Het beroep dat door bewoners van deze wijken op de aanwezige sociale voorzieningen wordt gedaan is navenant groot. Tegelijkertijd neemt het draagvlak voor (bonafide) economische activiteiten en voorzieningen juist sterk af waardoor de wijkeconomie stagneert. Een eenzijdige bevolkingssamenstelling draagt bij aan een verslechtering van het leefklimaat en een afname van ontwikkelingsperspectieven van de bewoners. Het doel is gericht op het keren van dit

proces van overbelasting en afnemende leefkwaliteit, door te streven naar meer gemengd samengestelde wijken in sociaaleconomisch opzicht.

De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek maakt het mogelijk dat aan woningzoekenden die minder dan zes jaar ingezetene zijn in de regio en die zich willen vestigen in aangewezen gebieden de voorwaarde gesteld kan worden dat ze aanmerking moeten komen voor studiefinanciering of een inkomen uit werk, zelfstandig beroep of bedrijf, (pre)pensioen of AOW moeten hebben. Het gaat erom dat het huishouden dat zich wil vestigen in een aangewezen complex, straat of gebied zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien. De burgemeester en wethouders kunnen besluiten een huisvestingsvergunning toch te verlenen als het weigeren van die vergunning naar hun oordeel tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden. Hierbij moet vooral worden gedacht aan de zogenoemde schrijnende gevallen. De vraag of een woningzoekende onder de hardheidsclausule valt, is in ieder individueel geval ter beoordeling van burgemeester en wethouders.

4.2. VOORRANG VERLENEN OP BASIS VAN SOCIAALECONOMISCHE KENMERKEN

Artikel 9 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat voor daarbij aan te wijzen categorieën van woonruimte bij het verlenen van huisvestingsvergunningen voorrang wordt gegeven aan woningzoekenden die voldoen aan in die verordening vastgelegde sociaal-economische kenmerken.
2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening of aan woningzoekenden als bedoeld in het eerste lid voorrang wordt gegeven boven woningzoekenden als bedoeld in artikel 12, eerste lid, of artikel 14, van de Huisvestingswet 2014.

Op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kan de gemeente in een aangewezen gebied categorieën van woningen aanwijzen waar woningzoekenden die voldoen aan bepaalde sociaaleconomische kenmerken voorrang krijgen. Dat wil zeggen dat woningzoekenden, die voldoen aan de op grond van dit artikel in de huisvestingsverordening opgenomen sociaaleconomische kenmerken, voorrang hebben bij de toewijzing van woningen boven woningzoekenden die niet aan die kenmerken voldoen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om kenmerken zoals samenstelling van het huishouden, leeftijd en opleidingsniveau van de woningzoekende. De genoemde sociaaleconomische kenmerken betreffen een niet limitatieve opsomming en zijn uitsluitend bedoeld als voorbeeld. Afhankelijk van de lokale situatie kan de gemeenteraad invulling geven aan het begrip sociaaleconomische kenmerken. Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat het moet gaan om objectieve kenmerken die door de aanvrager van een huisvestingsvergunning ook op een objectieve wijze kunnen worden aangetoond. De samenstelling van het inkomen is bijvoorbeeld makkelijk vast te stellen op basis van de gegevens uit de Basisregistratie personen (BRP), maar of iemand al dan niet een kunstenaar is, is veel moeilijker vast te stellen. Moet de persoon een opleiding hebben gehad aan een kunstacademie? Moet hij bepaalde inkomsten uit zijn activiteiten verwerven? Ook het verrichten van vrijwilligerswerk is vaak moeilijk te omschrijven en aan te tonen. Kortom, bij de keuze van sociaaleconomische kenmerken waaraan een woningzoekende moet voldoen, moet mede worden afgewogen hoe een woningzoekende op een objectieve wijze kan aantonen dat hij aan die criteria voldoet.

Door het voorrang verlenen op basis van sociaaleconomische kenmerken is het mogelijk om een meer evenwichtige bevolkingssamenstelling in de aangewezen gebieden na te streven.

4.3. SELECTIEVE WONINGTOEWIJZING TER BEPERKING VAN OVERLAST EN CRIMINALITEIT

Artikel 10 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een huisvestingsvergunning voor in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in de op basis van artikel 5, derde lid, aangewezen complexen, straten of gebieden, niet wordt verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van de personen van 16 jaar en ouder die zich in een woonruimte in dat complex, die straat of dat gebied willen huisvesten, zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in dat complex, die straat of dat gebied.
2. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een persoon van 16 jaar en ouder die zich op een later tijdstip bij de houder van een huisvestingsvergunning als bedoeld in het eerste lid, wil huisvesten over een huisvestingsvergunning dient te beschikken. Zulk een huisvestingsvergunning wordt niet verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van die persoon zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in het complex, de straat of het gebied waarin de woonruimte is gelegen.
3. De gemeenteraad past de bevoegdheid, bedoeld in het eerste en tweede lid, toe indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.
4. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een last onder bestuursdwang of een bestuurlijke boete kan worden opgelegd ter zake van de overtreding van de voorschriften, bedoeld in artikel 10b, vijfde lid, die ten hoogste bedraagt het bedrag dat is vastgesteld voor de eerste categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.
5. Het college van burgemeester en wethouders kan aan een woningzoekende aan wie onder toepassing van het eerste of tweede lid geen huisvestingsvergunning zou kunnen worden verleend, alsnog een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van woonruimte als bedoeld in die leden verlenen, indien het weigeren ervan tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

Ernstige overlast of criminaliteit, waardoor iemand geen ongestoord gebruik kan maken van zijn woning, is een ernstige beperking van het recht op privéleven. De overheid heeft de verplichting om actief op te treden tegen deze overlast.

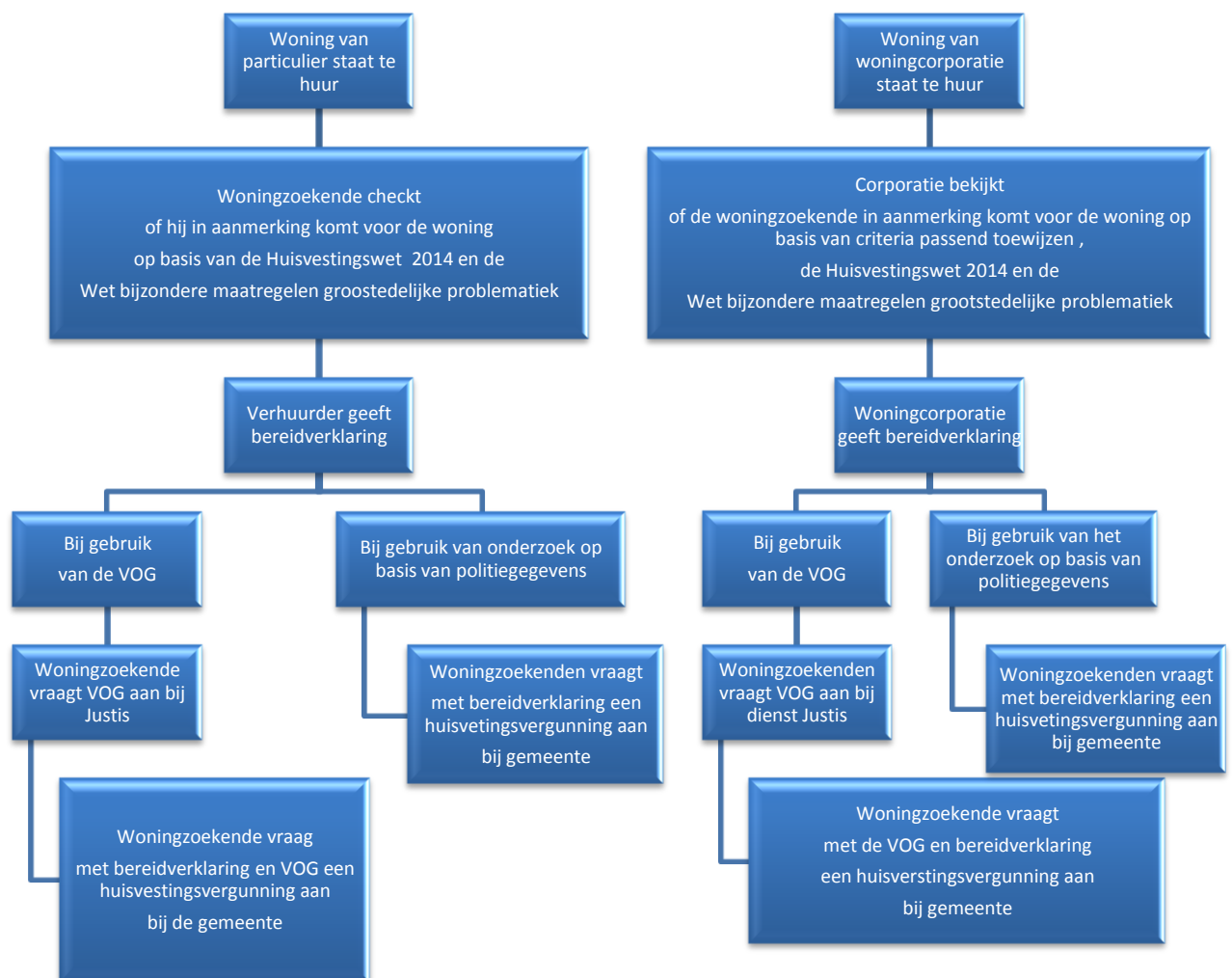
Een concentratie van personen met overlastgevend of crimineel gedrag leidt tot een toename van de overlast en criminaliteit in een buurt, waardoor het absorptievermogen in een dergelijke buurt wordt overschreden en de bestaande sociale netwerken onvoldoende zijn om dit gedrag te corrigeren. Door de concentratie van personen met overlastgevend en crimineel gedrag tegen te gaan, vermindert de criminaliteit en overlast niet alleen in de gebieden waar de maatregel wordt toegepast, maar ook de veiligheid en leefbaarheid over de gehele gemeente. Indien mensen gehuisvest zijn in een buurt waar door sociale controle overlast en criminaliteit niet getolereerd worden, zullen ze hun gedrag aanpassen.

Ten slotte heeft deze maatregel een preventieve werking. Woningzoekenden die in het recente verleden overlastgevend of crimineel gedrag hebben ontplooid, weten dat ze geen huisvestingsvergunning krijgen en zullen zich ook niet aanmelden voor een woning in een aangewezen complex, straat of gebied.

De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek biedt gemeenten de mogelijkheid om woningzoekenden met een crimineel of overlastgevend verleden te weren in complexen, straten of

gebieden die kampen met ernstige leefbaarheidsproblemen ten gevolge van overlast en criminaliteit. Onder criminaliteit kan mede verstaan worden radicale, extremistische en terroristische antecedenten.

Indien de gemeente gebruik wil maken van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag, dient de gemeenteraad een verzoek in bij de Minister tot aanwijzing van een complex, straat of gebied. De gemeenteraad dient aan te geven of daarbij gebruik zal worden gemaakt van een verklaring omtrent het gedrag (VOG) of een onderzoek op basis van politiegegevens.

4.3.1. VOG

Indien de gemeenteraad geopteerd heeft voor het gebruik van de VOG, vraagt de woningzoekende een VOG aan net als de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken. De gemeenteraad kan er ook voor opteren om uitsluitend een VOG te verlangen van de woningzoekende en niet van de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken.

De aanvraag voor de huisvestingsvergunning kan eerst plaatsvinden nadat de woningzoekende de noodzakelijke VOG's kan overleggen of het besluit van Justis om geen VOG te verlenen. Uiteraard is het wenselijk dat de potentiële huurder eerst zelf checkt of hij op basis van de andere criteria (indien daar sprake van is) uit de huisvestingsverordening voor de woning in aanmerking zou kunnen komen, alvorens hij een VOG aanvraagt. Dit kan in een gesprek met de verhuurder of bij de aanvraag van de huisvestingsvergunning met de ambtenaar van de gemeente.

4.3.1.1 Aanvraag van de VOG

Het aanvragen van een VOG kan door een volledig ingevuld aanvraagformulier in te dienen bij de afdeling Burger-/Publiekszaken van de gemeente waar de aanvrager staat ingeschreven in de BRP. Dit kan dus een andere gemeente zijn als waar de aanvraag van de huisvestingsvergunning moet worden gedaan. Het aanvraagformulier voor VOG is te downloaden van de website van Justis, de screeningsautoriteit van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. De gemeente waar de woningzoekende wil wonen, is de organisatie die de VOG verlangt (belanghebbende) en moet een deel van het aanvraagformulier invullen. Hierbij is het van belang dat de belanghebbende gemeente het doel van de aanvraag aangeeft waarbij ook de naam van de aangewezen wijk wordt genoemd. Doel: selectieve woningtoewijzing wijk "A". Ook het specifieke screeningsprofiel "huisvestingsvergunning" dient te worden aangekruist. De belanghebbende gemeente moet het aanvraagformulier ondertekenen.

De woningzoekende vult vervolgens de eigen persoonsgegevens in, plaats ook zijn handtekening en dient de aanvraag in.

Bij de afdeling Burger-/Publiekszaken van de gemeente waar de aanvrager van de VOG staat ingeschreven, moet een geldig identiteitsbewijs getoond worden en moet het tarief van de aanvraag namelijk €41,35 worden voldaan. De gemeenteambtenaar bekijkt of het formulier correct is ingevuld, controleert de identiteit en int het tarief. Vervolgens stuurt de gemeenteambtenaar het aanvraagformulier naar Justis.

4.3.1.2. Elektronische aanvraag

Een VOG kan ook online worden aangevraagd, echter alleen als de gemeente die de VOG verlangt zich bij Justis heeft aangemeld voor e-herkenning. E-Herkenning is een middel om de authenticatie van organisaties bij overheidsdienstverleners te regelen. Om gebruik te maken van de elektronische VOG-aanvraag dient de belanghebbende gemeenteen authenticatiemiddel op betrouwbaarheidsniveau 1 aan te schaffen. Dat is e-herkenning. Alle relevante informatie over e-Herkenning is te vinden op : www.eherkenning.nl.

Eenmaal aangemeld voor e-Herkenning start de gemeente een elektronische VOG-aanvraag via <https://mijn.justis.nl/vog/vogorganisatie/inloggen.htm>.

Hiervoor moet ook de aanvrager aan een aantal voorwaarden voldoen:

- als ingezetene ingeschreven zijn in de BRP van de gemeente waar hij woont.
- beschikken over een burgerservicenummer.
- beschikken over een gebruikersnaam en wachtwoord voor DigiD.
- beschikken over een internetverbinding en een e-mailadres.
- beschikken over een betaalrekening bij een bank die is aangesloten bij iDEAL.

Het tarief van de elektronische VOG-aanvraag bedraagt €33,85 en moet voldaan worden vóór de behandeling van uw aanvraag via iDEAL.

4.3.1.3. Aanvraagprocedure

De aanvraag wordt vervolgens door Justis in behandeling genomen. Justis informeert de aanvrager schriftelijk over de afhandeling van de aanvraag.

Binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag, wordt door Justis een beslissing genomen. In de praktijk wordt de VOG meestal binnen anderhalve week verstrekt. Als uit onderzoek van Justis blijkt dat de aanvrager in aanraking is geweest met Justitie, gaat Justis na of dit relevant is voor het doel waarvoor de verklaring wordt aangevraagd. In dat geval duurt het vaak langer dan twee weken voordat de aanvrager bericht krijgt. De gemeente of de verhuurder krijgt geen melding van het feit of een VOG is afgegeven of niet. Uitsluitend de aanvrager wordt hiervan op de hoogte gesteld.

Als Justis geen VOG kan afgeven, ontvangt de aanvrager een brief met een voornemen tot afwijzing. Hij kan hierop reageren door schriftelijk een zienswijze in te dienen. Vervolgens neemt Justis een definitief besluit. Als dat een afwijzing is, dan staat in dit besluit de reden waarom Justis weigert een VOG af te geven. Daartegen kan de aanvrager bezwaar maken en de beslissing eventueel voorleggen aan de bestuursrechter.

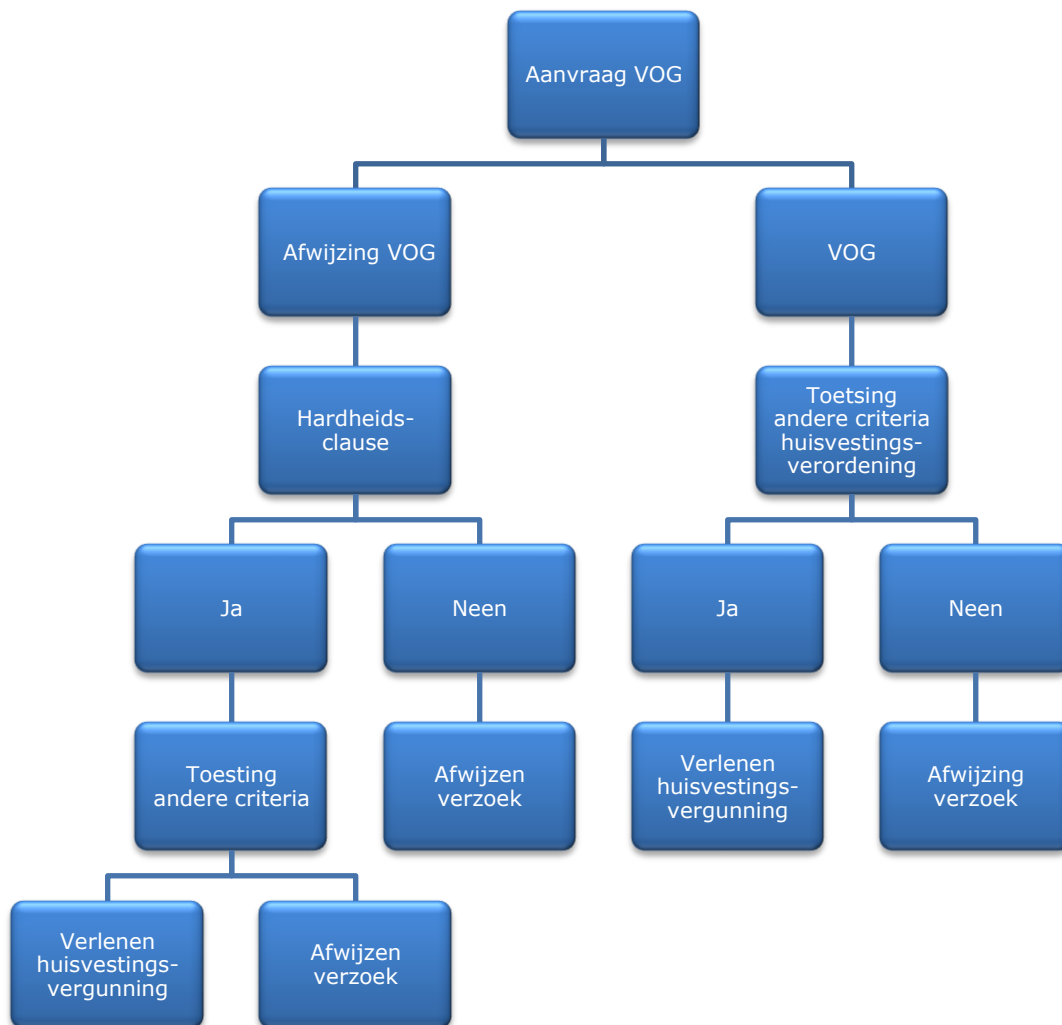
4.3.1.4. Aanvraag huisvestingsvergunning

De aanvraag van de huisvestingsvergunning vindt plaats bij het college van burgemeester en wethouders.

Om te voorkomen dat woningzoekenden nodeloos een VOG moeten aanvragen, zal de verhuurder of de woningcorporatie bij het afgeven van een bereidverklaring aan de woningzoekende moeten onderzoeken of de woningzoekende in aanmerking kan komen voor de woning op basis van de andere criteria die kunnen gelden op basis van de huisvestingsverordening (vb. passendheid, maatschappelijke of economische binding, ...). Indien de bereidverklaring wordt afgegeven door een woningcorporatie zal deze ook moeten beoordelen of de woningzoekenden op basis van de door haar gehanteerde toewijzingscriteria (o.a. passend toewijzen) daadwerkelijk in aanmerking komt voor de woning. Uiteraard dient de potentiële huurder ook eerst zelf te checken of hij op basis van de andere criteria uit de huisvestingsverordening (indien daar sprake van is) voor de woning in aanmerking komt, alvorens een VOG aan te vragen.

Indien de woningzoekende een VOG van zichzelf en van de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken kan overleggen bij de aanvraag voor een huisvestingsvergunning, evenals de andere noodzakelijke gegevens, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag voor een huisvestingsvergunning.

Indien bij de aanvraag van de huisvestingsvergunning een VOG ontbreekt van de woningzoekende of van een persoon van 16 jaar en ouder die met hem de woonruimte wil betrekken, overlegt de woningzoekende de afwijzing die hij heeft ontvangen van Justis en maakt bij de aanvraag duidelijk waarom hij van oordeel is dat het college van burgemeester en wethouders hem op basis van de hardheidsclausule alsnog een huisvestingsvergunning zou kunnen verlenen. Indien het college oordeelt dat geen toepassing moet gegeven worden aan de hardheidsclausule, wordt de aanvraag voor een huisvestingsvergunning afgewezen. Indien het college echter oordeelt dat wel toepassing moet gegeven worden aan de hardheidsclausule, beoordeelt het of de woningzoekende voldoet aan de andere criteria van de huisvestingsverordening. Indien dat het geval is wordt een huisvestingsvergunning verleend; indien dat niet het geval is wordt de vergunning alsnog geweigerd.

Een van de stukken die bij de aanvraag voor een huisvestingsvergunning moeten worden overgelegd naast de VOG is de bereidverklaring. Dit is een verklaring van de toekomstige verhuurder waarin hij aangeeft dat hij bereid is met de woningzoekende een huurovereenkomst indien de woningzoekende een huisvestingsvergunning krijgt.

4.3.2. Onderzoek op basis van politiegegevens

Indien de gemeenteraad geopteerd heeft voor een onderzoek op basis van politiegegevens, overlegt de woningzoekende de noodzakelijke gegevens voor de aanvraag van de huisvestingsvergunning en de bereidverklaring van de verhuurder. Het gehele proces wordt gedetailleerd beschreven in hoofdstuk 10.

Het college van burgemeester en wethouders beoordeelt deze aanvraag.

Indien de woningzoekende in aanmerking komt voor de betreffende woning, verzoekt het college van burgemeester en wethouders vervolgens de burgemeester tot het afgeven van een woonverklaring.

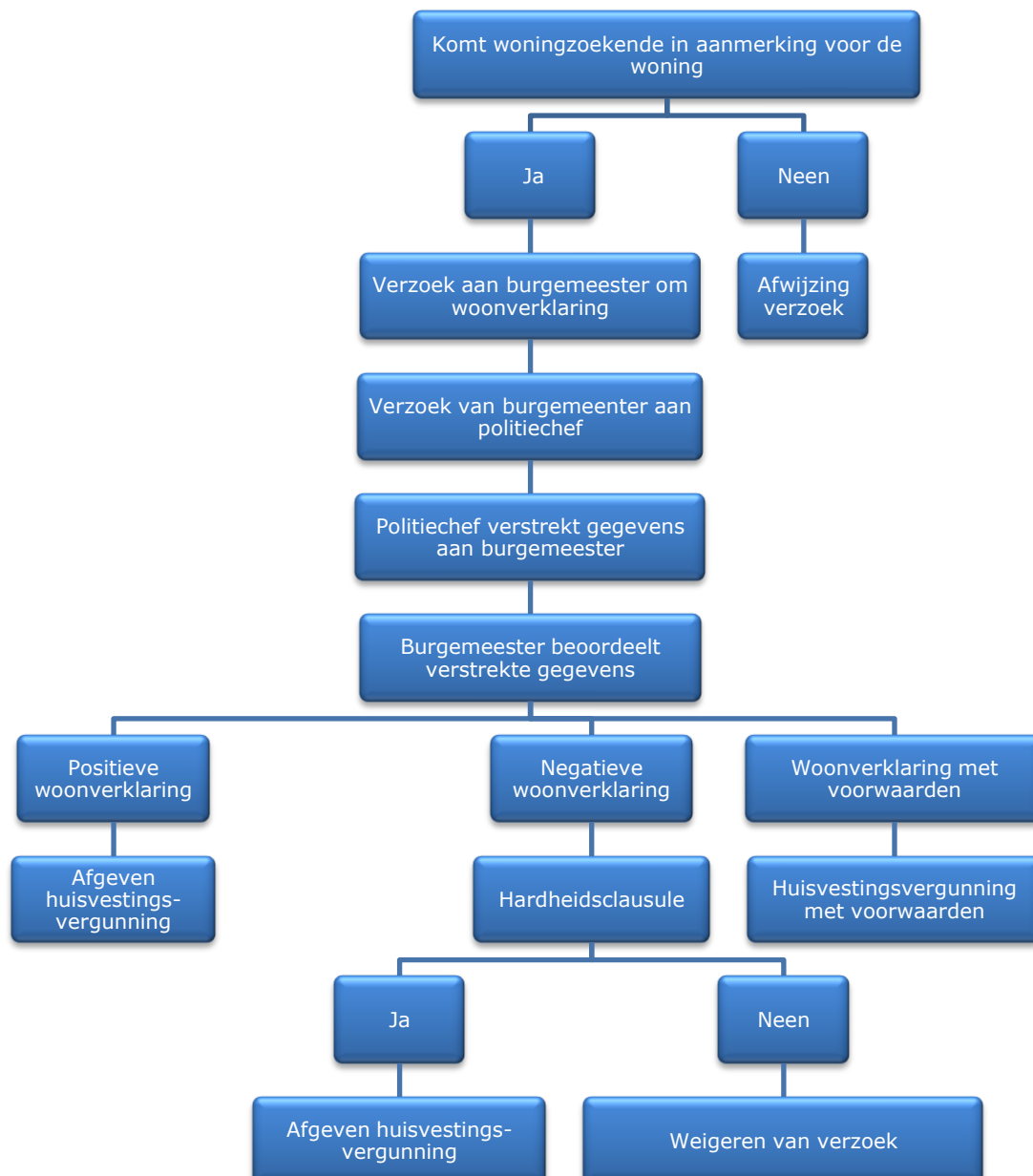
Op verzoek van de burgemeester verstrekt de politiechef van de regionale eenheid vervolgens de relevante politiegegevens, evenals een duiding ervan, aan de burgemeester.

De burgemeester weegt de relevante gegevens en de duiding ervan. De aanvrager van de woonverklaring wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord, indien de burgemeester

voornemens is een negatieve woonverklaring af te geven of aan de woonverklaring voorschriften te verbinden.

Ingeval een huisvestingsvergunning wordt verleend en aan de woonverklaring voorschriften zijn verbonden, worden deze voorschriften opgenomen in de huisvestingsvergunning.

Indien uit het onderzoek op basis van de politiegegevens blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat de woningzoekende of één van zijn medebewoners van 16 jaar en ouder, mogelijk na de huisvesting in een aangewezen complex, straat of gebied, overlastgevend of crimineel gedrag zal ontplooiën, maar het weigeren van de huisvestingsvergunning zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, kan alsnog een huisvestingsvergunning worden afgegeven.

5. VOORBEREIDING VAN DE AANWIJZINGSAANVRAAG

5.1. WELKE KEUZES MOETEN GEMAAKT WORDEN

Alvorens de gemeenteraad een beslissing kan nemen om een aanvraag te doen bij de Minister tot aanwijzing van een complex, straat of gebied, zullen al een aantal zaken duidelijk moeten zijn. In dit hoofdstuk worden een aantal onderwerpen besproken die van belang kunnen zijn bij die belangenafweging, zonder uitputtend te zijn.

5.1.1. Wat is de problematiek en welke maatregelen zijn al genomen

Op de eerste plaats is het noodzakelijk om de problematiek goed in kaart te brengen. De inzet van de maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek is immers uitsluitend mogelijk in complexen, straten of gebieden waar de ernst van de problematiek meer is dan in rest van de gemeente. Hierbij kan gedacht worden aan de volgende vragen:

- Wat is de specifieke problematiek?
- Wat is het uiteindelijk doel en binnen welk tijdsbestek willen we dit realiseren?
- Welke partijen en instanties moeten worden betrokken (stake holders)?
- Is de aanpak van de geconstateerde problematiek een taak voor de gemeenten of voor andere (lokale) partners (bijvoorbeeld een woningcorporatie)?
- Waarom is deze problematiek ernstiger in bepaalde straten, complexen of gebieden?
- Welke maatregelen kunnen worden ingezet om de fysieke kwaliteit, de sociale kwaliteit, de sociale samenstelling en de veiligheid te verbeteren?
- Hoe worden de beschikbare middelen ingezet t.a.v. het verbeteren van de fysieke kwaliteit, de sociale kwaliteit, de sociale samenstelling en de veiligheid?
- Welke maatregelen zijn (financieel) haalbaar?
- Is er een eindverantwoordelijke voor de aanpak van de problematiek?

Daarnaast zal inzichtelijk gemaakt moeten worden dat er al maatregelen genomen worden om deze geconstateerde problematiek op te lossen. Hierbij kan gedacht worden aan de volgende vragen:

- Welke maatregelen worden al ingezet?
- Wat is het resultaat van die maatregelen geweest?
- Hoe kan de effectiviteit ervan vergroot worden?
- Waarom hebben bepaalde maatregelen niet het gewenste effect gehad?
- Is er een integrale beleidsmatige aanpak en hoe kunnen de verschillende maatregelen elkaar versterken?

Deze probleemverkenning is altijd belangrijk afgezien van het feit of de maatregelen van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek al dan niet zullen worden ingezet. Uiteindelijk zal deze verkenning moeten leiden tot een beleidsplan waarbij de doelen en de maatregelen specifiek, meetbaar acceptabel, realistisch en tijdsgebonden worden geformuleerd en waarbij per maatregel de betrokkenen en de eindverantwoordelijke wordt aangegeven.

5.1.2. Welke maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

Zoals al eerder uiteengezet zijn er vier maatregelen mogelijk op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek:

1. Verlaging van de OZB voor kleine ondernemers in kanszones (artikel 2,3 en 4);
2. Het weren van woningzoekenden die geen inkomen uit arbeid of bedrijf hebben (artikel 8);

3. Voorrang verlenen aan woningzoekenden met bepaalde sociaaleconomische kenmerken (artikel 9);
4. Het weren van woningzoekenden met overlastgevende of criminele antecedenten (artikel 10).

De eerste maatregel is een maatregel die ingezet kan worden door de gemeenteraad zonder dat daarvoor een verzoek tot aanwijzing van een complex, straat of gebied moet worden gedaan bij de Minister. In paragraaf 2.2.7 is beschreven wanneer de inzet van deze maatregel effectief kan zijn.

Indien het noodzakelijk is om één of meerdere van de drie laatste maatregelen in te zetten, moet de gemeenteraad daartoe een aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied doen bij de Minister. In hoofdstuk 4 is nader toegelicht in welke situaties deze maatregelen kunnen worden toegepast. Het voorrang verlenen aan woningzoekenden met bepaalde sociaal economische kenmerken is minder vergaand is dan het weren van bepaalde groepen woningzoekenden.

Het is ook mogelijk om een complex, straat of gebied te laten aanwijzen voor de toepassing van meerdere maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

5.1.3. Welke complexen, straten en gebieden

Selectieve woningtoewijzing kan slechts worden toegepast in door de Minister op verzoek van de gemeenteraad aangewezen gebieden. Het is dus noodzakelijk om uitsluitend die complexen, straten en gebieden aan te wijzen waar de problematiek beduidend ernstiger is dan in de rest van de gemeente. Dit kan afhankelijk van de gekozen maatregel blijken uit ervaringen van professionals maar ook uit statistische gegevens. Voor de inzet van artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kan onder meer van belang zijn het aantal uitkeringsafhankelijken in een bepaald gebied. Voor de inzet van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zullen overlastmeldingen of het aantal politie-interventies in de buurt een beeld kunnen geven.

De Leefbaarometer geeft informatie over de leefbaarheid in alle buurten en wijken in Nederland. Het geeft de situatie in de wijk weer, maar ook ontwikkelingen en achtergronden van de buurt. Om leefbaarheid in beeld te brengen wordt gebruik gemaakt van 100 indicatoren, onderverdeeld in 5 dimensies. Deze 100 indicatoren zijn in de Leefbaarometer opgenomen omdat uit uitvoerig statistisch onderzoek gebleken is dat met deze indicatoren het oordeel over leefbaarheid het beste ingeschat kan worden. Dat wil dus zeggen dat de Leefbaarometer op basis van 100 (voornamelijk) objectieve indicatoren (kenmerken van de woonomgeving) een inschatting geeft van de leefbaarheidssituatie en ontwikkeling. De gegevens uit de Leefbaarometer zijn onder meer nodig om de noodzaak van de inzet van de maatregelen te kunnen onderbouwen.

5.1.4. Welke termijn

Een aanvraag tot gebiedsaanwijzing kan voor maximaal 4 jaren. De gemeenteraad kan echter ook overwegen om de gebiedsaanwijzing voor een kortere duur aan te vragen. Daarbij moet wel rekening gehouden worden met het feit dat afhankelijk van het aantal mutaties in een complex, straat of gebied het korter of langer kan duren alvorens de maatregelen effect hebben.

Het is mogelijk om na een eerste aanwijzing een aanvraag tot verlenging van de gebiedsaanwijzing te doen bij de Minister. De maatregel kan maximaal vier keer voor maximaal vier jaar verlengd worden.

5.1.5. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

De eisen betreffende de aard van het inkomen zijn in artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek opgenomen.

Artikel 8 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat woningzoekenden die minder dan zes jaar voorafgaand aan de aanvraag van een huisvestingsvergunning onafgebroken ingezetene zijn van de regio waarin de gemeente is gelegen, slechts voor een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in aanmerking komen indien zij beschikken over:

- a. een inkomen op grond van het in dienstbetrekking verrichten van arbeid;
- b. een inkomen uit zelfstandig beroep of bedrijf;
- c. een inkomen op grond van een regeling voor vrijwillig vervroegd uittreden;
- d. een ouderdomspensioen als bedoeld in de Algemene Ouderdomswet;
- e. een ouderdoms- of nabestaandenpensioen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, of
- f. een aanspraak op studiefinanciering als bedoeld in de Wet studiefinanciering 2000.

2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening dat burgemeester en wethouders aan een woningzoekende die niet voldoet aan de eisen, genoemd in het eerste lid, een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van woonruimte als bedoeld in dat lid kunnen verlenen, indien het weigeren van die huisvestingsvergunning tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

Een huisvestingsvergunning kan uitsluitend verleend worden aan woningzoekenden die:

- ofwel langer dan 6 jaar woonachtig zijn in de regio
- ofwel beschikken over:
 - een inkomen op grond van het in dienstbetrekking verrichten van arbeid;
 - een inkomen uit zelfstandig beroep of bedrijf;
 - een inkomen op grond van een regeling voor vrijwillig vervroegd uittreden;
 - een ouderdomspensioen als bedoeld in de Algemene Ouderdomswet;
 - een ouderdoms- of nabestaandenpensioen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964,
 - recht hebben op studiefinanciering als bedoeld in de Wet studiefinanciering 2000.

Het is niet toegestaan om bepaalde van de hierboven genoemde groepen uit te zonderen in de huisvestingsverordening.

Bij de criteria inkomen uit dienstbetrekking of uit zelfstandig beroep of bedrijf, kan het ook gaan om mensen die slechts een deeltijdbetrekking hebben. Hierbij kan als aanvullende eis worden gesteld dat men met dit inkomen in ieder geval zelfstandig in het levensonderhoud moet kunnen voorzien. Om zelfstandig in het levensonderhoud te kunnen voorzien, mag daarbij uitgegaan worden van de bijstandsnorm. Indien de gemeenteraad hiervoor opteert, moet dit wel duidelijk worden omschreven in de huisvestingsverordening.

Hoewel het toepassen van de hardheidsclausule een ruime discretionaire bevoegdheid is van het college van burgemeester en wethouders, is het toch wenselijk om dit beleid ten minste vast te leggen in een beleidsregel. Dit voorkomt veel problemen indien een woningzoekende zich achteraf tot de rechter wendt.

5.1.6. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

Artikel 9 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat voor daarbij aan te wijzen categorieën van woonruimte bij het verlenen van huisvestingsvergunningen voorrang wordt gegeven aan woningzoekenden die voldoen aan in die verordening vastgelegde sociaal-economische kenmerken.
2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening of aan woningzoekenden als bedoeld in het eerste lid voorrang wordt gegeven boven woningzoekenden als bedoeld in artikel 12, eerste lid, of artikel 14, van de Huisvestingswet 2014.

Indien voorrang gegeven wordt aan woningzoekenden met bepaalde sociaaleconomische kenmerken, moet worden bepaald welke groep of groepen van woningzoekenden voorrang gegeven wordt. Het hanteren van sociaaleconomische kenmerken biedt de mogelijkheid om vormen van positieve ballotage toe te passen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om kenmerken zoals de samenstelling van het huishouden, de leeftijd en het opleidingsniveau van de woningzoekende. De genoemde sociaaleconomische kenmerken betreffen nadrukkelijk een niet limitatieve opsomming en zijn uitsluitend bedoeld als voorbeeld. Afhankelijk van de lokale situatie kan de gemeenteraad invulling geven aan het begrip sociaaleconomische kenmerken.

Door het hanteren van deze kenmerken bij de woningtoewijzing is het voor de gemeente mogelijk om een meer evenwichtige bevolkingssamenstelling in de aangewezen gebieden na te streven.

5.1.7. Specifieke keuzes bij de toepassing van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

Bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van crimineel en overlastgevend gedrag is een belangrijke keuze die gemaakt moet worden of dit zal plaatsvinden met gebruikmaking van een VOG óf een onderzoek op basis van politiegegevens. Het is niet mogelijk van woningzoekenden zowel een VOG én een woonverklaring te verlangen. Er moet een keuze gemaakt worden, die beargumenteerd moet worden in de aanvraag van de gemeenteraad bij de Minister tot aanwijzing van een complex, straat of gebied (zie ook paragraaf 4.3)

5.1.7.1. De VOG

Het beoordelingsproces voor een VOG bestaat uit twee stappen. De eerste stap betreft de toetsing aan het *objectieve criterium*. Het objectieve criterium betreft de vraag of de aangetroffen strafbare feiten (justitiële en strafvorderlijke gegevens), indien herhaald, en gelet op het risico voor de samenleving, een belemmering opleveren voor de beoogde verlening van de huisvestingsvergunning. Als dat zo is, zal in beginsel de VOG geweigerd worden. Bij de vaststelling van het risico voor de samenleving wordt gebruik gemaakt van het screeningsprofiel "huisvestingsvergunning".

De tweede stap in het beoordelingsproces betreft de toetsing aan *het subjectieve criterium*. Het subjectieve criterium ziet op “omstandigheden van het geval” die er in een concreet geval toe kunnen leiden dat – ondanks dat sprake is van een relevant strafbaar feit – het belang van de aanvrager zwaarder dient te wegen dan het belang van beperking van de risico’s voor de samenleving. Het gaat hier dus over verzachtende omstandigheden. Hierbij kunnen ook data van het Openbaar Ministerie, de Reclassering en van de Politie worden geraadpleegd. (zie ook paragraaf 4.3.1)

5.1.7.2 Onderzoek op basis van politiegegevens

5.1.7.2.1 Wat zijn politiegegevens?

Politiegegevens zijn gegevens die de politie registreert om haar taken goed te kunnen uitvoeren. Het gaat om persoonsgegevens zoals telefoonnummers, meldingen, verklaringen, bevindingen en dergelijke. De taken van de politie zijn omschreven in de Politiewet 2012. Dit zijn de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het hulp verlenen aan hen die deze behoeven.

Het voornaamste bestanddeel van de politietaak is de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en valt uiteen in twee onderdelen, die met elkaar samenhangen. Aan de ene kant heeft de politie te maken met de handhaving van de openbare orde en aan de andere kant met de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde.

Bij strafrechtelijke handhaving moet gedacht worden aan het opnemen van aangiftes van uiteenlopende aard. Dit varieert van eenvoudige misdrijven, zoals mishandeling en vernieling, tot ernstige misdrijven, zoals levensdelicten. Een strafrechtelijke aangelegenheid wordt vanaf het begin tot het einde, bij de vorming van het strafdossier, gedocumenteerd. Ook verkeersovertredingen worden vastgelegd en gedocumenteerd. Het handhaven van de openbare orde geldt loopt uiteen van voetballende jongeren op plaatsen waar dit niet mag tot aan ernstige verstoringen van de openbare orde, zoals uit de hand gelopen demonstraties.

Onder het hulpverlening aan hen die dat behoeven valt onder meer het afwikkelen van een eenvoudige aanrijding. Hierover worden politiegegevens vastgelegd. Veel van deze gegevens worden met medeweten van de burger verwerkt.

De aard van het werk van de politie brengt met zich mee dat er ook situaties zijn waarin er gegevens over burgers zonder hun medeweten worden verzameld. De herkomst en de wijze van verkrijging moeten geheim blijven om het opsporingsonderzoek niet in gevaar te brengen. Te denken valt aan ingewikkelde en omvangrijke opsporingsonderzoeken, waarbij gebruik gemaakt wordt van informanten van de Criminele inlichtingeneenheid (CIE) of van bijzondere opsporingstechnieken en tactieken.

Het werk van de politie is voor een belangrijk deel afhankelijk van goede en betrouwbare informatie. In de Wet politiegegevens en het Besluit politiegegevens is geregeld op welke wijze de politie deze gegevens moet verwerken. De verzamelde en verwerkte gegevens zijn van betekenis voor en hebben tot doel om de informatie ter uitvoering van de politietaak op en uit te bouwen.

Politiegegevens betreffen dus specifieke gegevens die dynamisch van aard zijn, vaak een gevoelig of vertrouwelijk karakter hebben en veelal zijn verkregen als gevolg van een proactief dan wel repressief onderzoek naar feiten en gebeurtenissen. Dit betekent dat de politiegegevens niet alleen onbetwistbare persoonsgegevens, zoals naam, adres, woonplaats, geboortedatum, geslacht en dergelijke bevatten, maar ook andere gegevens die in relatie met een natuurlijke persoon geplaatst kunnen worden. Het betreft onder meer de voor handhaving van de rechtsorde relevante feiten en omstandigheden die door de politie zijn waargenomen of anderszins ter kennis van de politie zijn gebracht of gekomen bij allerlei gebeurtenissen en incidenten. Indien een burger aangifte heeft gedaan van bij voorbeeld een diefstal en daarmee als slachtoffer is van een strafbaar feit, wordt ook opgenomen in de politiegegevens.

Een groot deel van deze gegevens zijn bijzonder privacy gevoelige gegevens, die uitsluitend op basis van een wettelijke grondslag mogen verstrekt worden aan derden. In het kader van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag is deze grondslag te vinden in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en het Besluit politiegegevens. (zie ook paragraaf 4.3.2.)

5.1.7.2.2 Welke politiegegevens worden verstrekt aan de burgemeester?

Artikel 4:3 van het Besluit politiegegevens: Verstrekking politiegegevens als bedoeld in de artikelen 8, 9, 10 en 13 van de Wet politiegegevens

1 Politiegegevens die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10, eerste lid, onderdelen a en c en 13 van de wet kunnen, voor zover zij deze behoeven voor een goede uitvoering van hun taak, worden verstrekt aan:

b. de burgemeester ten behoeve van:

1. de beoordeling van een verzoek tot het verkrijgen van het Nederlanderschap op grond van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
2. de afgifte van de woonverklaring, bedoeld in artikel 10b, vierde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

Op basis van het Besluit politiegegevens worden aan de burgemeester in het kader van selectieve woningtoewijzing worden relevante politiegegevens verstrekt, die verzameld zijn voor:

- uitvoering van de dagelijkse politietaak (artikel 8 van de Wet politiegegevens);
- het onderzoek in verband met de handhaving van de rechtsorde in een bepaald geval (artikel 9 van de Wet politiegegevens);
- inzicht in de betrokkenheid van personen bij bepaalde ernstige bedreiging van de rechtsorde (artikel 10 van de Wet politiegegevens);
- ondersteunende taken van de politie (artikel 13 van de Wet politiegegevens).

Uitsluitend relevante politiegegevens van de betrokkene over feiten en gedragingen die zijn opgenomen in de huisvestingsverordening uit de limitatieve lijst van artikel 10 a van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek worden aan de burgemeester verstrekt voor het afgeven van een woonverklaring (Zie voor een gedetailleerde beschrijving van de gedragingen paragraaf 7.2.4.4.2.). Er worden geen politiegegevens verstrekt over een nog niet afgerond strafrechtelijk onderzoek indien het verstrekken ervan dat onderzoek kan belemmeren.

De criteria waarop de screening plaatsvindt, kunnen uitsluitend de in artikel 10a, tweede lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek genoemde gedragingen betreffen. De gemeenteraad kan echter in de huisvestingsverordening bepalen dat afhankelijk van de in een aangewezen complex, straat of gebied problematiek het niet noodzakelijk is om al deze gedragingen te betrekken bij de screening. De politiechef van de regio waarin de gemeenten gelegen is, verstrekt uitsluitend relevante politiegegevens met betrekking tot de in de huisvestingsverordening genoemde gedragingen, evenals een duiding ervan aan de burgemeester. De burgemeester zal dan de ontvangen gegevens moeten beoordelen volgens de systematiek die beschreven is in paragraaf 10.7.

Artikel 10a Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

2. Bij een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan uitsluitend rekening worden gehouden met de volgende gedragingen uit de politiegegevens:

a. het veroorzaken van overlast die hinderlijk of schadelijk is voor personen of een gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid van personen door:

1°. geluid of trillingen;

2°. het plaatsen, werpen of hebben van stoffen of voorwerpen;

3°. het verrichten van handelingen waardoor op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze rook, roet, walm, stof, stank of irriterend materiaal wordt verspreid;

4°. vervuiling, verontreiniging of schadelijk of hinderlijk gedierte in de woning of de directe omgeving ervan;

b. onrechtmatig gebruik van een woning;

c. gebruik van beledigende of discriminerende taal of uitingen jegens of intimidatie van omwonenden of bezoekers;

d. gewelddadigheden of openlijke geweldpleging tegen, dan wel bedreiging of mishandeling van omwonenden of bezoekers;

e. activiteiten die strafbaar zijn gesteld op grond van de Opiumwet in of in de omgeving van de woning;

f. openbare dronkenschap in de omgeving van de woning;

g. het plegen van vermogensdelicten met een directe relatie tot de woonomgeving;

h. brandstichting, vernieling en vandalisme in de omgeving van de woning;

i. radicaliserende, extremistische of terroristische gedragingen die strafbaar zijn gesteld op grond van het Wetboek van Strafrecht.

Politiegegevens zijn andere gegevens dan de justitiële en strafvorderlijke gegevens die ten grondslag liggen aan de VOG. De justitiële en strafvorderlijke gegevens van de betrokken worden niet verstrekt aan de burgemeester.

5.1.7.3. Vergelijking VOG en onderzoek op basis van politiegegevens

Om een keuze te kunnen maken tussen het gebruik van de VOG óf het onderzoek op basis van politiegegevens, worden in de onderstaande tabel de twee instrumenten op een aantal punten met elkaar vergeleken.

	ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS	VERKLARING OMTRENT HET GEDRAG (VOG)
UITVOERING		
Wie doet de screening	De relevante politiegegevens en de duiding ervan worden verstrekt door de politiechef van de regio aan de burgemeester die op basis van de wegingsfactoren in de Wet bijzondere	Justis screent op basis van de justitiële en strafvorderlijke gegevens die zijn vastgelegd in het justitiële documentatiesysteem.

	ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS	VERKLARING OMTRENT HET GEDRAG (VOG)
	maatregelen grootstedelijke problematiek een woonverklaring afgeeft.	
OP BASIS VAN WELKE GEGEVENS WORDT DE BESLISSING GENOMEN		
Op welke gegevens wordt gescreend	Uit de in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek genoemde gedragingen kan de gemeenteraad kiezen op welke gedragingen het onderzoek plaatsvindt afhankelijk van de problematiek in het aangewezen gebied.	- De screening gebeurt in ieder geval op <u>alle</u> gedragingen die in artikel 10a van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zijn opgenomen. - Bij de beoordeling of een justitieel gegeven relevant is, wordt bovendien gebruik gemaakt van het screeningsprofiel "huisvestingsvergunning". Het betreft één screeningsprotocol dat wordt toegepast voor alle gemeenten.
Kwaliteit en betrouwbaarheid gegevens	- Politiegegevens bestaan uit waarnemingen van agenten, meldingen en andere informatie van politieagenten, processen verbaal, etc. - Deze gegevens zijn niet geverifieerd door een onafhankelijke rechter. - Dit soort gegevens, zeker indien het gedragingen zijn die meermaals voorkomen, geeft inzicht in het gedrag van een persoon. - Politiegegevens die betrekking hebben op een lopend strafrechtelijk onderzoek worden niet verstrekt aan de burgemeester.	Een VOG kan uitsluitend geweigerd worden indien er relevante feiten bekend zijn in het justitiële documentatiesysteem: <i>(on)herroepelijke veroordelingen</i>: de rechter heeft het ten laste gelegde bewezen geacht en er is een straf opgelegd; <i>openstaande zaken</i>: de feiten zijn niet bewezen geacht door een rechter, maar er is wel bewijs verzameld. <i>Transacties</i> <i>Sepots</i>
Gegevens	- Gedragingen zoals overlast en APV-overtredingen staan in de politiegegevens. - Gegevens met betrekking tot lopende justitiële onderzoeken worden <i>niet</i> verstrekt aan de burgemeester. - Gegevens hebben betrekking op personen van 16 jaar en ouder met een terugkijkperiode van: - 2 jaar indien jonger dan 18 j. - 4 jaar indien 18 jaar en ouder.	- Indien het doel is om <i>uitsluitend "zwaardere" criminelen</i> te weigeren, biedt VOG meer zekerheid omdat ze uitsluitend ziet op justitiële gegevens. - Uitsluitend politiegegevens zijn nooit een reden tot weigering van een VOG. - Gegevens hebben betrekking op personen van 16 jaar en ouder met een terugkijkperiode van: - 2 jaar indien jonger dan 23 j. - 4 jaar indien 23 jaar en ouder.
Gegevens over extremisme, radicalisme	Uit de politiegegevens is vaak af te leiden of iemand radicaliseert of ronselt of opruipt, maar is <i>geen</i>	Het aantal justitiële gegevens voor extremistisch of radicaliserend gedrag is beperkt.

	ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS	VERKLARING OMTRENT HET GEDRAG (VOG)
lisering, terrorisme	<i>veroordeling</i> door een rechter	
BEOORDELING GEGEVENS		
Weging van de gegevens	- De wijze van weging is opgenomen in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. - De burgemeester moet de geconstateerde feiten onder meer in relatie tot de in het gebied aanwezige problematiek afwegen.	- Justis kijkt of er relevante justitiële gegevens zijn. Indien die er zijn kunnen bovendien politiegegevens in de afweging worden meegenomen. - De wijze van beoordeling is opgenomen in een circulaire¹. - Justis houdt geen rekening met de lokale problematiek.
VOORNEMEN TOT AFWIJZING		
Horen bij een afwijzing	Indien de burgemeester het voornemen heeft om een negatieve woonverklaring of een woonverklaring waaraan voorschriften verboden zijn, af te geven, moet eerst de betrokkene in de gelegenheid gesteld worden om te worden gehoord.	Als Justis geen VOG kan afgeven, ontvangt de aanvrager een brief met een voornemen tot afwijzing. Hij kan hierop reageren door schriftelijk een zienswijze in te dienen.
Gedrags- aanwijzing	Bij een onderzoek op basis van politiegegevens kan een gedragaanwijzing verbonden worden aan de huisvestingsvergunning op basis van de geconstateerde gedragingen.	Bij een weigering tot het afgeven van een VOG is de woningzoekende niet verplicht de reden van weigering op te geven, waardoor het voor de gemeente niet altijd mogelijk is een gedragsaanwijzing aan huisvestingsvergunning te verbinden.
TERMIJNEN		
Termijn	De termijn voor het aanleveren van de politiegegevens aan de burgemeester moet in overleg met de politiechef worden afgesproken	Justis neemt na ontvangst van de aanvraag (formeel) binnen 8 weken een beslissing of iemand een VOG krijgt of niet. In de praktijk: - als er geen justitiële gegevens zijn, wordt een VOG binnen een week wordt afgegeven. - als er relevante justitiële gegevens zijn, dan wordt eerst om een zienswijze gevraagd van de aanvrager, alvorens een definitief besluit genomen wordt.

¹ Beleidsregels 2013 voor het beoordelen van aanvragen ter verkrijging van een verklaring omtrent het gedrag van natuurlijke personen en rechtspersonen.

	ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS	VERKLARING OMTRENT HET GEDRAG (VOG)
RECHTSBESCHERMING		
Rechts- bescherming	- Tegen een weigering van een huisvestingsvergunning kan bezwaar en beroep worden ingesteld. - Op basis van Wet politiegegevens kan een verzoek gedaan tot inzage en correctie van politiegegevens door de betrokkene.	Tegen de weigering om een VOG te verlenen kan bij de Justis bezwaar en beroep worden ingesteld.
PRIVACY		
Privacy- bescherming	In de algemene maatregel van bestuur op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zijn aanvullend aan de Wet politiegegevens en de Wet bescherming persoonsgegevens regels opgenomen met betrekking tot welke gegevens verstrekt mogen worden, wie geautoriseerd is deze te gebruiken en termijnen voor vernietiging, evenals de beveiliging van de verwerking.	Justis heeft protocollen naast de regels die voortvloeien uit de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.
LASTEN		
Lasten voor gemeenten en politie	- Bestuurlijke lasten voor de politie: opzoeken van de relevante gegevens, anonimiseren, de duiding van de politiegegevens, verstrekking - Bestuurlijke lasten voor de gemeente: - inrichten systeem voor verwerking van de ontvangen politiegegevens en de weging ervan, eventueel het horen en het afgeven van de woonverklaring en de onderbouwing ervan door de burgemeester - inrichten systeem voor aanvraag en afgifte huisvestingsvergunning - bezwaarprocedure	- Bestuurlijke lasten voor de politie: geen - Bestuurlijke lasten voor de gemeente: - aan te wijzen afdeling die de VOG-aanvraag voorbereidt, schriftelijk of digitaal - inrichten systeem voor aanvraag en afgifte huisvestingsvergunning - bezwaarprocedure bij weigering van een huisvestingsvergunning
Lasten	Voor woningzoekenden zijn er geen (extra) administratieve	Woningzoekenden (van 16 jaar en ouder) moeten voor de VOG-aanvraag

	ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEVENS	VERKLARING OMTRENT HET GEDRAG (VOG)
burger	lasten bij dit systeem. - Er kunnen leges geheven worden voor de aanvraag van een huisvestingsvergunning.	via internet €33,85 per persoon en indien schriftelijk €41,35 per persoon betalen. De gemeente kan overwegen om deze kosten aan aanvragen van de huisvestingsvergunning te vergoeden. - Er kunnen leges geheven worden voor de aanvraag van een huisvestingsvergunning.
Lasten Verhuurder	- Afgeven bereidverklaring - Afgifte bij huisvestingsvergunning bij mandatering door college van burgemeester en wethouders - Aanvraag van woonverklaring bij burgemeester bij mandatering door college van burgemeester en wethouders - Eventuele leegstand (huurderving) tijdens procedure	- Afgeven bereidverklaring - Afgifte bij huisvestingsvergunning bij mandatering door college van burgemeester en wethouders - Eventuele leegstand (huurderving) tijdens procedure

Ook bij de maatregel van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag is een hardheidsclausule van toepassing. Het toepassen van de hardheidsclausule is een discretionaire bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Toch is het wenselijk om dit beleid ten minste vast te leggen in een beleidsregel. Dit voorkomt veel problemen indien een woningzoekende zich achteraf tot de rechter wendt.

5.2. OVERLEG

De maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zijn ingrijpende maatregelen waarvoor op de eerste plaats een breed draagvlak in de gemeente noodzakelijk. Daarom is overleg met woningcorporaties en met huurdersorganisaties wenselijk. De Huisvestingswet 2014 stelt dat er overleg moet plaatsvinden bij de voorbereiding van de huisvestingsverordening. Het is echter wenselijk om dit overleg al te starten voor de aanvraag tot aanwijzing van het gebied.

Artikel 6 van Huisvestingwet 2014

1. Bij de voorbereiding van de vaststelling of wijziging van een huisvestingsverordening plegen burgemeester en wethouders overleg met de in de gemeente werkzame toegelaten instellingen, met woonconsumentenorganisaties en met andere daarvoor naar hun oordeel in aanmerking komende organisaties.
2. Bij de voorbereiding van de vaststelling of wijziging van een huisvestingsverordening stemmen burgemeester en wethouders deze af met burgemeester en wethouders van de overige gemeenten die deel uitmaken van de woningmarktregio waarin de gemeente is gelegen.

In de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied moet immers worden opgenomen of afstemming over de aanvraag heeft plaatsgevonden met samenwerkingspartners, zoals woningcorporatie(s), bewonersorganisatie(s), woningmarktregio/regiogemeenten en voor de

toepassing van artikel 10 met de politie en het Openbaar Ministerie, en wat de uitkomst van deze afstemming was.

Overleg met de andere gemeenten in de regio is ook noodzakelijk om tot een goede verdeling te komen van de aangewezen complexen, straten en gebieden binnen de gemeenten van de regio. Dit voornamelijk vanuit het oogpunt dat er voldoende woonruimte beschikbaar moet blijven in de regio voor woningzoekenden die niet voldoen aan de criteria van selectieve woningtoewijzing.

6. DE AANVRAAG TOT AANWIJZING

6.1. ROL VAN DE GEMEENTERAAD

Om de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek te kunnen toepassen, dient de gemeenteraad daarvoor een aanvraag in tot aanwijzing van een complex, straat of gebied bij de minister voor Wonen en Rijksdienst (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Postbus 20011, 2500 EA Den Haag).

De reden waarom de aanvraag moet worden gedaan door de gemeenteraad is gelegen in de ingrijpendheid van de maatregelen. Voor de inzet ervan moet een breed politiek draagvlak zijn.

Bij het voornemen een aanvraag in te dienen, wordt geadviseerd om vroegtijdig contact op te nemen met het ministerie. Ook indien bijvoorbeeld voor de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied bijvoorbeeld geen kwantitatieve gegevens bestaan, kan in overleg met het ministerie gezocht worden naar een mogelijkheid om de aanvraag op een andere wijze te onderbouwen.

Artikel 6 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. Bij de aanvraag, bedoeld in artikel 5, eerste, tweede of derde lid, maakt de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk dat de beoogde aanwijzing van de in de aanvraag genoemde complexen, straten of gebieden:

- a. noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente, en
- b. voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.

2. De aanwijzing, bedoeld in artikel 5, eerste of derde lid, geschiedt uitsluitend indien is voldaan aan het eerste lid, en de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat woningzoekenden, aan wie als gevolg van die aanwijzing geen huisvestingsvergunning kan worden verleend voor het in gebruik nemen van woonruimte in de aangewezen complexen, straten of gebieden, voldoende mogelijkheden houden om binnen de regio waarin de gemeente is gelegen passende huisvesting te vinden.

3. Bij de aanvraag bedoeld in artikel 5, derde lid, maakt de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk waarom de verklaring omtrent het gedrag, bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel a, of het onderzoek op basis van politiegegevens, bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel b, het meest geschikte instrument is voor het bestrijden van overlast en criminaliteit.

4. Onze Minister kan gedeputeerde staten advies vragen over de mogelijkheden, bedoeld in het tweede lid.

5. Onze Minister neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied, bedoeld in artikel 5, eerste, tweede of derde lid, een besluit omtrent die aanwijzing. Indien Onze Minister zijn besluit niet binnen de termijn, genoemd in de eerste volzin, aan de gemeenteraad bekend heeft gemaakt, wordt het besluit tot aanwijzing geacht te zijn genomen.

6.2. PROCEDURELE EISEN

De aanvraag moet in eerste instantie voldoen aan de volgende procedurele eisen:

- De aanvraag moet gedaan worden door de gemeenteraad.
- De aanvraag is ondertekend door burgemeester en griffier.
- Het raadsbesluit is bijgevoegd.
- Het raadsbesluit is goedgekeurd door de gemeenteraad.
- De aanvraag is voorzien van een verzenddatum.

De gemeente ontvangt een ontvangstbevestiging waarin de datum van ontvangst van de aanvraag is opgenomen.

Als de aanvraag niet aan deze procedurele eisen voldoet, behandelt het ministerie de aanvraag niet inhoudelijk. De aanvraag wordt dan ter correctie teruggestuurd en de beslistermijn wordt opgeschort.

6.3. INHOUDELIJKE EISEN

In artikel 6 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek staan de inhoudelijke eisen genoemd waar de aanvraag aan moet voldoen.

6.3.1. Algemeen

In de aanvraag is:

- omschreven welk doel wordt nagestreefd met de aanwijzing.
- omschreven voor welke complexen, straten of gebieden de aanvraag wordt gedaan. Dit wordt met kaartmateriaal ondersteund.
- de actuele demografische situatie en de ontwikkeling beschreven in de betreffende complexen, straten of gebieden.
- omschreven welke maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek zullen worden toegepast na de aanwijzing van het gebied.
- ingegaan op noodzaak, geschiktheid, subsidiariteit en proportionaliteit.
- de termijn waarvoor de aanvraag wordt ingediend opgenomen. In beginsel is dat voor maximaal 4 jaar.
- opgenomen of afstemming over de aanvraag heeft plaatsgevonden met samenwerkingspartners, zoals woningcorporatie(s), bewonersorganisatie(s), woningmarktregio/regiogemeenten en - voor toepassing van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek- met de politie en het Openbaar Ministerie, en wat de uitkomst van deze afstemming was.

6.3.2. Noodzakelijkheid

In de aanvraag is omschreven:

- welke problematiek in de betreffende complexen, straten of gebieden speelt (kwalitatieve beschrijving).
- welke monitoringsinstrumenten worden gebruikt.
- met welke indicatoren de problematiek wordt gemonitord.
- wat de actuele leefbaarheidssituatie en -ontwikkeling is in het betreffende gebied(en) en overige, vergelijkbare gebieden ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde (kwantitatieve onderbouwing). Indien het schaalniveau te klein is, kan in overleg met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ook een kwalitatieve onderbouwing worden aangeleverd.
- of er kritische waardes worden gehanteerd voor de indicatoren.

6.3.3. Geschiktheid

De aanvraag bevat voor toepassing van artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek:

de verhouding (in %) tussen het aantal uitkeringsgerechtigden en aantal werkenden in de betreffende complexen, straten of gebieden ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde en overige, vergelijkbare gebieden (actuele situatie en ontwikkeling).

De aanvraag bevat voor toepassing van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek:

een vergelijking (in %) voor de geselecteerde sociaaleconomische kenmerken (en bijbehorende indicatoren) in de betreffende complexen, straten of gebieden ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde en overige, vergelijkbare gebieden (actuele situatie en ontwikkeling).

De aanvraag bevat voor toepassing van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek:

- een vergelijking (in %) voor de geselecteerde gedragingen (en bijbehorende indicatoren) met betrekking tot overlast en criminaliteit in de betreffende complexen, straten of gebieden ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde en overige, vergelijkbare gebieden (actuele situatie en ontwikkeling). Indien het schaalniveau te klein is, kan in overleg met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ook een kwalitatieve onderbouwing worden aangeleverd.
- een beargumenteerde keuze voor toepassing van de verklaring omtrent het gedrag (VOG) of het onderzoek op basis van politiegegevens, als meest geschikte instrument voor het bestrijden van overlast en criminaliteit in de betreffende complexen, straten of gebieden.
- indien een VOG wordt verlangd, een antwoord op de vraag of de kosten voor het verkrijgen van een VOG voor huishoudens die juist wel welkom zijn in een aangewezen complex, straat of gebied, voor rekening van de gemeente of verhuurder kunnen worden genomen en zo nee, waarom niet.

6.3.4. Subsidiariteit

In de aanvraag is omschreven:

- welke maatregelen al ingezet zijn in de betreffende gebieden, sinds wanneer en met welke intensiteit.
- wat daarvan de resultaten zijn.

De aanvraag bevat bovendien voor toepassing van artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek:

welke maatregelen zijn overwogen en/of worden ingezet voor alternatieve woonruimte voor overlastgevers op plekken waar dit niet tot overlast leidt, zoals Skaeve Huse.

6.3.5. Proportionaliteit

In de aanvraag is omschreven:

- voor hoeveel woningen de aanvraag wordt gedaan.
- wat de gemiddelde mutatiegraad is in de betreffende complexen, straten of gebieden.

- wat het percentage aan te wijzen woningen is ten opzichte van het aantal sociale huurwoningen binnen de gemeente.
- hoe groot het aantal sociale huurwoningen is in bezit van woningcorporaties.
- wat de woningmarktregio is.
- wat het percentage aan te wijzen woningen is ten opzichte van het aantal sociale huurwoningen binnen de woningmarktregio.
- of er voldoende passende huisvesting in de regio te vinden is voor woningzoekenden aan wie als gevolg van de gebiedsaanwijzing geen huisvestingsvergunning kan worden verleend.
- of de slaagkansen voor woningzoekenden afnemen, rekening houdend met de ontwikkeling van de sociale voorraad in de regio en waar mogelijk inzichtelijk gemaakt in relatie tot de huishoudens/doelgroepen die daarop zijn aangewezen.

6.3.6. Monitoring en evaluatie

In de aanvraag is omschreven:

- wat het te verwachten effect is.
- hoe dat gemonitord wordt en wanneer evaluatie plaatsvindt.
- wanneer de maatregelen beëindigd zouden kunnen worden (kritische waardes indicatoren).
- hoe het aantal 'geweigerden' wordt bijgehouden.
- hoe de 'geweigerden' gevolgd worden (het bijhouden van het vinden van passende huisvesting in de regio).
- wat de kosten zijn geweest voor betrokken partijen (bij indiening verlengingsaanvraag).

6.3.7. Gegevensverwerking

De aanvraag bevat voor toepassing van artikel 10:

- hoe het interne verwerkingsproces van de relevante persoonsgegevens wordt vormgegeven (betrokkenheid van de functionaris voor de gegevensbescherming).
- hoe de bewaring van de gegevens voor de vijfjaarlijkse wettelijke evaluatie worden bijgehouden.

6.4. BEHANDELING VAN DE AANVRAAG

Nadat de aanvraag in behandeling is genomen door het ministerie van Binnenlandse Zaken en koninkrijksrelaties, kan het zijn dat er nog informatie ontbreekt. Het ministerie verzoekt de gemeenteraad dan de aanvullende informatie alsnog aan te leveren. Vanaf het moment dat het ministerie de gemeente verzoekt om nadere informatie, totdat die informatie daadwerkelijk is verkregen wordt de beslissingstermijn van 8 weken opgeschort.

Tevens verzoekt de Minister in beginsel de provincie waarin de gemeenten gelegen is om hun zienswijze te geven met betrekking tot de aanvraag.

6.5. BESLISSING OP DE AANVRAAG

De Minister neemt een besluit binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag bij het ministerie. Deze termijn wordt opgeschort indien er door de Minister om nadere informatie wordt verzocht.

De beslissing wordt toegezonden aan de gemeenteraad die daartoe een verzoek heeft gedaan.

Het is ook een vast gebruik en toezegging dat iedere aanvraag en beslissing op de aanvraag wordt toegezonden aan de Eerste en Tweede Kamer van de Staten-Generaal.

6.6. INTREKKING VAN DE AANWIJZING

De Minister kan tussentijds ook de aanwijzing intrekken, wat betekent dat vanaf het moment van de intrekking de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek niet meer mogen worden toegepast. De Minister moet de aanwijzing intrekken indien blijkt dat de toepassing ervan niet langer noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente, of niet voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit. Ook moet de Minister de aanwijzing intrekken indien blijkt dat woningzoekenden die als gevolg van de aanwijzing geen huisvestingsvergunning kan worden verleend onvoldoende mogelijkheden hebben om zich binnen de regio waarin de gemeente is gelegen te huisvesten. Ten slotte trekt de Minister de aanwijzing ook in indien de gemeenteraad daarom mocht verzoeken.

6.7. BEZWAAR EN BEROEP

Binnen zes weken na bekendmaking van het besluit tot aanwijzing kan daartegen schriftelijk bezwaar gemaakt worden bij de Minister voor Wonen en Rijksdienst, Postbus 20011, 2500 EA Den Haag. Het bezwaarschrift moet ondertekend zijn, voorzien van een datum evenals de naam en het adres van de indiener. Tevens dient het bezwaarschrift vergezeld te gaan van een omschrijving van het besluit waartegen bezwaar gemaakt wordt en de gronden waarop het bezwaar berust. Zo mogelijk wordt ook een afschrift van het besluit toegevoegd.

7. HET OPSTELLEN VAN EEN HUISVESTINGSVERORDENING

Als een complex, straat of gebied is aangewezen door de Minister op grond van artikel 5 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, zal de gemeenteraad een huisvestingsverordening moeten vaststellen waarin verdere uitwerking gegeven wordt aan de bevoegdheid. De vereisten waaraan zo een huisvestingsverordening moet voldoen zijn bepaald in de Huisvestingswet 2014. Een groot aantal artikelen van die wet is van overeenkomstige toepassing verklaard in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

Er zijn twee situaties denkbaar namelijk dat:

- er *geen huisvestingsverordening is in verband met schaarste* en dus uitsluitend een huisvestingsverordening moet worden opgesteld voor de aangewezen complexen, straten en gebieden in het kader van de toepassing van de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek;
- er *wel een huisvestingsverordening is in verband met schaarste* en dat daarnaast ook complexen, straten of gebieden zijn aangewezen waar de maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kunnen worden toegepast.

Een aantal bepalingen is in beide gevallen van toepassing.

In paragraaf 7.1 staan de bepalingen die in elke huisvestingsverordening moeten worden opgenomen of het nu gaat om een huisvestingsverordening op basis van de Huisvestingswet 2014 of een huisvestingsverordening op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

In paragraaf 7.2. worden de specifieke bepalingen behandeld die moeten worden opgenomen in een huisvestingsverordening die uitsluitend ziet op *leefbaarheid* en niet op schaarste.

In paragraaf 7.3. wordt ingegaan op specifieke bepalingen die moeten worden opgenomen in een huisvestingsverordening die *zowel ziet op schaarste als leefbaarheid*.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat niet wordt ingegaan op de bepalingen die kunnen worden opgenomen in een huisvestingsverordening die uitsluitend ziet op schaarste. Daarvoor wordt verwezen naar de model huisvestingsverordening die is opgesteld door de VNG.

7.1. ALGEMENE REGELS DIE WORDEN OPGENOMEN IN DE HUISVESTINGSVERORDENING

7.1.1 Begripsbepalingen

Het is in verband met de leesbaarheid en het toepassingsbereik goed om de verordening te beginnen met een aantal begripsbepalingen, die in de rest van de verordening gebruikt wordt.

Hierbij zijn de begripsbepalingen die al zijn opgenomen in de Huisvestingswet 2014 en de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek bindend. Hiervan kan in de verordening niet worden afgeweken. Wel kunnen deze wettelijke begripsbepalingen nader worden gespecificeerd zonder daarmee een andere betekenis eraan te geven dan in deze wetten bedoeld is. Hierbij valt onder meer te denken aan bij het begrip “woonruimte”. In de Huisvestingswet 2014 wordt dit omschreven als besloten ruimte die, al dan niet tezamen met een of meer andere ruimten, bestemd of geschikt is voor bewoning door een huishouden. Echter die begripbepaling laat nog ruimte en kan nader worden ingevuld in de verordening: wordt hier alle woonruimte onder verstaan of uitsluitend zelfstandige woonruimte? Hierover meer in paragraaf 7.1.2. Ook zou het begrip “woningmarktregio” op basis van de lokale omstandigheden kunnen worden gepreciseerd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat in de Huisvestingswet 2014 en de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek bedoelde woningmarktregio, niet dezelfde hoeven te zijn als de woningmarktregio's die gelden om het werkgebied van woningcorporaties af te bakenen op grond van de Woningwet. Onder woningmarktregio wordt in de Huisvestingswet 2014 (en dus ook

in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) verstaan: een gebied dat vanuit het oogpunt van het functioneren van de woningmarkt als een geheel kan worden beschouwd. Ook zal een begripsbepaling voor “inwoning” moeten worden opgenomen indien er een vergunningsplicht wordt opgenomen in de huisvestingsverordening voor personen zich later huisvesten bij een persoon die reeds over een huisvestingsvergunning beschikt.

7.1.2. Aanwijzen woonruimte

In de huisvestingsvergunning moeten categorieën van woonruimte worden aangewezen waarvoor een huisvestingsvergunning verplicht is. Deze categorieën kunnen verschillen per maatregel die wordt toegepast. Zo kan op basis van de Huisvestingswet 2014 alleen goedkope woonruimte worden aangewezen, waarbij de gemeenteraad de bevoegdheid heeft om zelf te bepalen wat onder goedkope woonruimte wordt verstaan. Een huisvestingsverordening die gebaseerd is op de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek heeft deze beperking niet en in beginsel kunnen dus alle huurwoningen worden aangewezen. Koopwoningen kunnen niet worden aangewezen als vergunningsplichtig (met uitzondering van de Waddeneilanden voor wat betreft de Huisvestingswet 2014). Onder woonruimte kunnen ook huurwoningwagens en standplaatsen verstaan worden. Ligplaatsen vallen niet onder het begrip woonruimte. Om als woonruimte in aanmerking te komen moet het betreffende gebouw in ieder geval een bestemming wonen hebben. Hierbij moet ook overwogen worden of uitsluitend zelfstandige huurwoningen of ook onzelfstandige woonruimten worden aangewezen in de huisvestingsverordening. Het is ook mogelijk om in de huisvestingsverordening te differentiëren indien meerdere maatregelen van toepassing zijn. Zo kunnen andere categorieën van woonruimte worden aangewezen voor de toepassing van artikel 8, 9 of 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Meer hierover vindt u in de desbetreffende paragrafen per specifieke maatregel van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

7.1.3. Regels met betrekking tot de aanvraag

Artikel 5 van Huisvestingswet 2014

De gemeenteraad stelt in de huisvestingsverordening regels over:

- a. de wijze van aanvragen van vergunningen, en
- b. de gegevens die door de aanvrager worden verstrekt bij de aanvraag van een vergunning als bedoeld in die artikelen.

7.1.3.1 Welke gegevens moeten bij de aanvraag worden overlegd

Hierbij kan gedacht worden aan een door het college vastgesteld formulier dat moet worden ingevuld voor de aanvraag van een huisvestingsvergunning, evenals een aantal persoonsgegevens. Een aantal van deze persoonlijke gegevens is bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag voorgeschreven in de algemene maatregel van bestuur. De gemeente kan ook andere gegevens vragen. Hierbij is het wel van belang rekening te houden met de privacy van de burger en de administratieve lasten. De gegevens die worden opgevraagd moeten gelet op het doel waarvoor ze worden opgevraagd *niet bovenmatig, alsmede toereikend en ter zake dienend zijn*. Overbodige gegevens of gegevens waarover de gemeente al beschikt dienen daarom niet gevraagd te worden. Voor de beoordeling van de aanvraag van een huisvestingsvergunning zal de gemeente in ieder geval moeten beschikken over:

- naam, contactgegevens, geboortedatum, nationaliteit en, indien van toepassing, de verblijfstitel van de aanvrager;
- adres en huurprijs van de te betrekken woonruimte;

- beoogde datum van het betrekken van de woonruimte;
- bereidverklaring.

De naam en contactgegevens zijn uiteraard noodzakelijk om de aanvrager te kunnen bereiken. De nationaliteit of de verblijfstitel zijn noodzakelijk omdat uitsluitend aan mensen die rechtmatig in Nederland verblijven een huisvestingsvergunning kan worden verleend. De omvang van het huishouden en het huishoudinkomen zijn wel van belang in verband in het kader van passendheidscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014, maar niet voor de toepassing van alle maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Hierop wordt teruggekomen bij de toepassing van de afzonderlijke maatregelen. Aan een rechtspersoon kan geen huisvestingsvergunning worden verleend. Een intermediaire verhuurder zoals bijvoorbeeld een hulpverleningsorganisatie die woningen huurt en ter beschikking stelt ten behoeve van ambulante woonbegeleiding op basis van een dienstverleningsovereenkomst aan cliënten, moet niet zelf een huisvestingsvergunning aanvragen indien die woonruimten zijn aangewezen in de huisvestingsverordening. Het zijn dan de cliënten die de woonruimte zullen betrekken die een huisvestingsvergunning moeten aanvragen. Hierbij moet wel de vraag gesteld worden of deze cliënten hier wel hun woonadres hebben of dat het om tijdelijke opvang gaat. In dat laatste geval is geen huisvestingsvergunning noodzakelijk omdat dat er geen sprake is van wonen. Tevens moet hierbij ook overwogen worden wat de noodzaak is voor het aanwijzen van zulk een complex. Maatregelen in verband met schaarste spelen in dit soort gevallen niet omdat de cliënten moeten beschikken over een zorgindicatie. Ook de eisen omtrent de aard van het inkomen (artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) en het voorrang geven aan personen met bepaalde sociaaleconomische kenmerken (artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) zijn niet relevant voor dit soort voorzieningen. Het zou eventueel denkbaar zijn zo een huisvestingsvoorziening aan te wijzen in het kader van het tegengaan van overlast. Maar de mogelijke overlast voor de omgeving zal zelden dusdanig dat aanwijzing van dit soort voorzieningen noodzakelijk is omdat de cliënten (professionele) begeleiding krijgen. Het adres van de van de woonruimte waarvoor een huisvestingsvergunning wordt aangevraagd, is noodzakelijk om te weten of deze woonruimte wel gelegen is in een aangewezen gebied. De huurprijs is van belang indien in de huisvestingsverordening alleen woonruimte onder een bepaalde huurprijs als vergunningsplichtig zijn aangewezen.

7.1.3.2. De bereidverklaring

Het is noodzakelijk om van de aanvrager van een huisvestingsvergunning een bereidverklaring te vragen. Een bereidverklaring is een verklaring van de eigenaar of beheerder van een bepaalde woonruimte dat hij een huurovereenkomst zal aangaan met de woningzoekende indien deze een huisvestingsvergunning verkrijgt. Bepaalde verhuurders werken met een verklaring die moet worden afgegeven worden door de verhuurder waarmee de huurder op dat moment een huurovereenkomst heeft. In zo een verklaring kan de huidige verhuurder aangeven of de huurder al dan niet betalingsachterstanden heeft gehad of al dan niet overlast heeft veroorzaakt. Ook kan een verhuurder over een aspirant huurder andere open bronnen raadplegen. Dit is toegestaan omdat de verhuurder met ten minste enige zekerheid moet hebben dat de potentiële huurder zich als een goed huurder zal gedragen door geen overlast te veroorzaken en de huur te betalen. Bij woningcorporaties ligt dit iets gecompliceerder. In de rechtspraak wordt aangenomen dat in bepaalde gevallen op het beginsel van contractsvrijheid, met name het aspect van de vrijheid om met een bepaald persoon een overeenkomst aan te gaan, inbreuk dient te worden gemaakt als het gaat om het verhuren van huurwoningen door woningcorporaties. Dit is het gevolg van het feit dat woningcorporaties een sociale taak hebben namelijk het bij voorrang personen huisvesten van

woningzoekenden die door hun inkomen of door andere omstandigheden moeilijkheden ondervinden bij het vinden van hun passende huisvesting. Daarnaast hebben woningcorporaties vaak een monopoliepositie op de goedkope huurmarkt. Dit betekent dat in bepaalde gevallen de weigering van een woningcorporatie om een huurovereenkomst aan te gaan, in strijd kan zijn met de maatschappelijke zorgvuldigheid die zij in acht moet nemen. In dat geval wordt de weigering van een woningcorporatie als onrechtmatige daad gekwalificeerd. In welke gevallen sprake is van maatschappelijk onzorgvuldig handelen van een woningcorporatie is nogal casuïstisch. De concrete omstandigheden aan de zijde van zowel de woningcorporatie als de aspirant-huurder moeten in ogenschouw worden genomen. Relevant kan zijn of de woningcorporatie een monopoliepositie heeft of kan de aspirant-huurder ook uitwijken naar andere verhuurders op de goedkope huurmarkt. Daarnaast hebben woningcorporaties veelal beleid geformuleerd ten aanzien van slecht betalingsgedrag of overlastgevend gedrag in het verleden. Op basis van de jurisprudentie mag een woningcorporatie weigeren een huurovereenkomst te sluiten als er met name gezien eerdere ervaringen op deze punten een gerechtvaardigde vrees is dat de aspirant-huurder de huurovereenkomst niet zal nakomen. De weigering moet wel proportioneel zijn gezien de hoogte van de huurachterstand en de mate van overlast. Dit is een privaatrechtelijke zaak die helemaal losstaat van de vergunningverlening. Bij woningcorporaties, zal een bereidverklaring verder slechts verstrekt worden indien de aanvrager ook voldoet aan de regels voor passend toewijzen waar de woningcorporaties aan moeten voldoen. Door het afgeven van een bereidverklaring geeft de verhuurder aan dat hij bereid is een huurovereenkomst aan te gaan met de aspirant huurder indien deze een huisvestingsvergunning van de gemeente verkrijgt. De bereidverklaring voorkomt dus dat er nodeloos een huisvestingsvergunning wordt aangevraagd.

Bij de huisvestingsverordening kan een formulier voor de aanvraag en een formulier voor de bereidverklaring worden vastgesteld, waarvan de aanvrager gebruik moet maken. Dit heeft als voordeel dat meteen zichtbaar is voor de aanvrager welke gegevens hij moet aanleveren. Tevens kan dit de verwerking van de aanvraag bij de gemeente bespoedigen. Voorbeelden van een aanvraagformulier en een bereidverklaring vindt u in respectievelijk bijlage 3 en 4.

7.1.4. Verbodsbepaling

Artikel 8 van Huisvestingwet 2014

1. Het is verboden om woonruimte die is aangewezen voor bewoning in gebruik te nemen zonder vergunning van burgemeester en wethouders.
2. Het is verboden om woonruimte die is aangewezen voor bewoning in gebruik te geven aan een persoon die niet beschikt over een huisvestingsvergunning.

In de huisvestingsverordening moet de bepaling worden opgenomen dat het verboden is om in de huisvestingsverordening aangewezen woonruimte in gebruik te geven of te nemen zonder huisvestingsvergunning. Dit is mede noodzakelijk omdat op dit verbod een bestuurlijke boete kan worden gesteld.

7.1.5. Intrekken van een huisvestingsvergunning

Een eenmaal verleende huisvestingsvergunning kan worden ingetrokken indien de woningzoekende niet binnen een bepaalde tijd de woning in gebruik neemt. Het is goed om deze termijn in de verordening op te nemen. Ook kan de vergunning, indien dit wordt opgenomen in de verordening, worden ingetrokken indien de aanvrager van de vergunning onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt.

Artikel 18 van Huisvestingswet 2014

1. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning intrekken indien:
 - a. de houder van de vergunning de in die vergunning vermelde woonruimte niet binnen de door burgemeester en wethouders bij de verlening gestelde termijn in gebruik heeft genomen, of
 - b. die vergunning is verleend op grond van door de houder van de vergunning verstrekte gegevens waarvan deze wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat zij onjuist of onvolledig waren.
2. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning voorts intrekken in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
3. Voordat toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, bedoeld in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

Verder zou in de huisvestingsverordening kunnen worden opgenomen dat er bij vergunningverlening een Bibob-onderzoek moet plaatsvinden. Hoewel deze bepaling van toepassing is op zowel huisvestingsvergunningen op basis van de Huisvestingswet 2014 als de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, is de bruikbaarheid ervan beperkt. Het uitgangspunt van een Bibob-onderzoek is dat de vergunning geweigerd of ingetrokken kan worden als de integriteit van het vergunningverlenend bestuursorgaan, in dit geval de gemeenten, kan worden geschaad of wanneer er een ernstig gevaar bestaat dat de vergunning mede benut wordt voor witwassen van criminele vermogens of het plegen van andere criminele activiteiten. Er moet een ernstig gevaar zijn dat de vergunning gebruikt zal worden ten behoeve van de benutting van voordelen uit criminele activiteiten (malafide ondernemers) of dat de beschikking mede gebruikt zal worden voor het plegen van een strafbaar feit. Hierbij kan gedacht worden aan het gebruik van de woning voor hennepcultuur, drugsdistributie of illegale prostitutie. Hoewel een Bibob-beoordeling mogelijk is, grijpt een dergelijke beoordeling zwaar in op de privacy van zowel de aanvrager als zijn omgeving en brengt het tevens hoge kosten met zich mee voor de gemeente. Het ligt vanuit het oogpunt van proportionaliteit niet voor de hand dit middel in te zetten bij het verlenen van huisvestingsvergunningen.

Alvorens het college van burgemeester en wethouders een besluit tot intrekking van een huisvestingsvergunning kan geven, moet het de belanghebbende in de gelegenheid stellen zijn zienswijze naar voren te brengen. Dit volgt uit artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht.

7.1.6. Bestuurlijke boete

De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd vanwege het zonder huisvestingsvergunning in gebruik nemen van een vergunningplichtige woonruimte (artikel 8, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014) of vanwege het in gebruik geven van vergunningplichtige woonruimte aan iemand die geen huisvestingsvergunning heeft (artikel 8, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014). De gemeenteraad stelt in de huisvestingsverordening het bedrag vast van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. De gemeenteraad kan bij het bepalen van de hoogte van de boete per overtreding onderscheid maken naar bijvoorbeeld al dan niet bedrijfsmatige exploitatie van de woonruimte of recidive. Het staat de gemeenteraad vrij om te bepalen wanneer sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.

Artikel 35 van Huisvestingswet 2014

1. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd ter zake van de overtreding van de verboden bedoeld in de artikelen 8, 21 of 22, of van het handelen in strijd met de voorwaarden of voorschriften, bedoeld in artikel 26. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd tot het opleggen van een bestuurlijke boete.
2. De op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste:
 - a. het bedrag dat is vastgesteld voor de eerste categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, voor overtreding van het verbod, bedoeld in artikel 8, eerste lid, en
 - b. het bedrag dat is vastgesteld voor de vierde categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, voor overtreding van de verboden, bedoeld in de artikelen 8, tweede lid, 21 of 22, of voor het handelen in strijd met de voorwaarden of voorschriften, bedoeld in artikel 26.
3. De gemeenteraad stelt in de huisvestingsverordening het bedrag vast van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd.

De bestuurlijke boete is gebonden aan een maximum. Voor de overtreding van artikel 8, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014 (het in gebruik nemen van vergunningsplichtige woonruimte zonder huisvestingsvergunning), is het boetemaximum € 410. Voor de overtreding van de artikel 8, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014 (het in gebruik geven van vergunningsplichtige woonruimte aan iemand zonder huisvestingsvergunning), is het boetemaximum € 20.500.

7.2. HUISVESTINGVERORDENING UITSLUITEND IN KADER VAN LEEFBAARHEID

7.2.1. Algemene bepalingen

7.2.1.1. Werkingssfeer van de verordening

Een huisvestingsverordening die van toepassing is voor aangewezen complexen, straten of gebieden zal in ieder geval het werkingsgebied van die verordening moeten omschrijven. Dit zijn de complexen, straten en gebieden die in het besluit van de Minister zijn aangewezen. Het is in verband met de kenbaarheid niet mogelijk om in de verordening uitsluitend te verwijzen naar het besluit van de Minister. Naast die verwijzing zullen de complexen, straten en gebieden ook benoemd moeten worden (bijvoorbeeld op basis van het postcodegebied, de CBS-buurt, de straatnaam al dan niet met huisnummers of de kadastrale aanduiding,...).

Indien verschillende complexen, straten of gebieden zijn aangewezen voor de toepassing van verschillende maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, kan men per aangewezen complex, straat of gebied aangeven welke hoofdstukken uit de verordening van toepassing zijn.

7.2.1.2. Aanwijzen van bepaalde categorieën van woonruimte

Binnen een gebied, straat of complex dienen categorieën van woonruimte te worden geselecteerd waarop een vergunningsplicht van toepassing zal zijn als de Minister dat complex, die staat of dat gebied heeft aangewezen.

Op de eerste plaats moet opgemerkt worden dat *uitsluitend huurwoningen* kunnen worden aangewezen in een aangewezen complex, straat of gebied. Onder huurwoningen kunnen ook woonwagens en standplaatsen verstaan worden, maar niet ligplaatsen. Dit vloeit voort uit de Huisvestingswet 2014. Ten aanzien van koopwoningen kan er dus geen selectieve woningtoewijzing plaatsvinden.

De aan te wijzen categorieën van woonruimte kunnen verschillend zijn per maatregel daarom wordt hieronder een mogelijk afwegingskader gegeven bij artikel 8, 9 en 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

7.2.2. Bepalingen bij de toepassing van artikel 8 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

7.2.2.1. Regels met betrekking tot de aanvraag

Om de aanvraag te kunnen beoordelen zal de aanvrager, naast de algemene gegevens, bedoeld in paragraaf 7.1.1. ook een verklaring betreffende de bron (en de hoogte) van het inkomen van het huishouden van de aanvrager moeten overleggen. Bij de criteria inkomen op grond van een dienstbetrekking of uit zelfstandig beroep of bedrijf kan het ook gaan om deeltijdbetrekkingen. Hierbij kan als aanvullende eis worden gesteld dat men met dit inkomen in ieder geval zelfstandig in het levensonderhoud moet kunnen voorzien. Om zelfstandig in het levensonderhoud te kunnen voorzien, mag uitgegaan worden van de bijstandsnorm. Indien de gemeenteraad hiervoor opteert, moet dit duidelijk worden omschreven in de huisvestingverordening.

Als belangrijkste extra informatie bij de al in paragraaf 7.1.3 genoemde punten moet gevraagd worden om:

- een document waaruit blijkt dat in het huishouden van de aanvrager ten minste één persoon inkomen uit arbeid (bijvoorbeeld: een arbeidscontract of een recente werkgeversverklaring of de loonspecificaties én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden); of bedrijf (bijvoorbeeld: de inschrijving bij de Kamer van Koophandel en/of de laatste winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant óf een jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt er inkomen is als zelfstandige of uit eigen zaak); één van de in artikel 8 genoemde uitkering ontvangt (bijvoorbeeld het besluit tot toekenning van de desbetreffende uitkering) of recht heeft op studiefinanciering (bijvoorbeeld: bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO).
- indien er vereist wordt dat er ook een huishoudinkomen is dat ten minste de bijstandsnorm bedraagt, zal ook een IB-60 formulier kunnen worden vereist.

Het is aan de gemeenteraad om te bepalen met welke documenten de aanvrager dit kan aantonen.

7.2.2.2. Aanwijzen van bepaalde categorieën van woonruimte

Bij het aanwijzen van categorieën van huurwoningen waaronder ook standplaatsen en woonwagens zijn begrepen waarop de vergunningsplicht betrekking heeft, kan gedacht worden aan *huurwoningen tot een bepaalde prijsgrens*. In een huisvestingsverordening op basis van de Huisvestingswet 2014 moet de gemeenteraad in de huisvestingsverordening een bepaalde huurprijsgrens opnemen, onder welke grens de vergunningsplicht geldt. Op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek is dit echter niet noodzakelijk. In aangewezen complexen, straten of gebieden kan de maatregel dus worden toegepast op alle huurwoningen (goedkope en dure). Indien de maatregel uit artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek wordt toegepast (inkomen uit arbeid of bedrijf) ligt het uiteraard niet voor de hand om deze ook van toepassing te laten zijn op dure huurwoningen, aangezien mensen met een uitkering daar toch niet voor in aanmerking komen. Dit verhoogd de administratieve en bestuurlijke lasten omdat dan alle woningzoekenden een vergunning zouden moeten aanvragen. Anderzijds, zou met een vergunningsplicht voorkomen kunnen worden dat meerdere personen die zonder inkomen uit arbeid of beroep samen in een duurdere huurwoning gaan wonen.

De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek biedt de mogelijkheid om zowel voor woningen van *woningcorporaties* als van *particuliere verhuurders* in een aangewezen complex, straat of gebied selectieve woningtoewijzing te kunnen toepassen. Toch zou geopteerd kunnen worden om de maatregel uitsluitend toe te passen op huurwoningen van woningcorporaties en niet op huurwoningen van particuliere verhuurders. Meestal is de achterliggende motivatie hiervoor dat

het verlenen van huisvestingsvergunningen een zekere bestuurlijke last met zich meebrengt. Het verlenen van huisvestingsvergunningen op basis van de Huisvestingswet 2014 en de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kan door het college van burgemeester en wethouders gemandateerd worden aan eigenaren of beheerders van woonruimte, waaronder dus ook aan woningcorporaties. Zeker de maatregelen uit artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek kunnen makkelijk worden ingebouwd in het toewijzingssysteem van woningcorporaties. Dit bespaart de woningzoekende ook tijd en moeite om naast het contact met de woningcorporatie bij de gemeente een huisvestingsvergunning te moeten aanvragen. Deze keuze is uiteraard ook afhankelijk van het bezit van woningvoorraad in het aangewezen complex, straat of gebied. Indien er geen of slechts een enkele particuliere huurwoning is, zou de overweging kunnen zijn om enkel woningen van woningcorporaties aan te wijzen.

In meerdere gemeentelijke huisvestingsverordeningen op basis van de Huisvestingswet 2014 is uitsluitend een huisvestingsvergunning vereist voor zelfstandige woonruimte. Vanuit het standpunt van schaarste is daar ook een goede rechtvaardiging voor. De vraag is echter of dit ook zo moet zijn in gebieden die zijn aangewezen op grond van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en de Huisvestingswet 2014 bieden de mogelijkheid om zowel *zelfstandige* als *onzelfstandige* woonruimte aan te wijzen. Zeker in het kader van het tegengaan van leefbaarheidsproblemen is daar ook alle reden toe. Juist onzelfstandige woonruimte kan immers een extra druk leggen op de woonomgeving door de bewoningdensiteit. Voor de leefbaarheid in de buurt maakt dit onderscheid immers geen verschil uit. Anderzijds zouden andere aspecten een rol kunnen spelen, zoals onder meer de bestuurlijke lasten, bij de vergunningsplicht te beperken tot zelfstandige woonruimte, aangezien het aantal mutaties bij onzelfstandige woonruimte veel groter is dan voor zelfstandige woonruimten.

Ook is het denkbaar om in een bepaald aangewezen gebied bepaalde woonruimte uit te sluiten van de toepassing van de maatregelen. Hierbij zou bijvoorbeeld gedacht kunnen worden aan een bejaardentehuis, een verzorgingstehuis of zorgwoningen.

7.2.3. Bepalingen bij de toepassing van artikel 9 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

7.2.3.1. Regels met betrekking tot de aanvraag

Naast de in paragraaf 7.1.3. genoemde gegevens, moet in de huisvestingsverordening bij de toepassing van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, afhankelijk van de door de gemeenteraad gekozen sociaaleconomische kenmerken worden opgenomen op welke wijze de aanvraag over deze kenmerken beschikt. Bij inkomen, huishoudsamenstelling en degelijke kan dit vrij eenvoudig zijn, maar als men bijvoorbeeld "kunstenaars" of "zzp-ers" voorrang wil geven is het zaak deze sociaaleconomische kenmerken goed te formuleren, zodat ze met objectieve bronnen kunnen worden aangetoond. Zie bijlage 3 voor een aantal voorbeelden.

7.2.3.2. Aanwijzen van bepaalde categorieën van woonruimte

Bij het verlenen van voorrang aan woningzoekenden met bepaalde sociaaleconomische kenmerken kan dit gelden voor alle huurwoningen in een door de Minister aangewezen complex, straat of gebied. Echter het is ook goed mogelijk dat juist bepaalde woonruimten in zo een gebied voorbestemd worden voor deze groepen. Daarbij kan ook onderscheid gemaakt worden dat een bepaalde flat voornamelijk wordt toegewezen aan ouderen en een andere flat voor gezinnen met kinderen. Dit moet dan wel in de verordening goed worden omschreven.

7.2.4. Bepalingen bij de toepassing van artikel 10 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

7.2.4.1. Regels met betrekking tot de aanvraag

In het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag is bepaald welke gegevens de aanvrager van een huisvestingsvergunning ten minste moet overleggen. Het is noodzakelijk om dit in de huisvestingsverordening op te nemen. Dit is afhankelijk van of bij de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied is aangegeven of gebruik zal worden gemaakt van de VOG of van het onderzoek op basis van politiegegevens. Indien er andere gegevens van de aanvrager noodzakelijk zijn, omdat er bijvoorbeeld ook woningtoewijzingsregels in verband met schaarste gelden of andere maatregelen uit hoofdstuk 3 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, kan de gemeenteraad in de huisvestingsverordening bepalen dat de woningzoekende ook die gegevens moet overleggen bij de aanvraag. Hierbij is het wel van belang rekening te houden met de privacy van de burger en de administratieve lasten. Overbodige gegevens of gegevens waarover de gemeente al beschikt dienen daarom niet gevraagd te worden.

7.2.4.1.1. De aanvraag bij gebruikmaking van de VOG

Indien gebruik gemaakt wordt van de VOG dient de aanvrager de volgende gegevens te overleggen bij de aanvraag:

- de datum van de aanvraag (deze kan ook door de ambtenaar bij ontvangst van de aanvraag worden vermeld): de datum van de aanvraag is noodzakelijk omdat dit het tijdstip markeert waarop de beslissingstermijn voor de gemeente op de aanvraag, aanvangt;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres van de woningzoekende en van de personen die met hem de woning zullen betrekken van 16 jaar en ouder;
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- de bereidverklaring: indien het een woning betreft van een woningcorporatie zal deze door het afgeven van de bereidverklaring ook te kennen geven dat de woningzoekende daadwerkelijk in aanmerking komt op basis van de door de woningcorporatie gehanteerde toewijzingscriteria (o.a. passend toewijzen).
- de verklaring omtrent het gedrag van de woningzoekende en van de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken. (of indien een VOG ontbreekt het besluit van Justis dat er geen VOG kan worden afgegeven)

7.2.4.1.2. De aanvraag bij gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens

Indien bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag gebruik gemaakt wordt van het onderzoek op basis van politiegegevens, wordt in de huisvestingsverordening bepaald, dat de woningzoekende de volgende gegevens dient te overleggen:

- de datum van de aanvraag (deze kan ook door de ambtenaar bij ontvangst van de aanvraag worden vermeld): de datum van de aanvraag is om twee redenen van belang:
 - omdat dit het tijdstip markeert waarop de beslissingstermijn voor de gemeente op de aanvraag, aanvangt, en
 - omdat dit het tijdstip markeert op basis waarvan de terugkijkperiode in de politiegegevens aanvangt.

- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres van de woningzoekende en de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken (zie paragraaf 7.2.2.3.): deze gegevens zijn om meerdere redenen noodzakelijk, namelijk:
 - het identificeren van de woningzoekende,
 - het opvragen van de politiegegevens van de betreffende personen,
 - de vijfjaarlijkse evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- de bereidverklaring: Indien het een woning betreft van een woningcorporatie zal deze door het afgeven van de bereidverklaring ook te kennen geven dat de woningzoekende daadwerkelijk in aanmerking komt op basis van de door de woningcorporatie gehanteerde toewijzingscriteria (o.a. passend toewijzen).

7.2.4.2. Aanwijzen van bepaalde categorieën van woonruimte

Bij de toepassing van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag is weinig of geen reden om de maatregel alleen toe te passen op goedkope huurwoningen.

De Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek biedt de mogelijkheid om zowel voor woningen van *woningcorporaties* als van *particuliere verhuurders* in een aangewezen complex, straat of gebied selectieve woningtoewijzing te kunnen toepassen. In wijken met zowel particuliere huurwoningen als huurwoningen van woningcorporaties waar het doel is om mensen met overlastgevend of crimineel gedrag of uitkeringsafhankelijken te weren, is het vreemd om een onderscheid te maken. Welke rechtvaardiging bestaat er immers om overlastgevers wel toe te laten in de buurt waar de leefbaarheid sterk onder druk staat in particuliere huurwoningen?

Juist in buurten met veel onzelfstandige woonruimte kan de overlast extra groot zijn. Enerzijds lijkt het moeilijk verdedigbaar dat personen met overlastgevend en crimineel gedrag zich wel in een onzelfstandige woonruimte en niet in een zelfstandige woonruimte kunnen huisvesten. Voor de leefbaarheid in de buurt maakt het type woning immers niet uit. Anderzijds moet wel overwogen worden dat hierdoor het aantal vergunningsaanvragen zal toenemen omdat er over het algemeen meer mutaties zijn in onzelfstandige woonruimten. Dit brengt dus extra kosten met zich mee voor de gemeente.

Daarnaast kan overwogen worden om in een bepaald aangewezen gebied bepaalde categorieën van woonruimte uit te sluiten van de toepassing van de maatregel. Hierbij zou bijvoorbeeld gedacht kunnen worden aan een bejaardenhuis, een verzorgingshuis of zorgwoningen. Meestal zijn dit huisvestingsvoorzieningen waarvoor een medische indicatie is vereist. Het weigeren van een huisvestingsvergunning voor dit soort voorzieningen zal dan al snel leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, waardoor de hardheidsclausule zal moeten worden toegepast. Tevens is het de vraag of de huisvesting van personen met overlastgevende en criminele antecedenten in dit soort huisvestingsvoorzieningen een negatieve invloed heeft op de leefbaarheid in een aangewezen gebied. Meestal kunnen deze mogelijke negatieve effecten immers via professionele begeleiding of op andere wijze gemitigeerd worden.

7.2.4.3. Wat wordt verstaan onder woningzoekende

In de huisvestingsverordening moet de gemeenteraad een aantal keuzen vastleggen met betrekking tot wie een VOG moet overleggen of voor wie een onderzoek op basis van politiegegevens kan worden uitgevoerd. Het gaat hier niet over óf er voor een aangewezen complex, straat of gebied met een VOG of een onderzoek op basis van politiegegevens gewerkt zal

worden. Die keuze heeft de gemeenteraad immers reeds gemotiveerd moeten maken bij de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied door de Minister. Waar het hier om gaat is welke personen gescreend zullen worden.

Artikel 10 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een huisvestingsvergunning voor in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in de op basis van artikel 5, derde lid, aangewezen complexen, straten of gebieden, niet wordt verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van de personen van 16 jaar en ouder die zich in een woonruimte in dat complex, die straat of dat gebied willen huisvesten, zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in dat complex, die straat of dat gebied.
2. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een persoon van 16 jaar en ouder die zich op een later tijdstip bij de houder van een huisvestingsvergunning als bedoeld in het eerste lid, wil huisvesten over een huisvestingsvergunning dient te beschikken. Zulk een huisvestingsvergunning wordt niet verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van die persoon zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in het complex, de straat of het gebied waarin de woonruimte is gelegen.
3. De gemeenteraad past de bevoegdheid, bedoeld in het eerste en tweede lid, toe indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.

7.2.4.3.1. Bij gebruikmaking van de VOG

De gemeenteraad moet in de huisvestingsverordening bepalen:

- of uitsluitend de aanvrager van de huisvestingsvergunning een VOG moet of dat ook personen die met hem de woning zullen betrekken een VOG moeten overleggen;
- of personen die zich op een later tijdstip bij iemand die een huisvestingsvergunning heeft, ook een huisvestingsvergunning moeten aanvragen;
- vanaf welke leeftijd de personen die met de aanvrager van de huisvestingsvergunning zich willen huisvesten in de woning een VOG moeten overleggen. De minimale leeftijd is 16 jaar, maar de gemeenteraad kan die leeftijdsgrens ook hoger vaststellen.
- vanaf welke leeftijd de personen die zich later bij de houder van een huisvestingsvergunning willen vestigen een VOG moeten overleggen. Ook hiervoor geldt een minimale leeftijd van 16 jaar, maar de gemeenteraad kan die leeftijdsgrens ook hoger vaststellen.

7.2.4.3.2. Bij gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens

Ook bij gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens dient de gemeenteraad in de huisvestingsverordening vast te leggen:

- of uitsluitend over de aanvrager van de huisvestingsvergunning een onderzoek op basis van politiegegevens zal plaatsvinden of dat het onderzoek op basis van politiegegevens ook zal plaatsvinden ten aanzien van personen die met de aanvrager de woning zullen betrekken;
- of personen die zich op een later tijdstip bij iemand die een huisvestingsvergunning heeft, ook een huisvestingsvergunning moeten aanvragen;
- vanaf welke leeftijd de personen die met de aanvrager van de huisvestingsvergunning zich willen huisvesten onderworpen worden aan een onderzoek op basis van politiegegevens.

De minimale leeftijd is 16 jaar, maar de gemeenteraad kan die leeftijdsgrens ook hoger vaststellen.

- vanaf welke leeftijd de personen die zich later bij de houder van een huisvestingsvergunning willen vestigen een VOG moeten overleggen. Ook hiervoor geldt een minimale leeftijd van 16 jaar, maar de gemeenteraad kan die leeftijdsgrens ook hoger vaststellen.

7.2.4.4. Welke gedragingen

7.2.4.4.1. Bij gebruikmaking van de VOG

Indien een complex, straat of gebied is aangewezen voor selectieve woningtoewijzing met gebruikmaking van de VOG wordt bij het al dan niet verlenen van die VOG gescreend op alle gedragingen die genoemd zijn in artikel 10a, tweede lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Hoewel de gemeenteraad geen keuze heeft in het bepalen op welke gedragingen wel of niet gescreend wordt bij de VOG en dit dus niet in de huisvestingsverordening moet worden opgenomen, is het wel noodzakelijk deze lijst van gedragingen duidelijk te communiceren naar de woningzoekenden. Dit voorkomt dat mensen, die zelf weten dat ze zulke gedragingen in het recente verleden hebben begaan, toch een VOG gaan aanvragen. Ook is dit noodzakelijk in het kader van de transparantie en kenbaarheid van de regeling.

7.2.4.4.2. Bij gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens

Indien een complex, straat of gebied is aangewezen voor selectieve woningtoewijzing met gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens moet de gemeenteraad in de huisvestingsverordening een keuze maken op welke van de in artikel 10a van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek genoemde gedragingen dit onderzoek zal plaatsvinden. De keuze die de gemeenteraad moet maken is afhankelijk van de problematiek in het aangewezen complex, straat of gebied. De in de van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek opgenomen gedragingen zijn limitatief en de gemeenteraad kan in de verordening geen andere feiten of gedragingen opnemen.

Hierna wordt een beschrijving gegeven van de mogelijke gedragingen die kunnen worden opgenomen in de huisvestingsverordening:

- Bij overlastgevende gedragingen (tweede lid, onderdeel a) gaat het om gedragingen die op zichzelf meestal niet strafrechtelijk worden vervolgd, maar in combinatie met elkaar veel overlast opleveren voor omwonenden. Het gaat hierbij om het veroorzaken van overlast die hinderlijk of schadelijk is voor personen of die een gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid door: geluid of trillingen; het plaatsen, werpen of hebben van stoffen of voorwerpen; het verrichten van handelingen waardoor op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze rook, roet, walm, stof, stank of irriterend materiaal wordt verspreid; vervuiling, verontreiniging of schadelijk of hinderlijk gedierte in de woning of de directe omgeving ervan.
- Bij het illegaal gebruik van de woning (tweede lid, onderdeel b) kan gedacht worden aan het uitoefenen van een illegaal bordeel, het opslaan en verhandelen van grote hoeveelheden (gestolen) goederen of het illegaal onderverhuren van een woning voor meer personen dan waarvoor de woning geschikt is.
- Bij de gedragingen bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, kan gedacht worden aan het wegpesten van bewoners vanwege hun seksuele oriëntatie of afkomst; ernstige andere pesterijen, het gebruik van beledigende of discriminerende taal of andere uitingen en intimidatie ten opzichte van omwonenden en bezoekers.

Artikel 10a Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

1. Indien op basis van de aanwijzing, bedoeld in artikel 5, derde lid, in een aangewezen complex, straat of gebied een onderzoek op basis van politiegegevens wordt verlangd, bepaalt de gemeenteraad in de huisvestingsverordening op basis van de aard van de problematiek in een aangewezen complex, straat of gebied welke van de in het tweede lid genoemde politiegegevens betrokken mogen worden bij dat onderzoek.

2. Bij een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan uitsluitend rekening worden gehouden met de volgende gedragingen uit de politiegegevens:

a. het veroorzaken van overlast die hinderlijk of schadelijk is voor personen of een gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid van personen door:

1°. geluid of trillingen;

2°. het plaatsen, werpen of hebben van stoffen of voorwerpen;

3°. het verrichten van handelingen waardoor op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze rook, roet, walm, stof, stank of irriterend materiaal wordt verspreid;

4°. vervuiling, verontreiniging of schadelijk of hinderlijk gedierte in de woning of de directe omgeving ervan;

b. onrechtmatig gebruik van een woning;

c. gebruik van beledigende of discriminerende taal of uitingen jegens of intimidatie van omwonenden of bezoekers;

d. gewelddadigheden of openlijke geweldpleging tegen, dan wel bedreiging of mishandeling van omwonenden of bezoekers;

e. activiteiten die strafbaar zijn gesteld op grond van de Opiumwet in of in de omgeving van de woning;

f. openbare dronkenschap in de omgeving van de woning;

g. het plegen van vermogensdelicten met een directe relatie tot de woonomgeving;

h. brandstichting, vernieling en vandalisme in de omgeving van de woning;

i. radicaliserende, extremistische of terroristische gedragingen die strafbaar zijn gesteld op grond van het Wetboek van Strafrecht.

- Bij de gedragingen bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, kan gedacht worden aan criminele gedragingen die een uitstraling hebben naar de woonomgeving of een bedreiging vormen voor de leefbaarheid in een complex, straat of gebied. Hieronder worden verstaan: gewelddadigheden, openlijk geweld, bedreiging en mishandeling van omwonenden en bezoekers.
- Bij de gedragingen bedoeld in het tweede lid, onderdelen e en f, kan gedacht worden aan handel in verdovende middelen of andere activiteiten die strafbaar zijn gesteld op grond van de Opiumwet in of in de omgeving van de woning zoals onder meer het verkopen van drugs in en rond de woning; openbaar drank- of drugsgebruik in de omgeving van de woning.
- Bij gedragingen als bedoeld in het tweede lid, onderdelen g en h, kan gedacht worden aan vernielingen, brandstichting en vandalisme; vermogensdelicten die een directe uitstraling hebben op de woonomgeving zoals woninginbraken, tasjesroven op straat of in de buurt van de woning.
- Met radicaliserende, extremistische of terroristische gedragingen (tweede lid, onderdeel i) wordt bedoeld op gedragingen, of voorbereiding ervan, die strafbaar zijn gesteld op grond van het Wetboek van Strafrecht. Momenteel is de strafbaarstelling van deze gedragingen

opgenomen in de artikelen 131, 132, 134a, 137d, 137e, 140a en 205 van het Wetboek van Strafrecht. Het gaat hierbij om de volgende strafrechtelijk vervolgbare gedragingen:

- het in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding opruien tot enig strafbaar feit of tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag;
- het verspreiden, openlijk tentoonstellen of in voorraad hebben van een geschrift of afbeelding waarin tot enig strafbaar feit of tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag wordt opgeruid;
- het opzettelijk gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaffen tot het plegen van een terroristisch misdrijf of ter voorbereiding of vergemakkelijking van een terroristisch misdrijf, of zich kennis of vaardigheden daartoe verwerven of een ander bijbrengen;
- het in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, aanzetten tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen;
- het openbaar maken van een uitlating (of verspreiding of in voorraad hebben van een voorwerp waarin zulk een uitlating is vervat) die, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, voor een groep mensen beledigend is of aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen;
- het deelnemen aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van terroristische misdrijven;
- het werven van personen voor een vreemde krijgsmacht of gewapende strijd.

7.2.4.5. Bestuurlijke boete bij overtreding voorschriften huisvestingsvergunning

Op het zonder huisvestingsvergunning een woonruimte in gebruik nemen of geven kan een bestuurlijke boete gesteld worden in de huisvestingsverordening, daarnaast kan ook gehandhaafd worden door middel van een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom. Zie hiervoor paragraaf 12.1.

Uitsluitend indien gebruik gemaakt wordt van het onderzoek op basis van politiegegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag kunnen voorschriften in de vorm van een gedragsaanwijzing aan de huisvestingsvergunning verbonden worden.

Artikel 10 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

4. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een last onder bestuursdwang of een bestuurlijke boete kan worden opgelegd ter zake van de overtreding van de voorschriften, bedoeld in artikel 10b, vijfde lid, die ten hoogste bedraagt het bedrag dat is vastgesteld voor de eerste categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.

Opdat deze gedragsaanwijzingen ook worden nageleefd is het noodzakelijk om bij overtreding ervan bestuurlijk te kunnen optreden onder meer door middel van een bestuurlijke boete. Dit moet wel worden opgenomen in de huisvestingsverordening. De bestuurlijke boete is gebonden aan een maximum. Voor de overtreding van artikel 8, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014 (het in gebruik nemen van vergunningsplichtige woonruimte zonder huisvestingsvergunning), is het boetemaximum € 410. Daarnaast kunnen de voorschriften die aan de huisvestingsvergunning verbonden worden ook gehandhaafd worden door middel van een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom.

7.3. HUISVESTINGSVERORDENING IN HET KADER VAN SCHAARSTE ÉN LEEFBAARHEID

7.3.1 Regels in verband met schaarste

In de huisvestingsverordening bij schaarste kan de gemeenteraad criteria opnemen voor de verdeling van woonruimte. Deze *criteria* op basis van de Huisvestingswet 2014 mogen geen betrekking hebben op het stellen van eisen aan de minimale hoogte van het huishoudinkomen en mogen woningcorporaties evenmin belemmeren om uitvoering te geven aan wettelijke voorschriften in verband met passend toewijzen. Hoe meer criteria opgenomen worden, hoe groter de kans is dat woonruimte leeg blijft omdat er geen gegadigden zijn die in aanmerking komen.

In de verordening kan verder worden bepaald welke *voorrangsregels* van toepassing zijn op welke woonruimte in het kader van het tegengaan van verdringingseffecten. Er kan gebruik worden gemaakt van de samenstelling van het huishouden ten opzichte van de aard, grootte en prijs van de woonruimte. Daarnaast kan voorrang worden gegeven aan woningzoekenden met maatschappelijke of economische binding. In gemeenten die op basis van regels voortvloeiend uit de Wet ruimtelijke ordening geen of geringe uitbreidingsmogelijkheden hebben, kan dat voor het deel van het aanbod waarvoor dat aantoonbaar noodzakelijk is. Voor andere gemeenten kan voor maximaal 50% van het vergunningplichtige aanbod voorrang worden gegeven aan woningzoekenden uit de regio. Maximaal de helft daarvan is met voorrang toewijsbaar aan lokaal gebonden. Het toepassen van economische en maatschappelijke binding mag er niet toe leiden dat er geen reële huisvestingsmogelijkheden zijn voor woningzoekenden zonder binding. In de verordening moet worden aangegeven welke categorieën woonruimte met voorrang worden aangeboden aan woningzoekenden met binding. Dat kan betrekking hebben op de volledige goedkope voorraad die als vergunningplichtig is aangemerkt, maar kan ook beperkt zijn tot specifieke kernen of typen woonruimte. Die keuze is afhankelijk van waar de verdringing door woningzoekenden van buiten de regio of de gemeente zich voordoet of gevreesd wordt. Dit dient in de onderbouwing van de verordening te worden meegenomen.

Door middel van een *urgentieregeling* kan voorrang worden gegeven aan woningzoekenden die met spoed (andere) woonruimte nodig hebben. Dit kan ook indien er geen schaarste is in de gemeente. Als de gemeente van oordeel is dat het in het belang van de huisvesting van woningzoekenden met een urgente huisvestingsvraag noodzakelijk of wenselijk is een urgentieregeling te hanteren, dan stelt de gemeente een urgentieregeling vast. De gemeenteraad kan besluiten om een huisvestingsverordening alleen te laten bestaan uit een urgentieregeling. In dat geval is het wel nodig om een huisvestingsvergunningstelsel in het leven te roepen. De urgentieregeling bestaat in essentie uit drie onderdelen:

- *urgentiecategorieën*: de gemeenteraad kan vrij in de verordening benoemen welke woningzoekenden als urgent woningzoekende worden aangemerkt. Dit kunnen personen zijn met een medische, sociale of financiële indicatie, woningzoekenden die door echtscheiding of beëindiging van samenwoning geen woonruimte meer hebben, andere woningzoekenden die buiten hun eigen handelen dakloos zijn geworden of woningzoekenden die omwille van renovatie of onbewoonbaarheid van de huidige woonruimte dringend nieuwe woonruimte nodig hebben. Er zijn drie urgentiecategorieën (mantelzorgers en -ontvangers, personen uit een blijf-van-mijn-lijfhuis en statushouders) die moeten worden opgenomen in de huisvestingsverordening.
- *aanwijzing vergunningplichtige voorraad* waarbij voorrang kan worden gegeven aan woningzoekenden uit één van de aangewezen urgentiecategorieën. Dat is niet noodzakelijkerwijs dezelfde voorraad als de goedkope woonruimte die in het kader van schaarste zijn aangewezen.
- *procedurevoorschriften*.

In de Huisvestingswet 2014 is geen verplichting opgenomen om rangordecriteria in de verordening op te nemen. Hetzelfde geldt voor de te gebruiken verdeelmodellen (aanbodmodel of optiemodel)

of het voeren van een inschrijfsysteem van ingeschreven woningzoekenden. Gemeenten kunnen dit aan verhuurders overlaten. Daarbij dient vooral te worden gelet op de transparantie richting burgers en woningzoekenden. Bovendien kan het niet zo zijn dat rangordecriteria de facto gaan werken als bindingseisen. Gemeenten kunnen er ook voor kiezen om hierover wel bepalingen in de Huisvestingsverordening op te nemen. Een overweging die hierbij een rol kan spelen is de eenduidigheid en transparantie in modellen en volgordecriteria.

Voor meer informatie over een huisvestingsverordening in verband met schaarste wordt verwezen naar de model huisvestingsverordening van de VNG (<https://vng.nl/onderwerpenindex/ruimte-en-wonen/huisvestingswet/brieven/model-huisvestingsverordening-2014>).

7.3.2. Bij regels in verband met schaarste én leefbaarheid

Artikel 15 van de Huisvestingswet 2014

3. Indien de woonruimte is gelegen in een op grond van artikel 5, tweede lid van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek aangewezen complex, straat of gebied, kan de huisvestingsvergunning worden geweigerd, indien een of meer woningzoekenden, aan wie op grond van artikel 9 van die wet voorrang wordt gegeven, in aanmerking wensen te komen voor die woonruimte.

4. De vergunning wordt voor de woonruimte die gelegen is in een op grond van artikel 5, eerste of derde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek aangewezen complex, straat of gebied, in afwijking van het eerste lid, geweigerd, indien de woningzoekende niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 8 of artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

Indien er regels zijn in verband schaarste (op basis van de Huisvestingswet 2014) én leefbaarheid (op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) is in de Huisvestingswet 2014 bepaald dat woonruimte die in de huisvestingsverordening zijn aangewezen voor toepassing van één of meerdere maatregelen van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, de toewijzingscriteria op basis van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek voorgaan op de toewijzingscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014. Concreet betekent dit dat indien een woningzoekende op basis van de regels in verband met schaarste in aanmerking komt voor een woonruimte, maar niet beantwoordt aan de inkomenseisen (artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) of er een gegrond vermoeden bestaat dat hij overlastgevend of crimineel gedrag zal ontplooiën na zijn huisvesting (artikel 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) de vergunning alsnog geweigerd wordt.

In verband met de samenloop van de toewijzingscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014 en het voorrang verlenen op basis van sociaaleconomische kenmerken, bepaalt de Huisvestingswet 2014 dat er voorrang gegeven *kan* worden aan personen die voldoen aan die sociaaleconomische kenmerken.

Artikel 9 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening of aan woningzoekenden als bedoeld in het eerste lid voorrang wordt gegeven boven woningzoekenden als bedoeld in artikel 12, eerste lid, of artikel 14, van de Huisvestingswet 2014.

Daarom is in het tweede lid van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek bepaald dat bij de toepassing van het verlenen van voorrang aan personen met behaalde sociaaleconomische kenmerken in de huisvestingsverordening de volgorde van voorrang moet worden bepaald ten opzichte van urgent woningzoekenden (artikel 12 van de Huisvestingswet 2014) en woningzoekenden met een maatschappelijke of economische binding (artikel 14 van de Huisvestingswet 2014).

Indien in een complex, straat of gebied dat is aangewezen voor de toepassing van de maatregel van artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek én de woningtoewijzingsystematiek van de Huisvestingswet 2014 *moet* de gemeenteraad bepalen of personen met bepaalde sociaaleconomische kenmerken al dan niet voorrang hebben op urgent woningzoekenden en woningzoekenden met een maatschappelijke en economische binding.

7.4. WIJZIGINGEN VAN ANDERE VERORDENINGEN

Op basis van artikel 229, eerste lid, onderdeel b, van de Gemeentewet, kan de gemeente rechten heffen ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten. Dit zijn de zogenaamde leges. Indien de gemeenteraad leges wil heffen voor de behandeling van de aanvraag van een huisvestingsvergunning is dit op basis van dit artikel mogelijk. Dit moet dan wel worden opgenomen in de legesverordening. De hoogte van de leges kan de gemeenteraad vrij bepalen in die verordening, met dien verstande dat de hoogte van de leges nooit hoger mag zijn dan de kosten voor de behandeling van de aanvraag van de huisvestingsvergunning.

7.5. OVERLEG EN COMMUNICATIE

7.5.1. Verplicht overleg

In paragraaf 4.2 is al aandacht besteed aan het feit dat het *wenselijk* is bij de voorbereiding van de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied overleg te voeren met de woningcorporaties, de huurdersorganisaties en de overige gemeenten die deel uitmaken van de woningmarktregio. Dit om na de aanwijzing er verzekerd van te zijn dat de woningcorporaties medewerking verlenen aan de uitvoering de maatregelen. Een andere reden om al bij de voorbereiding van de aanvraag van de aanwijzing van een complex, straat of gebied overleg te voeren met de gemeenten in de woningmarktregio is om te bezien of er voldoende alternatieve woonruimte beschikbaar blijft voor personen die zich niet kunnen vestigen in de aangewezen complexen, straten of gebieden.

Artikel 6 van Huisvestingwet 2014

1. Bij de voorbereiding van de vaststelling of wijziging van een huisvestingsverordening plegen burgemeester en wethouders overleg met de in de gemeente werkzame toegelaten instellingen, met woonconsumentenorganisaties en met andere daarvoor naar hun oordeel in aanmerking komende organisaties.
2. Bij de voorbereiding van de vaststelling of wijziging van een huisvestingsverordening stemmen burgemeester en wethouders deze af met burgemeester en wethouders van de overige gemeenten die deel uitmaken van de woningmarktregio waarin de gemeente is gelegen.

Bij het vaststellen of wijzigingen de huisvestingsverordening is dit overleg dwingend voorgeschreven in de Huisvestingswet 2014.

7.5.2. Communicatie

Na de vaststelling van de huisvestingsverordening dient deze uiteraard volgens de normale procedure bekendgemaakt te worden. Toch is daarnaast noodzakelijk de toepassing van de maatregelen uit de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek ook duidelijk te communiceren aan enerzijds de eigenaren en verhuurders van de huurwoningen in een aangewezen complex, straat of gebied en anderzijds aan woningzoekenden.

De communicatie aan de verhuurders of eigenaren van huurwoningen in aangewezen complexen, straten of gebieden, zou kunnen via een brief aan deze personen. Op basis van de Basisadministratie gebouwen is het immers vrij makkelijk om te achterhalen wie de eigenaren zijn van de huurwoningen in een aangewezen complex, straat of gebied.

Tevens kan hen dan verwezen worden naar een website waarop nadere informatie te vinden is. Op deze website zou verder, indien de gemeenteraad een formulier heeft vastgesteld voor de bereidverklaring, zo een formulier moeten te downloaden zijn. Verder zou op de website, indien de gemeenteraad een formulier voor de aanvraag van de huisvestingsvergunning heeft vastgesteld, dit formulier ook via de website beschikbaar gesteld kunnen worden.

Het is noodzakelijk om de verhuurders erop te wijzen dat ze bij het aanbieden van woonruimte waarvoor de toewijzingsmaatregelen van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek van toepassing zijn, dit ook in de advertentie opnemen. Dit voorkomt dat mensen die zelf weten dat ze omwille van die maatregelen niet aanmerking komen voor de woonruimte alsnog een huisvestingsvergunning gaan aanvragen.

7.6. VANAF WANNEER GELDT DE VERGUNNINGPLICHT

In de huisvestingsverordening kan een specifieke datum worden opgenomen vanaf wanneer de vergunningsplicht geldt. Deze vergunningsplicht kan slechts van kracht zijn na het tijdstip van de bekendmaking van de huisvestingsverordening. Uiteraard is het ook niet mogelijk om een vergunning te eisen voor het tijdstip van de bekendmaking van het besluit van de Minister tot aanwijzing van een complex, straat of gebied omdat op dat moment de huisvestingsverordening niet rechtmatig zou zijn vastgesteld. Dus eerst moet het besluit tot aanwijzing van een complex, straat of gebied door de Minister zijn bekendgemaakt en vervolgens moet de huisvestingsverordening worden vastgesteld. Na de bekendmaking van de huisvestingsverordening kan de vergunningsplicht gelden voor de in de verordening aangewezen categorieën van woonruimte.

Personen die in een woning woonden voor het van kracht worden van de huisvestingsverordening moeten niet beschikken over een huisvestingsverordening. Echter indien deze personen verhuizen naar een andere woning in een aangewezen complex, straat of gebied zullen ze alsnog een huisvestingsvergunning moeten aanvragen.

Indien de gemeenteraad in de huisvestingsverordening heeft bepaald dat personen die zich op een later tijdstip bij iemand die in een aangewezen complex, straat of gebied woont, ook een huisvestingsvergunning moeten aanvragen, geldt deze verplichting ook vanaf het moment dat de huisvestingsverordening van kracht is. Een woningzoekenden die zich wil huisvesten bij een bewoner die zelf niet over een huisvestingsvergunning beschikt omdat hij reeds woonde in de woning voor het van kracht worden van de huisvestingsverordening, zal in dat geval ook een huisvestingsvergunning moeten aanvragen.

8. BESLUITEN VAN HET COLLEGE EN DE BURGEMEESTER

Na het vaststellen van de huisvestingsverordening zijn er nog een aantal besluiten, die moeten genomen worden door het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester, alvorens van start gegaan kan worden met de uitvoering van de maatregelen in het kader van woonruimteverdeling.

8.1. BESLUITEN DIE HET COLLEGE MOET NEMEN

8.1.1. Aanwijzen toezichthouders

Artikel 33 van Huisvestingwet 2014

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast de bij besluit van burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren.
2. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Op de eerste plaats dient het college van burgemeester en wethouders ambtenaren aan te wijzen die belast zijn met het toezicht op de naleving van de huisvestingsverordening. Dit besluit van het college moet gepubliceerd worden in de Staatscourant.

8.1.2. Mandaat verlenen aan eigenaren en beheerders van woonruimte

Artikel 19 van Huisvestingwet 2014

Burgemeester en wethouders kunnen van de bevoegdheden krachtens de artikelen 15 tot en met 17 mandaat verlenen aan eigenaren of beheerders van woonruimte voor zover het die woonruimte betreft.

Het college van burgemeester en wethouders kan het verlenen van huisvestingsvergunningen mandateren aan de eigenaren of beheerders van woonruimte. Het is uiteraard van belang dat het college van burgemeester en wethouders alvorens een mandaatbesluit te nemen eerst nagaat, voor zover dit mogelijk, dat de eigenaar of beheerder van woonruimte wel integer is. Deze persoon gaat immers in mandaat namens het college besluiten nemen, waarvoor het college de volle verantwoordelijkheid draagt.

Indien het college van burgemeester en wethouders het verlenen van huisvestingsvergunningen wil mandateren aan eigenaren en beheerders van woonruimte, moet dit plaatsvinden in een mandaatbesluit dat op een voor eenieder toegankelijke wijze wordt bekendgemaakt. In het mandaatbesluit kunnen ook voorwaarden of aanwijzingen gegeven worden over de wijze waarop de gemandateerde eigenaren of beheerders van woonruimte deze taak in mandaat moeten uitvoeren. Indien in een complex, straat of gebied een huisvestingsvergunning slechts kan worden verleend na een onderzoek op basis van politiegegevens, schrijft het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing tot beperking van overlastgevend en crimineel gedrag dwingend voor welke extra voorwaarden in het mandaatbesluit moeten worden opgenomen. Daarop wordt verder ingegaan in de paragraaf 8.1.3.

Dit is uiteraard geen verplichting. In beginsel verleent het college van burgemeester en wethouders zelf de huisvestingsvergunningen. Ook indien het college van burgemeester en wethouders het verlenen van huisvestingsvergunningen heeft gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte, blijft het college ten volle verantwoordelijk voor de vergunningverlening. Deze eigenaren of beheerders handelen immers namens het college en onder volle verantwoordelijkheid van het college inzake het verlenen van huisvestingsvergunningen.

Het verlenen van mandaat geldt uitsluitend voor de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning. De bevoegdheid om te beslissen op een bezwaar tegen een besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning kan niet gemandateerd worden. Dit betekent dat het college of een door het college ingestelde bezwaarcommissie de bezwaren dient te behandelen en niet de eigenaren of beheerders van woonruimte die de huisvestingsvergunning hebben verleend.

Er kan bij het verlenen van mandaat tot het verlenen van huisvestingsvergunningen ook een onderscheid gemaakt worden tussen woningcorporaties en andere verhuurders. Het is goed denkbaar dat uitsluitend mandaat verleend wordt aan de woningcorporaties voor hun eigen woningen en dat het verlenen van huisvestingsvergunningen voor woonruimte van particuliere verhuurders wordt uitgevoerd door het college van burgemeester en wethouders.

Volgens de wet is het uitsluitend mogelijk om de eigenaren of beheerders van woonruimte te mandateren tot het verlenen van huisvestingsvergunningen indien die huisvestingsvergunningen betrekking heeft op hun woningen. Het is dus niet mogelijk om bijvoorbeeld een woningcorporatie te mandateren tot het verlenen van huisvestingsvergunningen voor woonruimten van andere particuliere verhuurders.

8.1.3. Bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

Bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastend en crimineel gedrag moeten een aantal extra mandaat- en aanstellingsbeschuiten worden vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders, die verband houden met evaluatie van deze maatregel en de privacybescherming van woningzoekenden.

8.1.3.1. Aanstellen functionaris gegevensbescherming

Artikel 12 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

2. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat:

b. een functionaris voor de gegevensbescherming wordt aangesteld.

In de meeste gemeenten is al een functionaris gegevensverwerking aangesteld. Indien dit niet geval zou zijn, moet dit alsnog gebeuren indien een complex, straat of gebied is aangewezen voor selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag.

8.1.3.2. Bij mandatering aan eigenaren of beheerder van woonruimte

Indien selectieve woningtoewijzing plaatsvindt ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag en het verlenen van huisvestingsvergunningen is gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte moet in het mandaatbesluit een aantal voorwaarden worden opgenomen.

In dit mandaatbesluit moet worden bepaald dat de eigenaren of beheerders van woonruimte een bestand moeten bijhouden waarin de persoonsgegevens van de aanvrager van een huisvestingsvergunning worden opgeslagen. De persoonsgegevens in dat bestand worden na het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning verstrekt aan het college van burgemeester en wethouders en daarna vernietigd bij de eigenaar of beheerder van die woonruimte. De eigenaar

of beheerder heeft deze gegevens namelijk niet meer nodig voor de verlening van de huisvestingsvergunning.

Artikel 10 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

Indien de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning op basis van artikel 19 van de Huisvestingswet 2014 door het college van burgemeester en wethouders is gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte, geldt dat deze eigenaren of beheerders:

- a. in een bestand de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, met uitzondering van de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, respectievelijk tweede lid, onderdeel d, verwerken;
- b. indien een woningzoekende een huisvestingsvergunning als bedoeld in artikel 4, eerste lid, aanvraagt eerst de aanvraag beoordelen op basis van de criteria, bedoeld in dat lid;
- c. indien de woningzoekende op basis van die criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning, de burgemeester in kennis stellen van de aanvraag om een huisvestingsvergunning, waarbij zij de persoonsgegevens, bedoeld in onderdeel a, verstrekken;
- d. in het bestand, bedoeld in onderdeel a, verwerken:
 - 1°. op welke van de in artikel 9, eerste of tweede lid, genoemde grond de huisvestingsvergunning is verleend of geweigerd, en
 - 2°. de woonverklaring indien er onderzoek als bedoeld in artikel 3, tweede lid, heeft plaatsgevonden;
- e. de persoonsgegevens van de woningzoekende die in het bestand, bedoeld in onderdeel a, zijn verwerkt aan het college van burgemeester en wethouders verstrekken na bekendmaking van het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning en deze persoonsgegevens daarna verwijderen uit het bestand, bedoeld in onderdeel a, en vernietigen;
- f. een afschrift van het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning zenden aan het college van burgemeester en wethouders.

Een afschrift van de huisvestingsvergunning dient door de eigenaren of beheerders van woonruimte aan wie het verlenen van huisvestingsvergunningen is gemandateerd, verstrekt te worden aan het college van burgemeester en wethouders en door het college in een separaat bestand te worden verwerkt. De reden hiervoor is dat de persoonsgegevens in het bestand uitsluitend ter beschikking worden gesteld voor de evaluaties terwijl het afschrift van de huisvestingsvergunning onder meer in het kader van handhaving toegankelijk moet blijven en op basis van de Archiefwet dient te worden bewaard.

Indien het een complex, straat of gebied betreft waar selectieve woningtoewijzing plaatsvindt op basis van een VOG, wordt in het mandaatbesluit van het college van burgemeester en wethouders eveneens opgenomen dat deze eigenaren en beheerders van woonruimte een bestand moeten bijhouden en de persoonsgegevens in het bestand moeten overdragen aan het college van burgemeester en wethouders na het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning en dat de eigenaar of verhuurder van die woonruimte daarna deze persoonsgegevens moet verwijderen uit zijn bestand en vernietigen.

Indien er selectieve woningtoewijzing plaatsvindt met gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens moet het college in het mandaatbesluit opnemen dat de beheerders of eigenaren van woonruimte aan wie het verlenen van huisvestingsvergunningen is gemandateerd:

- eerst moeten beoordelen of de woningzoekende in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning op basis van de toewijzingscriteria uit de Huisvestingswet 2014 en indien van toepassing de criteria genoemd in artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, alvorens ze een woonverklaring aanvragen bij de burgemeester;

- een huisvestingsvergunning niet verlenen indien de burgemeester een negatieve woonverklaring heeft afgegeven;
- een huisvestingsvergunning verlenen indien de burgemeester een positieve woonverklaring afgeeft;
- de voorwaarden aan de huisvestingsvergunning verbinden die de burgemeester heeft genoemd in de woonverklaring.

8.1.3.3 Mandatering aan ambtenaren

Uiteraard kan het verlenen van huisvestingsvergunningen ook gemandateerd worden aan ambtenaren die werkzaam zijn bij de gemeente. Het staat college van burgemeester en wethouders dan vrij dit te doen op basis van een algemeen mandaatbesluit of gezien het toch de verwerking van persoonsgegevens betreft daar een specifiek mandaatbesluit voor op te stellen. Indien daarvoor wordt geopteerd zou het college van burgemeester en wethouders in dat specifieke mandaatbesluit kunnen opnemen:

- Wie bevoegd is om de aanvraag van een woningzoekende om een huisvestingsvergunning bij de gemeente in behandeling te nemen en te verwerken;
- Wie bevoegd is om de aanvraag voor een huisvestingsvergunning te beoordelen en deze beoordeling te verwerken;
- Wie bevoegd is om de persoonsgegevens die eigenaren en beheerders van woonruimte verstrekken, indien het verlenen van huisvestingsvergunningen aan hen gemandateerd is, te ontvangen en verwerken in een bestand;
- Wie bevoegd is om inzage te verlenen in de persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het bezwaar- of beroepschrift betrekking heeft;
- Wie bevoegd is tot het in kennis stellen van de burgemeester van het onherroepelijk worden van de huisvestingsvergunning (indien selectieve woningtoewijzing plaatsvindt met gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens);
- Wie bevoegd is om de persoonsgegevens in het bestand te bewaren voor de evaluatie en de desbetreffende persoonsgegevens uit dit bestand te verwijderen en te vernietigen indien de deze persoonsgegevens niet langer noodzakelijk zijn voor deze evaluaties.

8.2. BESLUITEN DIE DE BURGEMEESTER MOET NEMEN BIJ HET ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS

Uitsluitend indien er selectiewoningtoewijzing plaatsvindt met gebruikmaking van politiegegevens heeft de burgemeester een rol bij de verlening van de huisvestingsvergunning. In dat geval moet hij immers een woonverklaring afgeven aan het college van burgemeester en wethouders op basis van de gegevens die hij ontvangt van de politie.

De burgemeester kan besluiten een of meer van de volgende taken uitsluitend te mandateren aan onder zijn verantwoordelijkheid werkzame personen.

Artikel 8 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester wijst onder zijn verantwoordelijkheid werkzame personen aan voor de uitvoering van de taken, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 6, 7, 11, en 13, tweede lid.

4. De burgemeester houdt een bestand bij van de namen van de personen, bedoeld in het eerste lid, de data en tijden waarop die personen hun bevoegdheden uitoefenen.

Indien de burgemeester dit doet, moet hij in het mandaatbesluit opnemen:

- Wie bevoegd is om de kennisgeving (van het college van burgemeester en wethouders of van eigenaren en beheerders van woonruimte, indien het verlenen van huisvestingsvergunningen aan hen gemandateerd is) aan de burgemeester over de aanvraag van een huisvestingsvergunning in behandeling te nemen en te verwerken;
- Wie bevoegd is om de relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben bij de politie op te vragen en deze in ontvangst te nemen;
- Wie bevoegd is om de ontvangen relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben te verwerken;
- Wie bevoegd is om de ontvangen relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben te beoordelen;
- Wie bevoegd is om de betrokken woningzoekende te horen en het verslag van het horen te verwerken in het bestand;
- Wie bevoegd is om een woonverklaring af te geven aan het college van burgemeester en wethouders, of aan eigenaren en beheerders van woonruimte, indien het verlenen van huisvestingsvergunningen aan hen gemandateerd is, en de woonverklaring te verwerken in het bestand waarvoor de burgemeester verantwoordelijk is;
- Wie bevoegd is om bij een negatieve woonverklaring of een woonverklaring waaraan voorschriften verbonden zijn aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning de onderbouwing ervan te verstrekken;
- Wie bevoegd is om op verzoek inzage te verlenen in de persoonsgegevens die zijn opgenomen in het bestand bij de behandeling van een bezwaar- of beroepschrift betrekking;
- Wie bevoegd is om na het onherroepelijk worden van de verleende huisvestingsvergunning de persoonsgegevens te vernietigen.

9. DE HUISVESTINGSVERGUNNING BIJ HET GEBRUIK VAN EEN VOG

9.1. AANVRAAG

Uiteraard dient de potentiële huurder eerst te checken of hij op basis van de andere criteria (indien daar sprake van is) uit de huisvestingsverordening in aanmerking komt voor de woning, alvorens een VOG aan te vragen.

Door gebruik te maken van een (digitaal) aanvraagformulier voor een huisvestingsvergunning is het voor de aanvrager meteen duidelijk welke gegevens hij moet aanleveren. Tevens bevordert dit de snelle afhandeling van een aanvraag en maakt het mogelijk om de aanvraag ook via elektronische weg in te dienen met gebruikmaking van DigID. Hierbij moet dan wel erin voorzien worden dat de aanvrager bepaalde documenten zoals de bereidverklaring en de VOG('s) kan uploaden.

In ieder geval moeten de volgende gegevens worden aangeleverd:

- de datum van de aanvraag (deze kan ook door de ambtenaar bij ontvangst van de aanvraag worden vermeld): de datum van de aanvraag is noodzakelijk omdat dit het tijdstip markeert waarop de beslissingstermijn voor de gemeente op de aanvraag, aanvangt;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres van de woningzoekende en van de personen die met hem de woning zullen betrekken van 16 jaar en ouder;
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- de bereidverklaring: indien het een woning betreft van een woningcorporatie zal deze door het afgeven van de bereidverklaring *ook te kennen geven dat de woningzoekende daadwerkelijk in aanmerking komt op basis van de door de woningcorporatie gehanteerde toewijzingscriteria* (o.a. passend toewijzen).
- de verklaring omtrent het gedrag van de woningzoekende en van de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken. Indien een VOG ontbreekt het besluit van Justis dat er geen VOG kan worden afgegeven, evenals een motivering waarom de woningzoekende van mening is waarom hem desondanks toch een huisvestingsvergunning moet worden verleend.

Het is ook noodzakelijk duidelijk aan te geven waar de aanvraag moet worden ingediend.

9.2. ONTVANGSTBEVESTIGING

Het is wenselijk om na ontvangst de aanvrager een ontvangstbevestiging te zenden, waarin de datum van ontvangst vermeld is. Hiermee wordt op de eerste plaats zekerheid gegeven aan de aanvrager dat de aanvraag ook daadwerkelijk is ontvangen. Op de tweede plaats wordt daarmee ook het tijdstip gemarkeerd voor de termijn van de beslisperiode.

Indien al onmiddellijk blijkt dat de aanvraag niet volledig is, kan de ontvangstbevestiging ook reeds het verzoek tot nadere informatie bevatten en de periode waarvoor de beslistermijn wordt opgeschort.

9.3. BEOORDELING

De beoordeling van de aanvraag vindt plaats door het college van burgemeester en wethouders. In de praktijk zal deze uitgevoerd worden door een ambtenaar namens het college.

In het schema op de volgende pagina wordt het proces voorgesteld, waarbij alle mogelijkheden zijn aangegeven. Een complex, straat of gebied kan naast voor de toepassing van artikel 10 Wet

bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, ook aangewezen zijn voor de toepassing van artikel 8 of artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Daarnaast kunnen er ook nog toewijzingscriteria voortvloeien uit de Huisvestingswet 2014.

Bij gebruikmaking van een VOG is de beoordeling eenvoudig omdat de aanvrager een VOG moet overleggen van zichzelf en indien dit in de huisvestingsverordening is opgenomen van de personen die met hem de woning willen betrekken. Indien de aanvrager geen VOG kan overleggen van een persoon die zich in de aangegeven woonruimte wil vestigen, zal hij enerzijds de brief tot afwijzing van de aanvraag van Justis moeten overleggen en anderzijds moeten aantonen waarom het college van burgemeester en wethouders alsnog een huisvestingsvergunning zou moeten afgeven op basis van de hardheidsclausule. Indien de hardheidsclausule niet van toepassing is hoeft niet meer verder naar de andere criteria gekeken te worden en kan de vergunning geweigerd worden.

De huisvestingsvergunning wordt geweigerd indien:

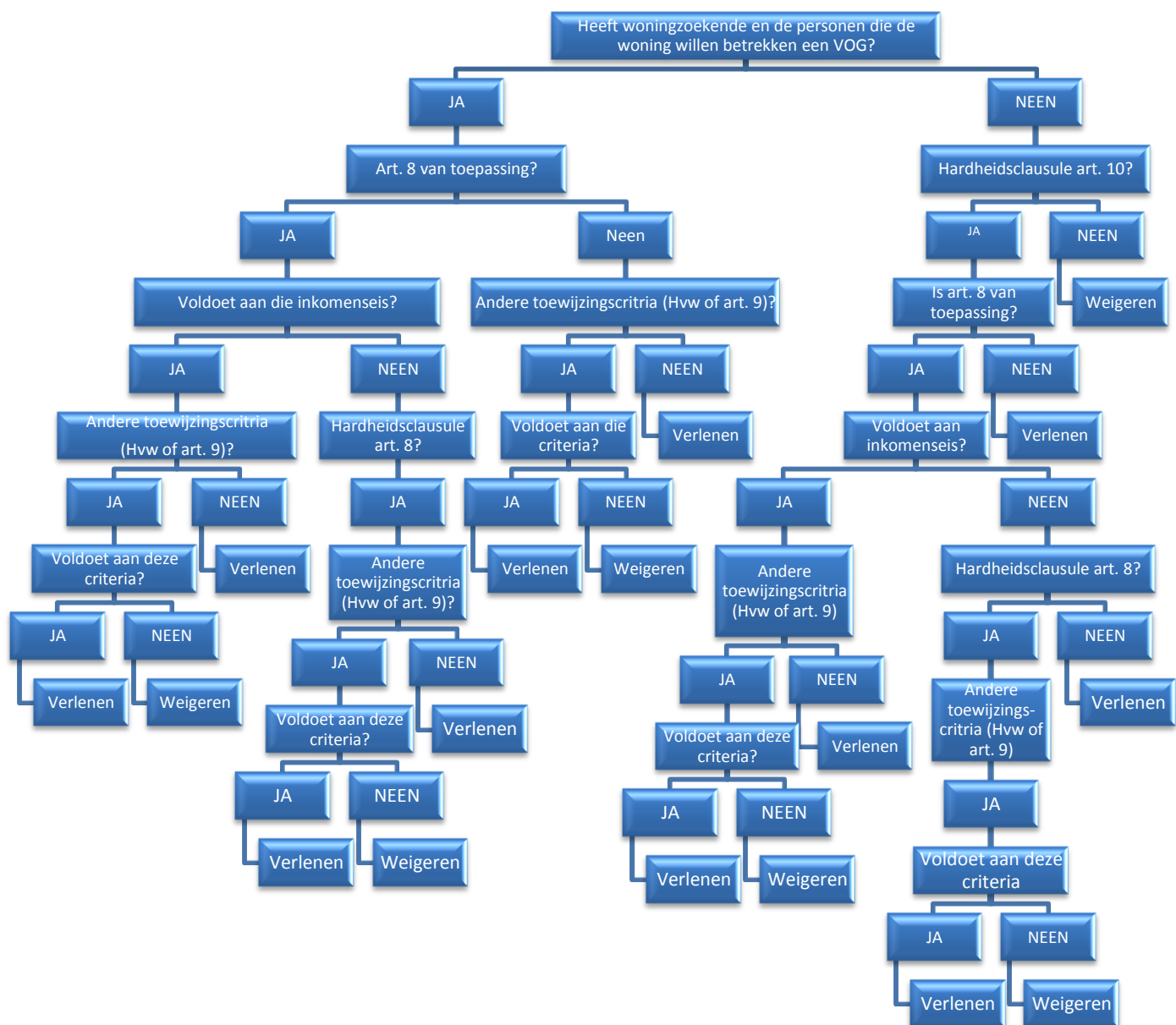
1°. de woningzoekende, indien van toepassing, op basis van de toewijzingscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014 of artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, niet in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning;

2°. de woningzoekende geen verklaring omtrent het gedrag kan overleggen en het college geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

De huisvestingsvergunning wordt verleend indien:

1°. de woningzoekende, indien van toepassing, op basis van de toewijzingscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014 of artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning en de woningzoekende de noodzakelijke verklaringen omtrent het gedrag heeft overlegd;

2°. de woningzoekende, indien van toepassing, op basis van de toewijzingscriteria op basis van de Huisvestingswet 2014 of artikel 8 en 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning en geen verklaring omtrent het gedrag heeft overlegd, maar het college van burgemeester en wethouders toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

9.4. HET BESLUIT OP DE AANVRAAG

9.4.1. Beschikking

Het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning is een beschikking in de zin van artikel 1:3, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht. Daardoor zijn ook alle bepalingen van deze wet omtrent beschikkingen erop van toepassing.

9.4.2. Termijn

In eerste plaats moet het besluit op de aanvraag tijdig worden genomen. Omdat in het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag nog geen van de Algemene wet bestuursrecht afwijkende termijn bepaald is, is de termijn in artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Dit betekent dat de beschikking moet worden afgegeven binnen een redelijke termijn. Deze redelijke termijn is in ieder geval verstreken indien er geen beschikking is afgegeven binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Dus in beginsel moet 8 weken nadat de aanvraag van een huisvestingsvergunning is ontvangen bij de gemeente een beschikking zijn genomen op deze aanvraag.

Wel is het nog mogelijk deze termijn van acht weken te verlengen. Dan moet de gemeente wel binnen deze termijn van acht weken aan de aanvrager meedelen wanneer binnen een zo kort mogelijke termijn de beschikking op de aanvraag wel zal worden genomen (artikel 4:14 van de Algemene wet bestuursrecht).

Ook is het mogelijk om de termijn van acht weken op te schorten (artikel 4:15 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geval de aanvraag niet compleet is mits de aanvrager in de gelegenheid is gesteld de aanvraag aan te vullen. De termijn wordt dan opgeschort vanaf het moment dat de gemeente de aanvrager verzoekt om aanvullende informatie te verstrekken tot het moment dat deze informatie door de aanvrager is verstrekt, of de termijn ongebruikt verstreken is.

Toch moet de gemeente de beslistermijn zo kort mogelijk houden. Het college van burgemeester en wethouders moet er alles aan doen om het proces zo effectief mogelijk in te richten en de beslistermijn zo kort mogelijk te houden. Dit is zowel in het belang van de verhuurders die anders geconfronteerd worden met leegstand, als in het belang van de huurders die zo snel mogelijk zekerheid wil hebben. Tevens kunnen lange doorlooptijden ook de wachttijden voor een woning verlengen.

9.4.3. Zienswijze

Indien het college van burgemeester en wethouders besluit tot het afwijzen van de aanvraag van huisvestingsvergunning moet het de aanvrager in de gelegenheid stellen zijn zienswijze naar voren te brengen indien de afwijzing zou steunen op feiten of belangen die aanvrager betreffen en die afwijken van de gegevens die de aanvrager heeft verstrekt (artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht). Bij de aanvraag van een huisvestingsvergunning waarbij gebruik gemaakt wordt van een VOG die door de aanvrager zelf aan het bestuursorgaan wordt verstrekt, zal hier niet snel sprake van zijn. Ook de andere gegevens zoals de bereidverklaring, inkomensverklaring, arbeidsovereenkomst ed. worden immers zelf door de aanvrager verstrekt.

9.4.4. Inhoud van de beschikking

In de beschikking moeten in ieder geval de volgende elementen worden opgenomen:

- de dagtekening van de beschikking;
- de naam en het adres van de aanvrager;
- een verwijzing naar de aanvraag, inclusief de datum van ontvangst;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het huidige adres van de woningzoekende en alle personen die met hem de woning willen betrekken;
- het adres van de woonruimte waarop de huisvestingsvergunning betrekking heeft;
- de termijn waarbinnen de woonruimte na de verlening van de vergunning in gebruik moet worden genomen.

9.4.5. Motivering van de beschikking

De beschikking dient te berusten op een deugdelijke motivering (artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht) waarbij wordt vermeld krachtens welk wettelijk voorschrift het besluit is genomen (artikel 3:47 van de Algemene wet bestuursrecht).

Dit betekent dat ook bij de verlening van de huisvestingsvergunning ten minste moet worden vermeld op grond van welke bepalingen in de huisvestingsverordening deze vergunning wordt verleend.

Bij de afwijzing van de aanvraag zal moeten worden aangegeven op welke gronden de huisvestingsvergunning wordt geweigerd. Dit is bij het gebruik van de VOG vrij eenvoudig. Er kan immers gewoon gesteld worden dat de aanvraag wordt afgewezen omdat er een VOG ontbreekt van de aanvrager of van een van de andere personen van 16 jaar en ouder die met hem de woning willen betrekken. Bij het ontbreken van een VOG zal wel moeten worden gemotiveerd waarom het college van burgemeester en wethouders het niet nodig achten om de hardheidsclausule toe te passen.

Indien de woningzoekende en de personen die met hem de woning willen betrekken wel een VOG hebben overlegd, maar de huisvestingsvergunning niet wordt verleend op grond van criteria uit de Huisvestingswet 2014 of uit artikel 8 of 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek moet dit worden gemotiveerd. Let op dat indien ook artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek wordt toegepast, dat hier ook een hardheidsclausule geldt.

9.4.6. Bezwaarschriftclausule

Belanghebbenden kunnen binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit daartegen per brief bezwaar maken bij het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente ... (*naam van de gemeente*), Postbus ... (*of straat en huisnummer*), ... (*postcode*) ... (*gemeente*).

Het bezwaarschrift moet zijn ondertekend, voorzien zijn van een datum alsmede de naam en het adres van de indiener en dient vergezeld te gaan van de gronden waarop het bezwaar berust en, zo mogelijk, een afschrift van het besluit waartegen het bezwaar is gericht.

Een beschikking bevat ook wijze waarop een belanghebbende bezwaar kan maken indien hij het er niet mee eens is. Hierboven een voorbeeld van zo een bezwaarschriftclausule.

9.4.7. Bekendmaking van de beschikking

Een beschikking treedt niet inwerking voordat die bekendgemaakt is (artikel 3:40 van de Algemene wet bestuursrecht). De bekendmaking van beschikking gebeurt door toezending of uitreiking aan de aanvrager en belanghebbenden (artikel 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht). In geval van een huisvestingsvergunning zou de verhuurder als belanghebbende kunnen worden aangemerkt, waardoor het wenselijk is ook een afschrift van de beschikking te zenden aan de verhuurder.

9.5. BEZWAAR EN BEROEP

Een belanghebbende kan binnen zes weken na bekendmaking van de beschikking bezwaar maken bij het college van burgemeester en wethouders. Het is niet mogelijk de bezwaarprocedure te mandateren aan eigenaren of beheerders van woonruimte.

In beginsel kan het college van burgemeester en wethouders de bezwaarschriften zelf afhandelen. In de meeste gemeenten worden de bezwaren echter afgehandeld door een bezwaar- en adviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht.

Om het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning integraal te kunnen heroverwegen moet een bezwaar- en adviescommissie kennis kunnen nemen van alle stukken op basis waarvan het besluit tot stand gekomen is dus ook de gegevens uit het bestand dat het college van burgemeester en wethouders bijhoudt. Op basis van het advies van de bezwaar- en adviescommissie neemt het college van burgemeester en wethouders dan een besluit op het bezwaarschrift.

Een bezwaar tegen het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning heeft in beginsel geen schorsende werking. De verhuurder heeft het recht om de woning te verhuren aan een andere woningzoekende, die wel over een huisvestingsvergunning beschikt. Indien de desbetreffende woonruimte is verhuurd gedurende de bezwaarprocedure aan een andere huurder die wel over een huisvestingsvergunning beschikt en het bezwaar wordt gehonoreerd, ligt het voor de hand dat aan de woningzoekende die bezwaar heeft gemaakt zo spoedig mogelijk een andere woonruimte wordt aangeboden.

9.6. INTREKKEN VAN EEN HUISVESTINGSVERGUNNING

Artikel 18 van Huisvestingwet 2014

1. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning intrekken indien:
 - a. de houder van de vergunning de in die vergunning vermelde woonruimte niet binnen de door burgemeester en wethouders bij de verlening gestelde termijn in gebruik heeft genomen, of
 - b. die vergunning is verleend op grond van door de houder van de vergunning verstrekte gegevens waarvan deze wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat zij onjuist of onvolledig waren.
2. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning voorts intrekken in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.
3. Voordat toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, bedoeld in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

Het college van burgemeester en wethouders kan in drie gevallen een eenmaal verleende huisvestingsvergunning weer intrekken.

Ten eerste kan dit wanneer de vergunninghouder de betrokken woonruimte niet binnen de bij de vergunningverlening bepaalde termijn in gebruik heeft genomen.

Ten tweede kan dit wanneer de vergunning is verleend op grond van door de aanvrager verstrekte gegevens waarvan deze wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat zij onjuist of onvolledig waren.

Ten derde kan een huisvestingsvergunning worden ingetrokken indien het ernstig gevaar bestaat dat die vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten, of om strafbare feiten te plegen. Dit volgt uit de mogelijke toepassing van de Wet Bibob.

Gelet op de ingrijpende gevolgen die de intrekking van de verleende vergunning voor de betrokkenen kan hebben, dient in deze de bewijslast bij de gemeente te berusten.

9.6. MANDATERING AAN VERHUURDERS

In paragraaf 8.1.3.2. is aangegeven dat indien mandaat verleend wordt door het college van burgemeester en wethouders aan eigenaren en beheerders van woonruimte voor het verlenen van huisvestingsvergunningen welke gegevens deze eigenaren en beheerders van woonruimte moeten verstrekken aan het college van burgemeester en wethouders. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor het college om de toepassing van de maatregel te kunnen evalueren evenals voor de vijfjaarlijkse evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek door het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Verder moet ook een afschrift van de huisvestingsvergunning verstrekt worden aan het college van burgemeester en wethouders in verband met de handhaving.

Nogmaals moet benadrukt worden dat uitsluitend mandaat verleend kan worden voor het afgeven van huisvestingsvergunningen en niet voor het behandelen van bezwaarschriften, het afgeven van woonverklaringen of het opvragen van politiegegevens.

10. DE HUISVESTINGSVERGUNNING WAARBIJ EEN ONDERZOEK PLAATSVINDT OP BASIS VAN POLITIEGEGEVENS

10.1. AANVRAAG

Door gebruik te maken van een aanvraagformulier is het voor de aanvrager meteen duidelijk welke gegevens hij moet aanleveren. Het is noodzakelijk op dit aanvraagformulier duidelijk aan te geven dat bij de behandeling van de aanvraag een onderzoek op basis van politiegegevens zal plaatsvinden. Een aanvraagformulier bevordert de snelle afhandeling van een aanvraag en maakt het mogelijk om de aanvraag via elektronische weg in te dienen met gebruikmaking van DigID. Hierbij moet dan wel voorzien worden dat de aanvrager bepaalde documenten zoals de bereidverklaring kan uploaden.

In ieder geval moeten de volgende gegevens worden aangeleverd:

- de datum van de aanvraag (deze kan ook door de ambtenaar bij ontvangst van de aanvraag worden vermeld): de datum van de aanvraag is noodzakelijk omdat dit het tijdstip markeert waarop de beslissingstermijn voor de gemeente op de aanvraag, aanvangt;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres van de woningzoekende en van de personen die met hem de woning zullen betrekken van 16 jaar en ouder;
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- de bereidverklaring: indien het een woning betreft van een woningcorporatie zal deze door het afgeven van de bereidverklaring *ook te kennen geven dat de woningzoekende daadwerkelijk in aanmerking komt op basis van de door de woningcorporatie gehanteerde toewijzingscriteria* (o.a. passend toewijzen).

Het is ook noodzakelijk duidelijk aan te geven waar de aanvraag moet worden ingediend.

10.2. ONTVANGSTBEVESTIGING

Het is wenselijk om na ontvangst de aanvrager een ontvangstbevestiging te zenden, waarin de datum van ontvangst vermeld is. Hiermee wordt op de eerste plaats zekerheid gegeven aan de aanvrager dat de aanvraag ook daadwerkelijk is ontvangen. Op de tweede plaats wordt daarmee ook het tijdstip gemarkeerd voor de termijn van de beslisperiode.

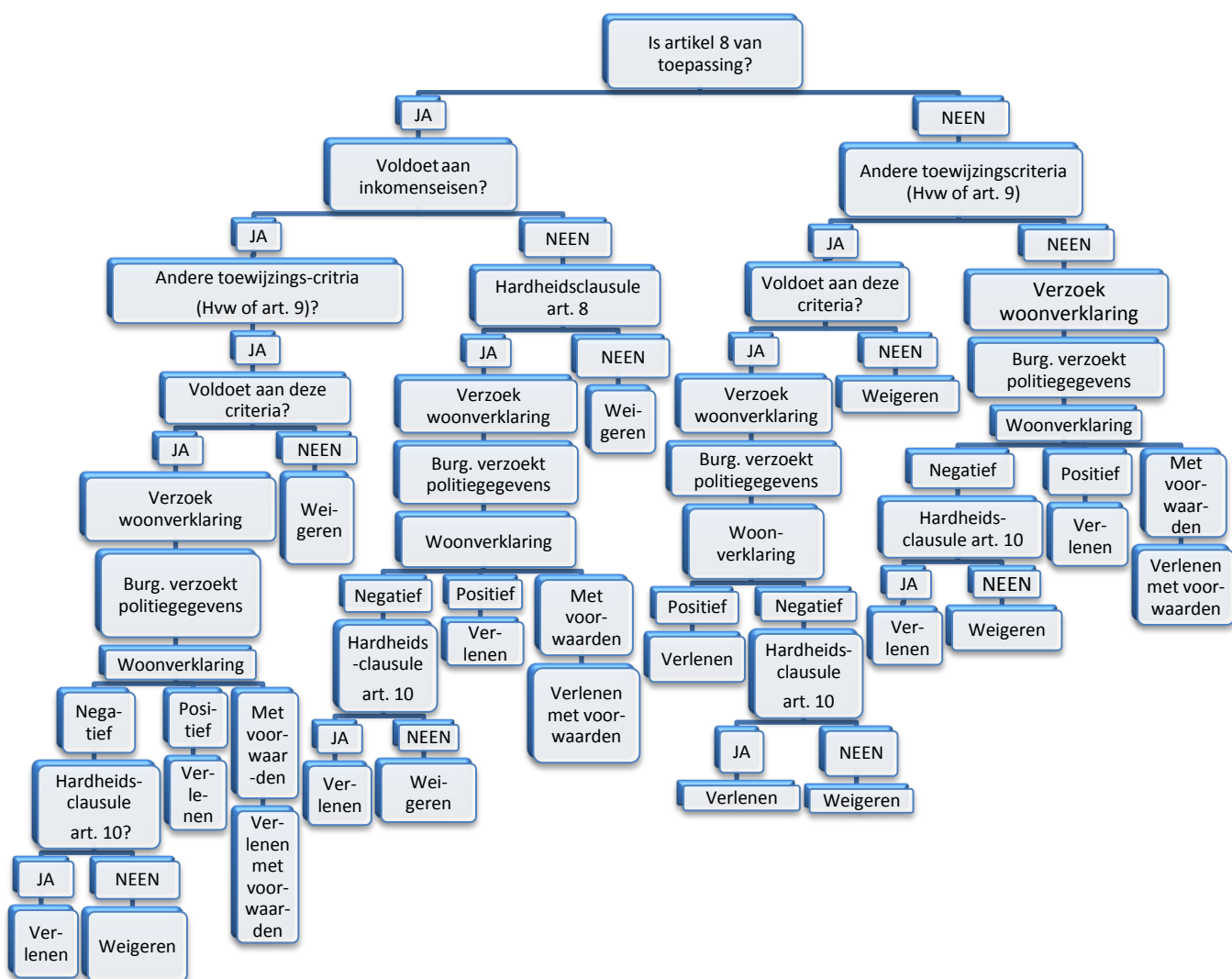
Indien al onmiddellijk blijkt dat de aanvraag niet volledig is, kan de ontvangstbevestiging ook al het verzoek tot nadere informatie bevatten en de periode waarvoor de beslistermijn wordt opgeschort.

10.3. EERSTE BEOORDELING DOOR COLLEGE

Artikel 4 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Indien een onderzoek op basis van politiegegevens als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, wordt verlangd, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag om een huisvestingsvergunning eerst op basis van de criteria die zijn opgenomen in de huisvestingsverordening en die geen betrekking hebben op de gedragingen uit de politiegegevens, bedoeld in artikel 10a, tweede lid, van de wet.

Ter voorkoming van nodeloze gegevensuitwisseling tussen de politie en de gemeente, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders eerst of de woningzoekende in aanmerking komt voor de betreffende woonruimte op basis van de overige vereisten die zijn opgenomen in de huisvestingsverordening op basis van de Huisvestingswet 2014 of op basis van artikel 8 of artikel 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

10.4. VERZOEK OM WOONVERKLARING AAN BURGEMEESTER

Indien er andere toewijzingscriteria zijn op basis van de Huisvestingswet 2014 of op basis van artikel 8 of 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders eerst of de woningzoekende op basis van die criteria in aanmerking zou komen voor een huisvestingsvergunning. Indien dat niet het geval is, wordt de vergunning op basis daarvan geweigerd. Indien de woningzoekende wel in aanmerking zou komen voor een huisvestingsvergunning, verzoekt het college van burgemeester en wethouders de burgemeester tot het afgeven van een woonverklaring.

Het is niet toegestaan dat de burgemeester mandaat verleent aan eigenaren en beheerders van woonruimte of aan het college van burgemeester en wethouders om een woonverklaring af te geven. Het opvragen van politiegegevens, het beoordelen ervan en het afgeven van de woonverklaring kan uitsluitend plaatsvinden door de burgemeester. Uiteraard kan de burgemeester wel deze taken mandateren aan een bepaalde ambtenaar die werkzaam is voor de gemeente.

Met deze dwingend voorgeschreven werkwijze wordt de privacy van woningzoekenden beschermd en hoeven niet nodeloos politiegegevens door de burgemeester te worden opgevraagd van personen die toch niet in aanmerking komen voor een huisvestingsvergunning.

Artikel 4 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Indien een onderzoek op basis van politiegegevens als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, wordt verlangd, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag om een huisvestingsvergunning eerst op basis van de criteria die zijn opgenomen in de huisvestingsverordening en die geen betrekking hebben op de gedragingen uit de politiegegevens, bedoeld in artikel 10a, tweede lid, van de wet.
2. Indien de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in het eerste lid, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning, stelt het college van burgemeester en wethouders de burgemeester in kennis van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, waarbij het de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdelen a, b en c, verstrekt aan de burgemeester.

In het verzoek van het college van burgemeester en wethouders aan de burgemeester worden ten minste de volgende gegevens opgenomen:

- de datum van de aanvraag,
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het huidige woonadres van de woningzoekende en indien dat in de huisvestingsverordening bepaald is, ook van de personen van 16 jaar en ouder die zich met de woningzoekende in die woonruimte willen huisvesten,
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning is aangevraagd.

De burgemeester heeft deze gegevens enerzijds nodig om de persoon voldoende te kunnen identificeren om politiegegevens te kunnen opvragen en anderzijds moet hij weten op welke woonruimte de aanvraag betrekking heeft om een weging van de politiegegevens op grond van de criteria, bedoeld in artikel 10b, vierde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek te kunnen uitvoeren. Verder moet de burgemeester ook beschikken over het huidige woonadres van de aanvrager, om in het geval van een negatieve woonverklaring of een woonverklaring met voorwaarden, de onderbouwing ervan rechtstreeks aan de aanvrager te kunnen meedelen. Daarnaast is voor het opvragen van de relevante politiegegevens ook de datum van de aanvraag van een huisvestingsvergunning van belang in verband met het bepalen van de terugkijkperiode.

10.5. VERZOEK OM POLITIEGEGEVENS

Artikel 5 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Indien de burgemeester in kennis is gesteld van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, verzoekt de burgemeester de politiechef zo spoedig mogelijk een overzicht te verstrekken van de in het kader van het onderzoek, bedoeld in artikel 3, tweede lid, relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben.

De burgemeester doet een verzoek bij de politiechef van de desbetreffende regionale eenheid om zo spoedig mogelijk de relevante politiegegevens te verstrekken over de personen die een huisvestingsvergunning voor een bepaalde woonruimte in een aangewezen complex, straat of gebied hebben aangevraagd, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben.

In de praktijk zal dit worden uitgevoerd door een ambtenaar. Het opvragen van de politiegegevens kan uitsluitend plaatsvinden door de ambtenaar die in het mandaat besluit hiertoe is aangewezen (zie paragraaf 8.2). Uiteraard dient de politie op de hoogte te zijn van de ambtenaren die bevoegd zijn tot het opvragen van politiegegevens in het kader van selectieve woningtoewijzing. Dit alles is noodzakelijk opdat er niet onterecht gegevens worden opgevraagd bij de politie.

10.6. VERSTREKKING VAN POLITIEGEGEVENS

Artikel 10b Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

2. De politiechef, verstrekt aan de burgemeester uitsluitend de in artikel 10a, eerste lid, bedoelde relevante politiegegevens over gedragingen die hebben plaatsgevonden in de periode van ten hoogste vier jaren voor het tijdstip van de aanvraag van de huisvestingsvergunning. Deze periode bedraagt ten hoogste twee jaren indien de betrokkene op het tijdstip van die aanvraag nog niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De politiechef verstrekt de politiegegevens niet indien het verstrekken ervan een nog niet afgerond strafrechtelijk onderzoek kan belemmeren.

3. De politiechef voorziet de te verstrekken politiegegevens van een duiding.

Het verzoek tot het verstrekken van politiegegevens wordt enkel in behandeling genomen door de politie indien het afkomstig is van de ambtenaar die op basis van het mandaatbesluit hiertoe is aangewezen. Indien andere ambtenaren een verzoek indienen voor het verstrekken van politiegegevens in het kader van selectieve woningtoewijzing, wordt dit verzoek niet in behandeling genomen en wordt dit onrechtmatig verzoek gemeld bij de privacyfunctionaris van de gemeente, zodat deze de nodige actie kan ondernemen.

Er worden enkel politiegegevens verstrekt met betrekking tot de in de huisvestingsverordening opgenomen gedragingen uit de limitatieve lijst van artikel 10a, tweede lid van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Afhankelijk van wat de gemeenteraad in de huisvestingsverordening vastlegt, kunnen deze gegevens betrekking hebben op de hoofdhuurder, maar ook op personen van 16 jaar en ouder die zich met de hoofdhuurder willen huisvesten in de desbetreffende woonruimte.

Persoonsgegevens die in het belang van een lopend strafrechtelijk onderzoek niet kunnen worden vrijgegeven, hoeven op basis van artikel 10b, tweede lid, laatste volzin van de Wet bijzondere

maatregelen grootstedelijke problematiek, niet verstrekt te worden. De wel te verstrekken gegevens zullen indien nodig worden voorzien van een duiding. Deze duiding is van belang voor het maken van een juiste beoordeling van de politiegegevens door de burgemeester.

Artikel 5 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Indien de burgemeester in kennis is gesteld van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, verzoekt de burgemeester de politiechef zo spoedig mogelijk een overzicht te verstrekken van de in het kader van het onderzoek, bedoeld in artikel 3, tweede lid, relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben.
2. De politiechef draagt er zorg voor dat de verstrekte politiegegevens geen tot andere personen dan de woningzoekende herleidbare persoonsgegevens bevatten.

De politiegegevens kunnen persoonsgegevens van derden bevatten, zoals van melders, getuigen of betrokken professionals. Die gegevens over derden mogen niet worden verstrekt aan de burgemeester. De politiechef draagt er daarom zorg voor dat de door hem verstrekte politiegegevens geen persoonsgegevens bevatten die herleidbaar zijn tot andere personen dan de aanvrager van de woningzoekende en – onder omstandigheden – de personen van 16 jaar en ouder die met hem de beoogde woonruimte willen betrekken.

De politiegegevens worden uitsluitend verstrekt aan de ambtenaar die hiertoe is aangewezen in het mandaatbesluit. Dit kan onder meer door afspraken te maken vanuit welke e-mailadressen naar de politie wordt gemaild en naar welk e-mailadres de politie de politiegegevens en de duiding ervan verzendt. Dit e-mailverkeer dient te worden beveiligd door middel van encryptie. Hierbij wordt de bijlage van de e-mail versleuteld verstuurd waardoor alleen de gemandateerde ambtenaar deze informatie kan openen.

10.7. BEOORDELING VAN DE POLITIEGEGEVENS

De beoordeling van de ontvangen politiegegevens en de duiding wordt uitgevoerd door de ambtenaar die daartoe is aangewezen in het besluit van de burgemeester en niet door andere ambtenaren. Het is niet toegestaan om bij de beoordeling andere feiten zoals bijvoorbeeld mogelijke privaatrechtelijke, bestuursrechtelijke of fiscaalrechtelijke vonnissen met betrekking tot de woningzoekende of gegevens uit openbare bronnen bij de afweging te betrekken. De beoordeling vindt uitsluitend plaats op basis van de verstrekte politiegegevens en de duiding ervan.

Deze beoordeling dient plaats te vinden volgens de wegingscriteria die zijn opgenomen in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

Een beoordeling van de relevante gegevens en de duiding ervan dient plaats te vinden in het licht van een beoordeling van het risico op overlastgevend en crimineel gedrag aan de hand van eerder in dat kader gepleegde strafbare feiten en geconstateerde gedragingen van de woningzoekende. Bij de beoordeling van de politiegegevens worden de volgende zaken afgewogen:

Artikel 10 b Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

4. De burgemeester beoordeelt op basis van de volgende criteria de verstrekte politiegegevens en de duiding ervan door de politiechef:

- a. de aard en ernst van de gedragingen, waarbij zwaarder gewicht wordt toegekend aan gedragingen die bij wet strafbaar gesteld zijn dan aan andere gedragingen;
- b. de frequentie en onderlinge samenhang van de gedragingen;
- c. de overlast die de gedragingen hebben veroorzaakt;
- d. het tijdsverloop sinds de gedragingen zijn geconstateerd;
- e. de relatie tussen de geconstateerde overlastgevende gedragingen en de mogelijke invloed van deze gedragingen op de leefbaarheid in een aangewezen complex, straat of gebied.

De burgemeester geeft naar aanleiding van de beoordeling een woonverklaring af, waaraan voorschriften verbonden kunnen zijn.

10.7.1. De aard en ernst van de gedragingen

Aan bepaalde gedragingen dient een zwaarder gewicht te worden toegekend dan aan andere gedragingen, omdat ze een grotere impact hebben op de leefbaarheid en veiligheid in de woonomgeving.

Bij de weging van de feiten zullen de wettelijk strafbare feiten (drugshandel, gewelddadigheden, bedreigingen, vernielingen, discriminatie en extremisme) het zwaarst wegen, vervolgens de genoemde APV-feiten (zoals openbare dronkenschap, geluidshinder, overlast door stank, etc.). Feiten en gedragingen van klassieke woonoverlast zullen dus minder zwaar wegen dan bijvoorbeeld het illegaal gebruik van de woning, activiteiten die strafbaar zijn gesteld op grond van de Opiumwet (zoals een hennepkwekerij in een woning) en vormen van radicaal of extremistisch gedrag.

Voor de beoordeling van de ernst van de gegevens is ook de status ervan, binnen de politiegegevens, bepalend. Het zal bij woonoverlast vooral gaan om feiten en gedragingen die niet geleid hebben tot strafrechtelijke vervolging en veroordeling, zodat met name processen-verbaal van de politie en geregistreerde waarnemingen door de politie, al dan niet naar aanleiding van meldingen van omwonenden, in de afweging zullen worden betrokken.

10.7.2. De frequentie en onderlinge samenhang van de gedragingen

Bij de beoordeling dient gekeken te worden naar de frequentie. Zo zal een gedraging die zich regelmatig heeft voorgedaan een groter gewicht krijgen dan een eenmalig geconstateerd feit. Bij frequent voorkomende gedragingen kan het gaan om telkens dezelfde gedraging, dan wel om verschillende gedragingen.

Ook het tijdstip waarop de overlast plaatsvindt, kan de ernst ervan beïnvloeden. Zo zal aan geluidsoverlast gedurende nachtelijke uren in beginsel een zwaarder gewicht worden toegekend dan aan geluidsoverlast overdag.

Ook dient bij de beoordeling gekeken te worden naar het geheel van gedragingen en hun onderlinge samenhang. Indien het gaat om structureel of systematisch voorkomend overlastgevend gedrag zal hieraan een groter gewicht worden toegekend, dan aan los van elkaar staande geconstateerde gedragingen.

Daarnaast zullen gedragingen begaan door een minderjarige minder zwaar beoordeeld worden dan gedragingen begaan door een volwassene.

Het gaat er bij deze maatregel immers niet om dat iemand ooit een overlastgevend of strafbaar feit heeft begaan, maar om het patroon dat kan worden afgeleid uit het geheel van de geconstateerde gedragingen.

10.7.3. De overlast die de gedragingen hebben veroorzaakt

Bij de beoordeling wordt betrokken de mate waarin door de geconstateerde gedragingen omwonenden verstoord zijn in hun woongenot of in hun veiligheid.

Voorts is van belang of de woonoverlast door slechts één persoon of door meerdere omwonenden of bezoekers werd ervaren. Indien de overlast door slechts één persoon werd ervaren, zal een lager gewicht worden toegekend aan de constateerde gedragingen dan wanneer meerdere omwonenden of bezoekers overlast hebben ondervonden.

10.7.4. Het tijdsverloop sinds de gedragingen zijn geconstateerd

Aan gedragingen die in het recente verleden hebben plaatsgevonden zal een zwaarder gewicht worden toegekend dan aan een of meerdere gedragingen die zich langer geleden hebben voorgedaan.

Daarbij speelt tevens een rol of de betrokken persoon gedurende de afgelopen vier jaar in dezelfde woonomgeving heeft gewoond of dat diegene door bijvoorbeeld verblijf in het buitenland of in een bepaalde instelling ergens anders heeft verbleven, waardoor er minder duidelijkheid is over gedragingen in het recente verleden.

10.7.5. De relatie tussen de geconstateerde overlastgevende gedragingen en de mogelijke invloed van deze gedragingen op de leefbaarheid in een aangewezen complex, straat of gebied.

Bij de beoordeling van de politiegegevens moet de relatie tussen de vastgelegde gedragingen en de mogelijke impact die dergelijke gedragingen zouden kunnen hebben op de leefbaarheid in een aangewezen complex, straat of gebied worden betrokken.

In complexen, straten of gebieden waar de leefbaarheid voornamelijk onder druk staat ten gevolge van drugsgerelateerde activiteiten, zal aan in het verleden ontplooid drugsgerelateerde gedragingen een zwaarder gewicht worden toegekend dan aan vormen van klassieke woonoverlast. Terwijl in complexen, straten en gebieden waar voornamelijk sprake is van geluidsoverlast en verloedering juist aan dat soort in het verleden vertoonde gedragingen een hoger gewicht kan worden gegeven.

10.7.6. Het beoordelingsmodel

Voor het algehele oordeel op basis van bovenstaande criteria kan gewerkt worden met een schaalverdeling waarbij aan iedere component uit de weging een bepaald gewicht wordt toegekend en uiteindelijk de slotsom bepalend is of de geconstateerde gedragingen in de politiegegevens van voldoende gewicht zijn om een huisvestingsvergunning te weigeren.

Hierna wordt een model voorgesteld. Het is niet noodzakelijk om van dit model gebruik te maken. Het is natuurlijk mogelijk een alternatief model te ontwikkelen. Het voordeel van het gebruik maken van zo een beoordelingsmodel is dat daardoor de beoordeling objectiever en inzichtelijker wordt gemaakt, waardoor willekeur wordt voorkomen. Daarnaast biedt het gebruik maken van een

model ook voordelen bij de motivering die in de woonverklaring moet worden opgenomen (zie: paragraaf 10.9).

		Aantal punten	Feit 1	Feit 2	Feit 3
Ernst van de gedraging	Is de gedraging strafbaar op basis van het Wetboek van Strafrecht?	5			
	Is de gedraging een APV-overtreding?	3			
	Betreft het een gedraging die niet strafbaar is op basis van het Wetboek van Strafrecht en evenmin een APV-overtreding is?	1			
	Is de gedraging specifiek gericht op omwonenden (zoals intimidatie, stalking, ...)?	5			
Juridische gevolgen van de gedraging	Heeft de gedraging geleid tot een strafrechtelijke vervolging, transactie of veroordeling?	2			
	Is een proces verbaal uitgeschreven voor de gedraging?	1			
Heeft de gedraging 's nachts plaatsgevonden (22:00 tot 7:00)		1			
Was de persoon meerderjarig op het moment van de gedraging?		2			
Heeft de gedraging overlast veroorzaakt voor omwonenden		3			
Is de gedraging door meerdere personen gemeld?		3			
Heeft dezelfde gedraging meermaals plaats gevonden?	tweemaal	3			
	Drie maal	4			
	Vier maal	5			
	Vijf en meer maal	6			
Wanneer vond de gedraging plaats?	Binnen 1 jaar voor het moment van screening	5			
	Tussen 1 en 2 jaar voor moment van screening	3			
	Tussen 2 en 3 jaar voor moment van screening	2			
Is het een gedraging die een directe relatie heeft met de overlast en criminaliteit in het aangewezen gebied?		5			
Totaal	Maximale score per feit is 37				
Totaal alle gedragingen	Maximale score is 37x aantal feiten)				

Het is mogelijk om voor iedere persoon een apart formulier in te vullen maar het is ook mogelijk om de gedragingen van een gehele familie in één formulier te verwerken. Dat laatste heeft als nadeel dat niet geheel duidelijk wordt op basis van de gedragingen van welke persoon die in de woning wil gaan wonen een negatieve woonverklaring of een woonverklaring met voorwaarden wordt afgegeven.

Het is aan de burgemeester om te bepalen vanaf welke uitkomst bijvoorbeeld 30 of 40 een negatieve woonverklaring wordt afgegeven en voor de gevallen onder deze uitkomst of het mogelijk is om te volstaan met het opnemen van voorschriften in de woonverklaring.

Het is wenselijk om dit vast te leggen in een beleidsregel, waarnaar verwezen kan worden bij de motivering van de woonverklaring.

Aan de hand van twee casussen kan het gebruik van dit model worden toegelicht.

Casus 1:

Een buurt in de gemeente Den Haag waar veel overlast is met betrekking tot het dealen in drugs onder jongeren en waar tevens frequent meldingen worden gedaan van geluidsoverlast, is aangewezen voor de toepassing van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag. De gemeenteraad heeft besloten om op alle in de wet genoemde gedragingen te screenen.

Mijnheer Jansen, zijn vrouw en zijn zoon van 18 jaar hebben op 18 augustus 2016 een aanvraag gedaan voor een huisvestingsvergunning voor een woning in het aangewezen gebied in de gemeente Den Haag. De familie woont op het moment van de aanvraag in de gemeente Maastricht sinds 2014, daarvoor heeft de familie gewoond in de gemeente Leiden.

Uit de politiegegevens die burgemeester ontvangt blijkt het volgende:

- Mijnheer Jansen heeft in *september 2013* in Leiden *geluidsoverlast* heeft veroorzaakt die is gemeld door meerdere burens, ook in Maastricht in *oktober 2015* tijdens de nacht is er een melding van *geluidsoverlast* door de buurvrouw gedaan. Verder blijkt dat mijnheer Jansen regelmatig zijn *huisvuil op de verkeerde dag aanbiedt*, hij heeft daarvoor een bekeuring ontvangen van 50 euro op 16 januari 2016. Ten slotte is vastgesteld dat mijnheer Jansen op 15 september 2015 en 15 december 2013 pamfletten heeft verspreidt waarin hij oproept tot geweld tegen homoseksuelen. Omdat er geen aangifte gedaan is, is dit echter nooit vervolgd.
- De zoon van mijnheer Jansen is in januari 2015 aangehouden voor het dealen van drugs op straat, hij is hier ook voor vervolgd maar nooit veroordeeld. Verder heeft de zoon van mijnheer Jansen in januari 2016 regelmatig beledigingen geuit jegens het homokoppel dat naast hen woonde. Dit koppel heeft dit gemeld bij de politie.

Mijnheer Jansen:

- Feit 1: geluidsoverlast in september 2013
- Feit 2: geluidsoverlast in oktober 2014
- Feit 3: verkeerd aanbieden huisvuil (boete) 16 januari 2016
- Feit 4: haatzaaien tegen homoseksuelen op 15 september 2015
- Feit 5: haatzaaien tegen homoseksuelen op 15 december 2013

Zoon van mijnheer Jansen:

- Feit 1 : dealen van drugs in januari 2015
- Feit 2 : beledigende taal naar burens januari 2016

Naam: Mijnheer Jansen		Aantal punten	Feit 1	Feit 2	Feit 3	Feit 4	Feit 5
Ernst van de gedraging	Is de gedraging strafbaar op basis van het Wetboek van Strafrecht?	5	1	1	3	5	5
	Is de gedraging een APV-overtreding?	3					
	Betreft het een gedraging die niet strafbaar is op basis van het Wetboek van Strafrecht en evenmin een APV-overtreding is?	1					
	Is de gedraging specifiek gericht op omwonenden (zoals intimidatie, stalking, ...)?	5				5	5
Juridische gevolgen van de gedraging	Heeft de gedraging geleid tot een strafrechtelijke vervolging, transactie of veroordeling?	2			1		
	Is er een proces verbaal uitgeschreven voor de gedraging?	1					
Heeft de gedraging 's nachts plaatsgevonden (22:00 tot 7:00)?		1		1			
Was de persoon meerderjarig op het moment van de gedraging?		2	2	2	2	2	2
Heeft de gedraging overlast veroorzaakt voor omwonenden?		3	3	3	3		
Is de gedraging door meerdere personen gemeld?		3	3				
Heeft dezelfde gedraging meermaals plaats gevonden?	Tweemaal	3		3			3
	Drie maal	4					
	Vier maal	5					
	Vijf en meer maal	6					
Wanneer vond de gedraging plaats?	Binnen 1 jaar voor het moment van screening	5		2	5	3	5
	Tussen 1 en 2 jaar voor moment van screening	3					
	Tussen 2 en 3 jaar voor moment van screening	2					
Is het een gedraging die een directe relatie heeft met de overlast en criminaliteit in het aangewezen gebied?		5	5	5			
Totaal	Maximale score per feit is 37		14	17	14	15	20
Totaal alle gedragingen	Maximale score (5x37=185)	80					

Naam: Zoon van mijnheer Jansen		Aantal punten	Feit 1	Feit 2	Feit 3	Feit 4	Feit 5
Ernst van de gedraging	Is de gedraging strafbaar op basis van het Wetboek van Strafrecht?	5	5	5			
	Is de gedraging een APV-overtreding?	3					
	Betreft het een gedraging die niet strafbaar is op basis van het Wetboek van Strafrecht en evenmin een APV-overtreding is?	1					
	Is de gedraging specifiek gericht op omwonenden (zoals intimidatie, stalking, ...)?	5		5			
Juridische gevolgen van de gedraging	Heeft de gedraging geleid tot een strafrechtelijke vervolging, transactie of veroordeling?	2	2				
	Is er een proces verbaal uitgeschreven voor de gedraging?	1					
Heeft de gedraging 's nachts plaatsgevonden (22:00 tot 7:00)?		1					
Was de persoon meerderjarig op het moment van de gedraging?		2		1			
Heeft de gedraging overlast veroorzaakt voor omwonenden?		3		3			
Is de gedraging door meerdere personen gemeld?		3		3			
Heeft dezelfde gedraging meermaals plaats gevonden?	Tweemaal	3					
	Drie maal	4					
	Vier maal	5					
	Vijf en meer maal	6					
Wanneer vond de gedraging plaats?	Binnen 1 jaar voor het moment van screening	5	2	3			
	Tussen 1 en 2 jaar voor moment van screening	3					
	Tussen 2 en 3 jaar voor moment van screening	2					
Is het een gedraging die een directe relatie heeft met de overlast en criminaliteit in het aangewezen gebied?		5	5				
Totaal	Maximale score per feit is 37		14	20			
Totaal alle gedragingen	Maximale score (2x37=74)	34					

Casus 2:

In een buurt in de gemeente Groningen is veel overlast met betrekking tot geluidshinder mede omdat de woningen er gehorig zijn. Tevens zet de politie in op het tegengaan van hennepcultuur en ook wordt er actief gewerkt aan het schoonhouden van de openbare ruimte. Mijnheer Peters wil de aangewezen buurt gaan wonen en doet op 12 september 2016 een aanvraag voor een huisvestingsvergunning. Uit de politiegegevens die burgemeester ontvangt blijkt dat:

Mijnheer Peters heeft op 12 oktober 2013 geluidsoverlast veroorzaakt die is gemeld door meerdere bureaus, ook op 15 november 2013 vond er een melding plaats van de buurman in verband met geluidsoverlast in de nachtelijke uren. Verder blijkt dat geconstateerd is dat mijnheer Peters op 1 december 2014 en 2 januari 2015 zijn huisvuil op de verkeerde dag heeft aangeboden, hij heeft daarvoor een waarschuwing ontvangen. Ten slotte is vastgesteld dat mijnheer Jansen op 15

september 2015 een tasjesroof heeft gepleegd waarvoor hij veroordeeld is met een strafrechtelijke boete.

Mijnheer Peters:

- Feit 1: 12 oktober 2013 geluidsoverlast
- Feit 2: 15 november 2013 geluidsoverlast
- Feit 3: 1 december 2014 huisvuil aanbieden op verkeerde dag
- Feit 4: 2 januari 2015 huisvuil aanbieden op verkeerde dag
- Feit 5: 15 september 2015 tasjesroof

Naam: Mijnheer Peters		Aantal punten	Feit 1	Feit 2	Feit 3	Feit 4	Feit 5
Ernst van de gedraging	Is de gedraging strafbaar op basis van het Wetboek van Strafrecht?	5	1	1	3	3	5
	Is de gedraging een APV-overtreding?	3					
	Betreft het een gedraging die niet strafbaar is op basis van het Wetboek van Strafrecht en evenmin een APV-overtreding is?	1					
	Is de gedraging specifiek gericht op omwonenden (zoals intimidatie, stalking, ...)?	5					
Juridische gevolgen van de gedraging	Heeft de gedraging geleid tot een strafrechtelijke vervolging, transactie of veroordeling?	2					2
	Is er een proces verbaal uitgeschreven voor de gedraging?	1					
Heeft de gedraging 's nachts plaatsgevonden (22:00 tot 7:00)?		1		1			
Was de persoon meerderjarig op het moment van de gedraging?		2	2	2	2	2	2
Heeft de gedraging overlast veroorzaakt voor omwonenden?		3	3	3			
Is de gedraging door meerdere personen gemeld?		3	3				
Heeft dezelfde gedraging meermaals plaats gevonden?	Tweemaal	3		3		3	
	Drie maal	4					
	Vier maal	5					
	Vijf en meer maal	6					
Wanneer vond de gedraging plaats?	Binnen 1 jaar voor het moment van screening	5	2	2	3	5	5
	Tussen 1 en 2 jaar voor moment van screening	3					
	Tussen 2 en 3 jaar voor moment van screening	2					
Is het een gedraging die een directe relatie heeft met de overlast en criminaliteit in het aangewezen gebied?		5	5	5	5	5	
Totaal	Maximale score per feit is 37		16	17	13	18	14
Totaal alle gedragingen	Maximale score (5x37=185)	78					

10.8. GELEGENHEID BIEDEN TOT HOREN

Artikel 10b Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

6. Indien de burgemeester voornemens is een negatieve woonverklaring af te geven op grond van de beoordeling, bedoeld in het vierde lid, of aan de woonverklaring voorschriften te verbinden, stelt hij de aanvrager van de woonverklaring in de gelegenheid te worden gehoord.

De aanvrager van de woonverklaring wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord, indien de burgemeester voornemens is een negatieve woonverklaring af te geven of aan de woonverklaring voorschriften te verbinden. Dit heeft ten doel een nadere duiding van de betrokkene zelf te verkrijgen van de gevonden politiegegevens. Ook kan door het horen bij een voornemen tot afgifte van een negatieve woonverklaring of het verbinden van voorschriften aan een woonverklaring wellicht bezwaar en beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning kunnen worden voorkomen aangezien de betrokkene beter geïnformeerd is over de gronden.

Het is noodzakelijk dat de uitnodiging aan de woningzoekende om gehoord te worden, wordt bewaard in verband met een eventueel bezwaar- of beroepschrift van een belanghebbende.

Indien de woningzoekende is gehoord, wordt een verslag van dit horen opgemaakt en verwerkt in het bestand van de burgemeester. Dat hoeft geen woordelijk verslag te zijn, een zakelijke weergave van het besprokene is voldoende. Indien de woningzoekende geen gebruik maakt van de gelegenheid tot horen, wordt hiervan ook een melding opgenomen.

Artikel 7 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

Indien de burgemeester in kennis is gesteld van de aanvraag om een huisvestingsvergunning, verwerkt hij in een bestand:

c. een verslag van het horen indien de woningzoekende is gehoord als bedoeld in artikel 10b, zesde lid, van de wet;

Het verslag van het horen is van belang bij een eventueel bezwaar of beroep tegen het afwijzen van de aanvraag van een huisvestingsvergunning of tegen de voorwaarden die verbonden zijn aan de vergunning. Indien de persoon geen gebruik maakt van deze mogelijkheid, zal dit ook worden aangetekend.

10.9. INHOUD WOONVERKLARING

10.9.1. Positieve woonverklaring

Indien de woonverklaring positief is kan volstaan worden met de melding dat er op basis van de door de politie verstrekte politiegegevens en de duiding ervan geen gronden zijn om de huisvestingsvergunning te weigeren.

10.9.2. Negatieve woonverklaring

Indien een negatieve woonverklaring wordt afgegeven zal de woonverklaring uitsluitend de mededeling bevatten dat de burgemeester van oordeel is dat het op basis van de door de politie verstrekte politiegegevens en de duiding ervan de huisvestingsvergunning moet worden geweigerd. Deze woonverklaring verzendt de burgemeester aan het college van burgemeester en

wethouders of aan de eigenaar of beheerder van de woonruimte indien het verlenen van de huisvestingsvergunning aan hem gemandateerd is door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 6 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester vermeldt in de woonverklaring of de huisvestingsvergunning kan worden:
 - a. geweigerd. In dit geval vermeldt de burgemeester in de woonverklaring de naam van de woningzoekende op wie die weigering betrekking heeft;
 - b. verleend, of
 - c. verleend mits er bepaalde voorschriften aan worden verbonden. In dit geval vermeldt de burgemeester in de woonverklaring welke voorschriften dit zijn en de naam van de woningzoekende op wie die voorschriften betrekking hebben.
2. De burgemeester verstrekt de woonverklaring aan het college van burgemeester en wethouders. Indien de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning op basis van artikel 19 van de Huisvestingswet 2014, door het college van burgemeester en wethouders is gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte, verstrekt de burgemeester de woonverklaring aan de eigenaar of beheerder die beslist op de aanvraag van de huisvestingsvergunning.
3. Indien de burgemeester in de woonverklaring vermeldt dat er gronden zijn om de huisvestingsvergunning te weigeren of om aan de huisvestingsvergunning voorschriften te verbinden, deelt hij schriftelijk mee aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning:
 - a. de naam van de woningzoekende wiens gedrag heeft geleid tot het verstrekken van die woonverklaring;
 - b. de onderbouwing van die woonverklaring.

De onderbouwing waarom een negatieve woonverklaring is afgegeven evenals waarom niet volstaan kan worden met het verbinden van voorschriften aan de huisvestingsvergunning, wordt uitsluitend toegezonden aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning en dus niet aan de het college van burgemeester en wethouders of aan de eigenaar of beheerder van de woonruimte indien het verlenen van de huisvestingsvergunning aan hem gemandateerd is door het college van burgemeester en wethouders. Indien gebruik gemaakt wordt van een afwegingsmodel kan daarnaar verwezen worden. Waarbij dan wordt aangegeven dat de persoon een score heeft behaald boven de in de beleidsregel vastgelegde score en dus een negatieve woonverklaring moet worden afgegeven. Verder wordt in de onderbouwing vermeld de naam van de persoon van wie het gedrag geleid heeft tot het verstrekken van de negatieve woonverklaring. Het is goed om te vermelden in deze onderbouwing dat indien de aanvrager het niet eens is met deze onderbouwing, hij dit kan melden op het moment dat hij bezwaar maakt tegen het niet verlenen van de vergunning bij het college van burgemeester en wethouders. De reden voor het opsplitsen van de woonverklaring en de onderbouwing ervan is gelegen in het feit dat in de onderbouwing mogelijk verwezen wordt naar bepaalde gedragingen en deze gedragingen in geen enkel geval niet bij de eigenaren of beheerders van woonruimten mogen komen.

10.9.3. Woonverklaring met voorwaarden

Indien het wenselijk is dat er voorwaarden aan de huisvestingsvergunning worden verbonden, worden deze voorwaarden in de woonverklaring opgenomen. Hierbij kan gedacht worden aan een gedragsaanwijzing tot het achterwege laten van bepaalde gedragingen of een gedragsaanwijzing tot het doen van iets. Zulk een gedragsaanwijzing moet realistisch, haalbaar en concreet zijn.

Voorbeelden van zo een voorschrift kunnen zijn: geen (geluids)overlast veroorzaken, het niet uitschelden en bedreigen van omwonenden, geluidsoverlast als gevolg van het blaffen van de hond(en) voorkomen gedurende nacht, maximaal één huisdier houden, niet parkeren in de voortuin, de voor- en achtertuin onderhouden, geen afval opslaan in de tuin of op balkon, het accepteren van hulpverlening of thuisbegeleiding, na 22:00 uur geen bezoek meer in de woning ontvangen, de woning niet ter beschikking stellen aan derden en geen sleutels aan derden verstrekken.

Zulk een gedragsaanwijzing kan ook worden opgelegd indien het weigeren van de huisvestingsvergunning tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij iemand die zich in een later stadium bij de hoofdhuurder wil vestigen. Verder wordt in de woonverklaring ook vermeld de naam van de persoon van wie het gedrag geleid heeft het opnemen van voorschriften in de woonverklaring en de periode waarop de politiegegevens betrekking hebben.

Artikel 6 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

3. Indien de burgemeester in de woonverklaring vermeldt dat er gronden zijn om de huisvestingsvergunning te weigeren of om aan de huisvestingsvergunning voorschriften te verbinden, deelt hij schriftelijk mee aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning:

- a. de naam van de woningzoekende wiens gedrag heeft geleid tot het verstrekken van die woonverklaring;
- b. de onderbouwing van die woonverklaring.

In de woonverklaring zelf wordt geen onderbouwing gegeven waarom de burgemeester deze voorwaarden aan de woonverklaring heeft gekoppeld.

De onderbouwing waarom een woonverklaring met voorwaarden is afgegeven, wordt uitsluitend toegezonden aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning en dus niet aan de het college van burgemeester en wethouders of aan de eigenaar of beheerder van de woonruimte indien het verlenen van de huisvestingsvergunning aan hem gemandateerd is door het college van burgemeester en wethouders. Verder wordt in de onderbouwing vermeld de naam van de persoon van wie het gedrag geleid heeft tot het verbinden van voorwaarden aan de woonverklaring. Het is goed om te vermelden in deze onderbouwing dat indien de aanvrager het niet eens is met deze onderbouwing, hij dit kan melden op het moment dat hij bezwaar maakt tegen het niet verlenen van de vergunning bij het college van burgemeester en wethouders. De reden voor het opsplitsen van de woonverklaring en de onderbouwing ervan is gelegen in het feit dat in de onderbouwing mogelijk verwezen wordt naar bepaalde gedragingen en deze gedragingen in geen enkel geval niet bij de eigenaren of beheerders van woonruimten mogen komen.

Een woonverklaring wordt aangevraagd door het college van burgemeester en wethouders (of bij mandatering door de eigenaar of beheerder van de woonruimte) en door de burgemeester ook uitsluitend verstrekt aan het college (of bij mandatering aan de eigenaar of beheerder die woonruimte). Het is dus geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht omdat het niet gericht is op rechtsgevolg. Het rechtsgevolg komt slechts tot stand bij de bekendmaking van het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning. Tegen dat besluit is wel bezwaar en beroep mogelijk.

De onderbouwing wordt evenmin als een besluit gezien. Wel kan indien de aanvrager bezwaar maakt tegen het niet of met voorschriften verlenen van de huisvestingsvergunning, dit bezwaar zich ook richten tegen de onderbouwing van de woonverklaring.

10.10. TWEEDE BEOORDELING DOOR COLLEGE

Artikel 10b Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

5. Behoudens in gevallen als bedoeld in artikel 10, vijfde lid, weigert het college van burgemeester en wethouders een huisvestingsvergunning, indien de overgelegde woonverklaring daartoe aanleiding geeft. Indien aan de woonverklaring voorschriften zijn verbonden, worden deze voorschriften opgenomen in de huisvestingsvergunning.

Indien de burgemeester een positieve woonverklaring afgeeft, geeft het college van burgemeester en wethouders de huisvestingsvergunning af. Aangezien het college van burgemeester en wethouders voor de aanvraag van een woonverklaring heeft geoordeeld dat de woningzoekende op basis van die criteria in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning, heeft het college bij een positieve woonverklaring geen mogelijkheid meer om de huisvestingsvergunning af te wijzen.

Indien in de woonverklaring voorschriften zijn opgenomen wordt de huisvestingsvergunning verleend en neemt het college van burgemeester en wethouders deze voorschriften op in de huisvestingsvergunning. Deze voorschriften kunnen worden gehandhaafd door middel van een last onder dwangsom, een last onder bestuursdwang of een bestuurlijke boete. Bij overtreding van de voorschriften kan de huisvestingsvergunning echter niet worden ingetrokken.

Indien de burgemeester een negatieve woonverklaring heeft afgegeven moet het college uitsluitend nog beoordelen of de hardheidsclausule moet worden toegepast.

10.11. HET BESLUIT OP DE AANVRAAG

10.11.1. Beschikking

Het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning is een beschikking in de zin van artikel 1:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Daardoor zijn ook alle bepalingen van deze wet over beschikkingen erop van toepassing.

10.11.2. Termijn

In eerste plaats moet het besluit op de aanvraag tijdig worden genomen. Omdat in het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag geen van de Algemene wet bestuursrecht afwijkende termijn bepaald is, is de termijn in artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Dit betekent dat de beschikking moet worden afgegeven binnen een redelijke termijn. Deze redelijke termijn is in ieder geval verstreken indien er geen beschikking is afgegeven binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Dus in beginsel moet uiterlijk 8 weken nadat bij de gemeente de aanvraag van een huisvestingsvergunning is ontvangen een beschikking op deze aanvraag zijn genomen.

Wel is het nog mogelijk deze termijn van acht weken te verlengen. Dan moet de gemeente wel binnen deze termijn van acht weken aan de aanvrager meedelen wanneer binnen een zo kort mogelijke termijn de beschikking op de aanvraag wel zal worden genomen (artikel 4:14 van de Algemene wet bestuursrecht).

Ook is het mogelijk om de termijn van acht weken op te schorten (artikel 4:15 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geval de aanvraag niet compleet is of de aanvrager nadere gegevens moet aanleveren voor de beoordeling van de aanvraag. De termijn wordt dan opgeschort vanaf het

moment dat de gemeente de aanvrager verzoekt om aanvullende informatie te verstrekken tot het moment dat deze informatie door de aanvrager is verstrekt.

Toch moet de gemeente de beslistermijn zo kort mogelijk houden. Door heldere interne afspraken te maken over korte termijnen. Het college van burgemeester en wethouders moet er alles aan doen om het proces zo effectief mogelijk in te richten en de beslistermijn zo kort mogelijk te houden. Dit is zowel in het belang van de verhuurders die anders geconfronteerd worden met leegstand, als in het belang van de huurders die zo snel mogelijk zekerheid wil hebben. Tevens kunnen lange doorlooptijden ook de wachttijden voor een woning verlengen.

10.11.3. Zienswijze

Indien het college van burgemeester en wethouders besluit tot het afwijzen van de aanvraag van huisvestingsvergunning moet het de aanvrager in de gelegenheid stellen zijn zienswijze naar voren te brengen indien de afwijzing zou steunen op feiten of belangen die aanvrager betreffen en die afwijken van de gegevens die de aanvrager heeft verstrekt (artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht). Dit is het geval aangezien bij de woonverklaring politiegegevens over onder meer de aanvrager worden betrokken die hijzelf niet heeft verstrekt. Artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht spreekt van "het geheel of gedeeltelijk afwijzen". De vraag is of het verbinden van voorschriften kan gezien worden als een "gedeeltelijke afwijzing" en dus ook bij het verbinden van voorschriften aan de vergunning de aanvrager in de gelegenheid moet gesteld worden om zijn zienswijze te geven. Betoogd kan worden dat het hier niet gaat om een gedeeltelijke afwijzing van de aanvraag, aangezien de aanvragen een verzoek heeft gedaan voor een huisvestingsvergunning en deze is verstrekt met bepaalde voorwaarden. Tevens is de woningzoekende omtrent een deze voorwaarde reeds gehoord door de burgemeester en op dat moment zijn zienswijze heeft kunnen geven.

10.11.4. Inhoud van de beschikking

In de beschikking moeten in ieder geval de volgende elementen worden opgenomen:

- de dagtekening van de beschikking;
- de naam en het adres van de aanvrager;
- een verwijzing naar de aanvraag, inclusief de datum van ontvangst;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het huidige adres van de woningzoekende en alle personen die met hem de woning willen betrekken;
- het adres van de woonruimte waarop de huisvestingsvergunning betrekking heeft.

10.11.5. Motivering van de beschikking

De beschikking dient te berusten op een deugdelijke motivering (artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht) waarbij wordt vermeld krachtens welk wettelijk voorschrift het besluit is genomen (artikel 3:47 van de Algemene wet bestuursrecht).

Dit betekent dat ook bij de verlening van de huisvestingsvergunning ten minste moet worden vermeld op grond van welke bepalingen in de huisvestingsverordening deze vergunning wordt verleend.

Indien de huisvestingsvergunning niet wordt verleend op grond van criteria uit de Huisvestingswet 2014 of uit artikel 8 of 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, heeft er

Belanghebbenden kunnen binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit daartegen per brief bezwaar maken bij het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente ... *(naam van de gemeente)*, Postbus ... *(of straat en huisnummer)*, ... *(postcode)* ... *(gemeente)*.

Het bezwaarschrift moet zijn ondertekend, voorzien zijn van een datum alsmede de naam en het adres van de indiener en dient vergezeld te gaan van de gronden waarop het bezwaar berust en, zo mogelijk, een afschrift van het besluit waartegen het bezwaar is gericht.

geen onderzoek op basis van politiegegevens plaatsgevonden en wordt gemotiveerd waarom aan de woningzoekende geen huisvestingsvergunning kan worden verleend. Let op dat, indien artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek wordt toegepast, hier een hardheidsclausule geldt. Het college zal dus in het besluit moeten aangeven waarom er geen reden was voor het toepassen van deze hardheidsclausule.

Indien een onderzoek op basis van politiegegevens heeft plaatsgevonden zal het college van burgemeester en wethouders bij een afwijzing van de aanvraag of bij het verlenen van de vergunning met voorschriften moeten aangeven dat deze beslissing berust op door de burgemeester afgegeven woonverklaring. Tevens zal in het besluit vermeld worden dat de onderbouwing van de woonverklaring aan de aanvrager reeds verstrekt is door de burgemeester. Wel zal het college bij een afwijzing van de aanvraag moeten motiveren waarom het college vindt dat er geen toepassing gegeven moet worden aan de hardheidsclausule.

10.11.6 Bezwaarschriftclausule

Een beschikking bevat ook de wijze waarop een belanghebbende bezwaar kan maken indien hij het er niet mee eens is. Hieronder een voorbeeld van zo een bezwaarschriftclausule. Goed is ook om te vermelden dat het bezwaar zich ook kan richten tot de onderbouwing van de woonverklaring door de burgemeester.

10.11.7. Bekendmaking van de beschikking

Een beschikking treedt niet in werking voordat die bekendgemaakt is (artikel 3:40 van de Algemene wet bestuursrecht). De bekendmaking van een beschikking gebeurt door toezending of uitreiking aan de aanvrager en belanghebbenden (artikel 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht). In geval van een huisvestingsvergunning zou de verhuurder als belanghebbende kunnen worden aangemerkt, waardoor het wenselijk is ook een afschrift van de beschikking te zenden aan de verhuurder.

10.12. MANDATERING AAN VERHUURDERS

Indien het verlenen van huisvestingsvergunningen gemandateerd is aan eigenaren of beheerders van woonruimte, moeten deze voor in de verordening aangewezen woonruimten, nadat ze tot oordeel zijn gekomen dat de woningzoekende voldoet aan alle andere toewijzingscriteria op basis van onder meer de Huisvestingswet 2014 of artikel 8 of 9 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, een verzoek doen aan de burgemeester tot het afgeven van een

woonverklaring. Het is noodzakelijk dat het besluit tot verlenen van mandaat tot het afgeven van huisvestingsvergunningen aan eigenaren en beheerders van woonruimte openbaar wordt gemaakt. Indien een eigenaar of beheerder van woonruimte de burgemeester verzoekt tot het afgeven van een woonverklaring, zal deze eerst dienen te onderzoeken of:

- het verlenen van huisvestingsvergunningen voor de betreffende woonruimte door het college van burgemeester en wethouders aan deze eigenaar of beheerder is gemandateerd;
- de woonruimte waarvoor de woonverklaring wordt aangevraagd gelegen is in een complex, straat of gebied dat is aangewezen door de Minister voor toepassing van deze maatregel;
- of de woonruimte als vergunningsplichtig is aangemerkt voor de toepassing van selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag met gebruikmaking van het onderzoek op basis van politiegegevens.

Te allen tijde moet worden voorkomen dat een woonverklaring wordt afgegeven voor een woning die niet is aangewezen of aan een eigenaar of beheerder van woonruimte die niet gemandateerd is tot het afgeven van huisvestingsvergunningen door het college van burgemeester en wethouders.

De woonverklaring wordt door de burgemeester rechtstreeks verstrekt aan de eigenaar of beheerder van de woonruimte die gemandateerd is tot het afgeven van huisvestingsvergunningen door het college van burgemeester en wethouders. De onderbouwing van de woonverklaring wordt door de burgemeester uitsluitend verstrekt aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning en niet aan de eigenaar of beheerder van de woonruimte.

10.13. BEZWAAR EN BEROEP

In veel gemeenten worden de bezwaren afgehandeld door een bezwaarcommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht. Op verzoek van de voorzitter van deze bezwaarcommissie geeft de burgemeester inzage in de persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het bezwaar betrekking heeft en die in het bestand van de burgemeester zijn verwerkt. Op basis van artikel 7:13, vierde lid, jo. artikel 7:4, zesde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, hebben de voorzitter en leden van deze bezwaarcommissie een geheimhoudingsplicht.

Indien er geen bezwaarcommissie is ingesteld, behandelt het college van burgemeester en wethouders het bezwaarschrift en verleent de burgemeester inzage in het dossier aan het college van burgemeester en wethouders. De leden van het college van burgemeester en wethouders hebben, voor zover niet al uit hoofde van hun ambt een geheimhoudingsplicht op basis van artikel 12, tweede lid van de Wet bescherming persoonsgegevens. Ook uit artikel 7 van de Wet politiegegevens volgt een geheimhoudingsplicht.

Artikel 11 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester verleent op verzoek van het bestuursorgaan dat belast is met de beslissing op bezwaar inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens over de woningzoekende waarop het bezwaar tegen het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning, betrekking heeft.
2. De burgemeester verleent op verzoek van de bestuursrechter inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het beroep tegen de beslissing, bedoeld in het eerste lid, betrekking heeft.

Om het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning integraal te kunnen heroverwegen moet een bezwaarcommissie of het college van burgemeester en wethouders kennis kunnen nemen van alle stukken op basis waarvan het besluit tot stand gekomen is. Dit betreft zowel de

informatie uit het bestand van het college van burgemeester en wethouders, als de informatie die is opgeslagen in het bestand dat door de burgemeester wordt bijgehouden voor het verlenen van de woonverklaring. Hiertoe behoort bij een negatieve woonverklaring of een woonverklaring met voorschriften ook de onderbouwing ervan door de burgemeester die verstrekt is aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning.

Een bezwaar tegen het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning heeft in beginsel geen schorsende werking. De verhuurder heeft het recht om de woning te verhuren aan een andere woningzoekende, die wel over een huisvestingsvergunning beschikt. Indien de desbetreffende woonruimte is verhuurd gedurende de bezwaarprocedure aan een andere huurder die wel over een huisvestingsvergunning beschikt en het bezwaar wordt gehonoreerd, ligt het voor de hand dat aan de woningzoekende die bezwaar heeft gemaakt zo spoedig mogelijk een andere woonruimte wordt aangeboden.

Indien er beroep bij de rechter wordt ingesteld verleent de burgemeester aan de bestuursrechter inzage in de persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het beroepschrift betrekking heeft en die zijn opgenomen in het bestand dat onder zijn verantwoordelijkheid valt. Dit is het bestand waarin de politiegegevens en de duiding verwerkt zijn. Door een beroep te doen op artikel 8:29 van de Algemene wet bestuursrecht krijgt alleen de rechter inzage in de gegevens van de burgemeester.

10.14. INTREKKEN VAN EEN HUISVESTINGSVERGUNNING

Het college van burgemeester en wethouders kan in drie gevallen een eenmaal verleende huisvestingsvergunning weer intrekken.

Ten eerste kan dit wanneer de vergunninghouder de betrokken woonruimte niet binnen de bij de vergunningverlening bepaalde termijn in gebruik heeft genomen.

Ten tweede kan dit wanneer de vergunning is verleend op grond van door de aanvrager verstrekte gegevens waarvan deze wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat zij onjuist of onvolledig waren.

Ten derde kan een huisvestingsvergunning worden ingetrokken indien er ernstig gevaar bestaat dat die vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten, of om strafbare feiten te plegen.

Gelet op de ingrijpende gevolgen die de intrekking van de verleende vergunning voor de betrokkenen kan hebben, dient in deze de bewijslast bij de gemeente te berusten.

De huisvestingsvergunning kan dus niet worden ingetrokken indien de voorschriften die eraan verbonden zijn niet worden nageleefd. Daartegen kan wel worden opgetreden door middel van bestuursdwang, een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete.

Artikel 18 van Huisvestingwet 2014

1. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning intrekken indien:

- a. de houder van de vergunning de in die vergunning vermelde woonruimte niet binnen de door burgemeester en wethouders bij de verlening gestelde termijn in gebruik heeft genomen, of
- b. die vergunning is verleend op grond van door de houder van de vergunning verstrekte gegevens waarvan deze wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat zij onjuist of onvolledig waren.

2. Burgemeester en wethouders kunnen een huisvestingsvergunning voorts intrekken in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

3. Voordat toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, bedoeld in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

11. GEGEVENSVERWERKING EN –BESCHERMING BIJ SELECTIE WONINGTOEWIJZING TER BEPERKING VAN OVERLASTGEVEND EN CRIMINEEL GEDRAG

11.1. GEGEVENSVERWERKING EN –BESCHERMING IN HET ALGEMEEN

Een ieder heeft op basis van de Grondwet, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer. Het verwerken van persoonsgegevens (elk *gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon*) kan een inbreuk zijn op het privéleven van een persoon. Daarom zijn er bepaalde regels van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens. Het begrip “verwerken” is een ruim begrip, daar wordt onder verstaan elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het *verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken* door middel van doorzending, *verspreiding* of enige andere vorm van *terbeschikkingstelling, samenbrengen*, met elkaar in verband brengen, alsmede het *afschermen, uitwissen* of *vernietigen* van gegevens. De belangrijkste regels voor de omgang met persoonsgegevens zijn vastgelegd in de Wet bescherming persoonsgegevens. De belangrijkste bepalingen uit de Wet bescherming persoonsgegevens over het rechtmatig omgaan met persoonsgegevens zijn:

- Persoonsgegevens mogen alleen in overeenstemming met de wet en op een behoorlijke en zorgvuldige manier worden verwerkt.
- Persoonsgegevens mogen alleen voor welbepaalde, vooraf uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld. En vervolgens alleen verder worden verwerkt voor doeleinden die daarmee verenigbaar zijn.
- Degene van wie persoonsgegevens worden verwerkt, moet ten minste op de hoogte zijn van de identiteit van de organisatie of persoon die deze persoonsgegevens verwerkt en van het doel van de gegevensverwerking.
- De gegevensverwerking moeten op een passende manier worden beveiligd. Voor bijzondere gegevens, zoals over ras, gezondheid en geloofsovertuiging, gelden extra strenge regels.

Net als iedere andere verwerking van persoonsgegevens binnen de gemeente, moet ook de gegevens verwerking in het kader van selectieve woningtoewijzing *gemeld* worden vóór dat met de verwerking wordt begonnen. Deze melding dient plaats te vinden bij de functionaris voor de gegevensbescherming die is benoemd bij de gemeente. Indien er geen functionaris voor de gegevensbescherming is, moet de melding plaatsvinden bij de Autoriteit persoonsgegevens.

Ook moeten er *passende technische en organisatorische maatregelen* worden genomen om het verlies van gegevens of onrechtmatige verwerking tegen te gaan. Organisatorische maatregelen kunnen bijvoorbeeld inhouden dat maar een beperkt aantal personen toegang heeft tot het computersysteem. Passende beveiliging betekent dat de methode van beveiliging afhankelijk is van de risico's van de verwerking en de aard van de persoonsgegevens. Hoe gevoeliger de gegevens, hoe zwaarder de toegepaste beveiliging moet zijn. Daarbij moet rekening gehouden worden met de stand van de techniek en de kosten van de maatregelen.

Indien gemeenten werken met persoonsgegevens dienen zij te handelen conform de Baseline Informatiebeveiliging Nederlandse Gemeenten (BIG, gebaseerd op de Baseline Informatiebeveiliging Rijksdienst). Zo dienen computersystemen te zijn beschermd tegen ‘hacking’ (onder andere dat de gegevens door onbevoegden van een server worden gehaald of dat het systeem wordt gemanipuleerd door “malware”). De eisen die aan de beveiliging van het computersysteem worden gesteld zijn onderhevig aan de ontwikkelingen en mogelijkheden van de ICT. De NEN-normering NEN-ISO/IEC 27001+C11+C1 en NEN-ISO/IEC 27002 voor informatiebeveiliging gelden hierbij als uitgangspunt. Op basis hiervan is ook voor de gemeenten

door VNG KING de Baseline Informatiebeveiliging Gemeenten opgezet (<https://www.ibdgemeenten.nl/producten/strategische-en-tactische-big>).

Een belangrijke voorwaarde hierin is dat gemeenten, voordat een systeem wordt opgezet waar persoonsgegevens in worden bewerkt, eerst een business impact analyse opstellen. Hierbij wordt een risicoanalyse gemaakt van hoe de beveiliging van persoonsgegevens al is geregeld bij gemeenten, of het nieuwe systeem hierop kan aansluiten of, als dat niet het geval is, hoe het nieuw te vormen systeem kan voldoen aan de eisen gesteld in de BIG.

Het opzetten van de beveiliging van het informatiesysteem is een doorlopende activiteit die in een gemeentelijke organisatie dient te worden opgepakt. Er zijn gemeenten waar dit wordt gedaan door een 'Chief Information Officer' of 'functionaris voor de gegevensbescherming'. De persoon in deze functie zal in overleg met de leverancier van het informatiesysteem in een bewerkersovereenkomst (<http://wettenpocket.overheid.nl/portal/b6f169b0-b557-4ded-8c6d-935046ab38cd/weergeven>) vastleggen hoe de gegevens worden beschermd tegen oneigenlijk gebruik door derden of door medewerkers van de leverancier van het systeem. Ook is het belangrijk dat de gemeente in overleg gaat met degene die het beheer van de externe opslag van de persoonsgegevens verzorgt over hoe wordt omgegaan met de privacy en het gebruik van persoonsgegevens. Persoonsgegevens die deze externe beheerder heeft, los van de persoonsgegevens die de gemeente daar stalt, mogen uiteraard niet aan elkaar worden gekoppeld zonder toestemming van de gemeente. Ook moet de beveiliging bestaan uit waarborgen tegen 'social engineering' waarbij personen informatie verkrijgen van medewerkers die werken met deze systemen en zo toegang krijgen tot het systeem. Dit kan worden voorkomen door onder andere afspraken te maken vanuit welke e-mailadressen naar elkaar wordt gemaild en welke personen zijn gemandateerd om de gegevens uit te wisselen. Een mogelijkheid om e-mailverkeer te beveiligen is door middel van encryptie. Hierbij wordt de bijlage van de e-mail versleuteld verstuurd waardoor alleen de gemandateerde contactpersoon deze informatie kan ontvangen en openen. Mede door deze maatregelen wordt met de beveiliging voldaan aan de eisen in de Wet bescherming persoonsgegevens.

Bij de verwerking van persoonsgegevens moet voorkomen worden dat één persoon in een organisatie rechten heeft om de gehele cyclus van handelingen in een kritisch informatiesysteem te beheersen. Dit in verband met het risico dat hij zichzelf of anderen onrechtmatig bevoordeelt of de organisatie schade toebrengt. Dit geldt voor zowel informatieverwerking als beheeracties. Er dient een scheiding te zijn tussen beheertaken en overige gebruikstaken. Beheerwerkzaamheden aan het bestand worden alleen uitgevoerd wanneer de betreffende persoon is ingelogd als beheerder. Gebruikstaken kunnen alleen worden uitgevoerd wanneer de persoon is ingelogd als gebruiker. Voordat gegevens, die de integriteit van kritieke informatie of kritieke informatiesystemen kunnen aantasten, verwerkt worden, worden deze gegevens door een tweede persoon geïnspecteerd en geaccepteerd. Van de acceptatie wordt een log bijgehouden. Met de functiescheiding wordt voorkomen dat persoonsgegevens niet onrechtmatig worden gebruikt voor andere doeleinden. Het is immers mogelijk dat de persoon die is gemandateerd om de gegevens te verwerken, deze ook zou kunnen gebruiken voor andere contacten die de aanvrager heeft met de gemeente.

In beginsel mag iedereen met redelijke tussenpozen vragen of, en zo ja welke persoonsgegevens ten aanzien van hem worden verwerkt. Als de betrokkene buitensporig vaak met een dergelijk verzoek doet, hoeft daaraan geen gehoor te worden gegeven. Op een *verzoek om inzage* moet binnen vier weken worden geantwoord. Het antwoord moet schriftelijk zijn. Een per elektronische post verzonden antwoord is ook schriftelijk. Het antwoord moet in een begrijpelijke vorm bevatten:

- een volledig overzicht van de verwerkte gegevens van de betrokkene;
- een omschrijving van:
 - het doel van de gegevensverwerking;
 - de categorieën van gegevens waarop uw verwerking betrekking heeft;

- de ontvangers of categorieën van ontvangers;
- alle beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.

Desgevraagd moet ook informatie worden verschaft over de systematiek van de geautomatiseerde gegevensverwerking. Bij een verzoek tot inzage moet de gemeente zich ervan vergewissen dat degene die om informatie vraagt, ook degene is over wie informatie wordt gevraagd.

11.2. GEGEVENSVERWERKING BIJ SELECTIEVE WONINGTOEWIJZING TER BEPERKING VAN OVERLASTGEVEND EN CRIMINEEL GEDRAG

De persoonsgegevens die bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag worden verwerkt zijn:

- Persoonsgegevens die verwerkt worden bij de aanvraag van een huisvestingsvergunning. Dit zijn de gegevens die de aanvrager op basis van de huisvestingsverordening moet aanleveren (zie paragraaf 6.1.3. en 6.2.4.1.);
- Persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning mede in het kader van de evaluatie.
- Indien er gebruik gemaakt wordt van het onderzoek op basis van politiegegevens:
 - de politiegegevens en de duiding ervan die zijn verstrekt door de politiechef van de regionale eenheid.
 - de uitnodiging voor en eventueel het verslag van het horen bij een voornemen tot het afgeven van een negatieve woonverklaring of het verbinden van voorschriften aan de woonverklaring.
 - de woonverklaring.
- Indien gebruik gemaakt wordt van de VOG:
 - De VOG of een afschrift van Justis waaruit blijkt dat de VOG niet kan worden verstrekt.
- De huisvestingsvergunning of het besluit waaruit blijkt dat de huisvestingsvergunning niet wordt verleend.

Op de verwerking van de persoonsgegevens door de gemeente zijn de regels van de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing, net als voor alle andere verwerkingen van persoonsgegevens die plaatsvinden bij de gemeente.

Echter in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag, zijn aanvullende regels gesteld met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in verband met selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag. Deze regels hebben een tweevoudig doel enerzijds extra bescherming te bieden betreffende de verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens en anderzijds het mogelijk maken van monitoring van de maatregel en evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (zie hoofdstuk 13).

Over alle bestanden die worden bijgehouden in het kader van de selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag moet de functionaris gegevensbescherming jaarlijks aan de gemeenteraad rapporteren over het rechtmatig gebruik van het bestand dat wordt bijgehouden door de burgemeester en het bestand dat wordt bijgehouden door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 12 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

3. De functionaris voor de gegevensbescherming rapporteert jaarlijks zijn bevindingen over het rechtmatig gebruik van het bestand, bedoeld in artikel 3, het bestand, bedoeld in artikel 7, en het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, aan de gemeenteraad. Daarna worden de persoonsgegevens verwijderd uit het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, onderdeel b, en vernietigd.

11.2.1. Gegevensverwerking bij gebruik van de VOG

De Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens zijn uitsluitend van toepassing voor zover justitiële en strafvorderlijke gegevens door het ministerie van Veiligheid en Justitie worden gebruikt voor het al dan niet afgeven van een VOG. Gemeenten ontvangen geen strafvorderlijke of justitiële gegevens voor de toepassing van selectieve woningtoewijzing.

In het systeem van selectieve woningtoewijzing waarbij gebruik gemaakt wordt van de VOG, is er uitsluitend een bestand waarvoor het college van burgemeester en wethouders verantwoordelijk is, dat wordt bijgehouden mede in het kader van de evaluatie. Voor dit bestand zijn de regels bij of krachtens de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing, waarbij het college van burgemeester en wethouders personen kunnen mandateren om de persoonsgegevens te kunnen verwerken.

In dit bestand worden de volgende gegevens verwerkt:

- Persoonsgegevens die verwerkt worden bij de aanvraag van een huisvestingsvergunning. Dit zijn de gegevens die de aanvrager op basis van de huisvestingsverordening moet aanleveren (zie paragraaf 7.1.3. en 7.2.4.1.);
- Persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning mede in het kader van de evaluatie.
- De VOG of een afschrift van Justis waaruit blijkt dat de VOG niet kan worden verstrekt.

In het kader van de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en de monitoring van de maatregel moet het college van burgemeester en wethouders in het bestand ook aangeven de grond waarop de huisvestingsvergunning verleend of geweigerd is.

Deze gegevens moeten ook na het onherroepelijk worden van het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning bewaard blijven voor de monitoring van de maatregel en de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (zie hoofdstuk 13). Een besluit is onherroepelijk indien de bezwaartermijn is verlopen, zonder dat bezwaar is gemaakt. Indien er tijdig bezwaar gemaakt is, is dat het moment na de beslissing op bezwaar waarop de beroepstermijn is verlopen en er geen beroep is ingesteld. Indien er tijdig beroep is ingesteld, is dit het moment nadat de rechter een uitspraak heeft gedaan en de termijn voor hoger beroep is verstreken, zonder dat er hoger beroep is ingesteld. Bij het tijdig instellen van hoger beroep is dat het moment waarop de rechter in hoger beroep uitspraak heeft gedaan.

Artikel 9 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt in het bestand, bedoeld in artikel 3, indien de huisvestingsvergunning, bedoeld in artikel 3, eerste lid, is:

a. geweigerd of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning;

2°. de woningzoekende geen verklaring omtrent het gedrag kon overleggen en het college geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet;

b. verleend of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de woningzoekende een verklaring omtrent het gedrag heeft overlegd;

2°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en geen verklaring omtrent het gedrag heeft overlegd, maar het college van burgemeester en wethouders toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet.

Voorkomen moet worden dat de bewaarde persoonsgegevens na het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van een huisvestingsvergunning nog gebruikt kunnen worden voor een andere beslissing of betrokken zouden worden bij een latere hernieuwde aanvraag voor een huisvestingsvergunning. Daarom dienen de te bewaren persoonsgegevens ten behoeve van de evaluatie van de screeningsmaatregel op lokaal niveau en de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek op rijksniveau, na het onherroepelijk worden van het besluit, in een afgezonderd deel van het bestand bewaard te worden. Deze persoonsgegevens worden uitsluitend voor dit doel ter beschikking gesteld op basis van een schriftelijke machtiging van het college van burgemeester en wethouders, na raadpleging van de functionaris voor de gegevensbescherming. Het afgezonderde deel van het bestand wordt vernietigd indien de desbetreffende persoonsgegevens niet langer noodzakelijk zijn voor de genoemde evaluaties.

De huisvestingsvergunning of het besluit waaruit blijkt dat de huisvestingsvergunning niet wordt verleend, moet ook bewaard worden na het onherroepelijk worden van het besluit. Dit moet echter niet worden opgenomen in het bestand voor de verlening van de huisvestingsverordening omdat het toegankelijk moet blijven voor onder meer de handhavers. De bewaarplicht van dit besluit volgt uit de Archiefwet.

11.2.2. Gegevensverwerking en –bescherming bij het onderzoek op basis van politiegegevens

Op *politiegegevens zolang die bij de politie berusten* is het systeem van de Wet politiegegevens van toepassing dat eveneens aanvullende regels stelt ten opzichte van de Wet bescherming persoonsgegevens. Echter op het moment dat de politiegegevens verstrekt zijn aan de burgemeester vallen ze geheel onder het regime van de Wet bescherming persoonsgegevens en het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag.

In het systeem van selectieve woningtoewijzing waarbij gebruik gemaakt wordt van het onderzoek op basis van politiegegevens, is er een bestand waarvoor het college van burgemeester en wethouders verantwoordelijk is én een bestand waarvoor de burgemeester verantwoordelijk is.

11.2.2.1. Gegevensverwerking door college

Voor dit bestand zijn de regels bij of krachtens de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing, waarbij het college van burgemeester en wethouders personen kunnen mandateren om de persoonsgegevens te kunnen verwerken.

In het systeem van selectieve woningtoewijzing waarbij gebruik gemaakt wordt van een onderzoek op basis van politiegegevens worden in het bestand van het college van burgemeester en wethouders de volgende gegevens verwerkt:

- Persoonsgegevens die verwerkt worden bij de aanvraag van een huisvestingsvergunning. Dit zijn de gegevens die de aanvrager op basis van de huisvestingsverordening moet aanleveren (zie paragraaf 7.1.3. en 7.2.4.1.);
- Persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning mede in het kader van de evaluatie.
- De woonverklaring.

Artikel 12 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

2. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat:

a. de beveiliging van het bestand, bedoeld in artikel 3, voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens.

Het college van burgemeester en wethouders moet er voor zorg dragen dat de beveiliging van het bestand waarin de persoonsgegevens verwerkt worden voldoet aan de eisen van artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens.

Dit artikel bepaalt:

Artikel 13 Wet bescherming persoonsgegevens

De verantwoordelijke legt passende technische en organisatorische maatregelen ten uitvoer om persoonsgegevens te beveiligen tegen verlies of tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking. Deze maatregelen garanderen, rekening houdend met de stand van de techniek en de kosten van de tenuitvoerlegging, een passend beveiligingsniveau gelet op de risico's die de verwerking en de aard van te beschermen gegevens met zich meebrengen. De maatregelen zijn er mede op gericht onnodige verzameling en verdere verwerking van persoonsgegevens te voorkomen.

Dit zijn de eisen die zijn uiteengezet in paragraaf 11.1.

In het kader van de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek en de monitoring van de maatregel moet het college van burgemeester en wethouders in het bestand ook aangeven de grond waarop de huisvestingsvergunning verleend of geweigerd is.

Deze gegevens moeten ook na het onherroepelijk worden van het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning bewaard blijven voor de monitoring van de maatregel en de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (zie hoofdstuk 13).

Voorkomen moet worden dat de bewaarde persoonsgegevens na het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van een huisvestingsvergunning nog gebruikt kunnen worden voor een andere beslissing of betrokken zouden worden bij een latere hernieuwde

aanvraag voor een huisvestingsvergunning. Daarom dienen de te bewaren persoonsgegevens ten behoeve van de evaluatie van de screeningsmaatregel op lokaal niveau en de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek op rijksniveau, na het onherroepelijk worden van het besluit, in een afgezonderd deel van het bestand bewaard te worden. Deze persoonsgegevens worden uitsluitend voor dit doel ter beschikking gesteld op basis van een schriftelijke machtiging van het college van burgemeester en wethouders, na raadpleging van de functionaris voor de gegevensbescherming. Het afgezonderde deel van het bestand wordt vernietigd indien de desbetreffende persoonsgegevens niet langer noodzakelijk zijn voor de genoemde evaluaties.

Artikel 9 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

2. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt in het bestand, bedoeld in artikel 3, indien de huisvestingsvergunning, bedoeld in artikel 3, tweede lid, is:

a. geweigerd of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning;

2°. de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren en het college van burgemeester en wethouders geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet;

b. verleend of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er geen gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren;

2°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om een huisvestingsvergunning te verlenen waaraan voorschriften zijn verbonden. In dat geval worden deze voorschriften en de naam van de persoon of personen op wie deze voorschriften betrekking hebben opgenomen in het bestand;

3°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren en het college van burgemeester en wethouders toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet.

3. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt indien er een onderzoek als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, heeft plaatsgevonden de woonverklaring in het bestand, bedoeld in artikel 3, tweede lid.

De huisvestingsvergunning of het besluit waaruit blijkt dat de huisvestingsvergunning niet wordt verleend, moet ook bewaard worden na het onherroepelijk worden van het besluit. Dit moet echter niet worden opgenomen in het bestand voor de verlening van de huisvestingsverordening omdat het toegankelijk moet blijven voor onder meer de handhavers. De bewaarplicht van dit besluit volgt uit de Archiefwet.

11.2.2.2. Gegevensverwerking door de burgemeester

De Wet politiegegevens en het Besluit politiegegevens zijn uitsluitend van toepassing voor zover politiegegevens worden verwerkt en nog niet zijn verstrekt door de politie aan derden. Op het moment dat de politiegegevens aan derden (bijvoorbeeld de burgemeester) zijn verstrekt, is – naast de geheimhoudingsplicht die op grond van artikel 7 van de Wet politiegegevens rust op de ontvanger van politiegegevens – het regime van de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing. Voor de verwerking van politiegegevens die de burgemeester op grond van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek heeft verkregen om een woonverklaring af te geven aan het college van burgemeester en wethouders, is het bij of krachtens de Wet bescherming persoonsgegevens bepaalde dan ook volledig van toepassing wat betreft de eisen die aan deze verwerking worden gesteld.

11.2.2.2.1. Inhoud van het bestand van de burgemeester

Bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag waarbij gebruik gemaakt wordt van een onderzoek op basis van politiegegevens verstrekt het college van burgemeester en wethouders aan de burgemeester de volgende gegevens:

- de datum van de aanvraag;
- de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het woonadres van de woningzoekende en indien dat in de huisvestingsverordening bepaald is, ook van de personen van 16 jaar en ouder die zich met de woningzoekende in die woonruimte willen huisvesten;
- het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning is aangevraagd.

De burgemeester slaat deze gegevens op in een bestand.

De burgemeester verzoekt vervolgens de politiechef van de regionale eenheid die de politietaken uitvoert in het gebied waarin de gemeente gelegen is, zo spoedig mogelijk een overzicht van de relevante politiegegevens te verstrekken.

De politiechef verstrekt aan de burgemeester uitsluitend de relevante gegevens over de gedragingen, alsmede een schriftelijke duiding van de gevonden gedragingen en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben.

De door de politiechef verstrekte gegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben, worden door de burgemeester opgeslagen in een bestand.

Op basis van die gegevens beoordeelt de burgemeester wat de inhoud van de woonverklaring zal zijn. In de woonverklaring geeft de burgemeester aan of er gronden zijn om de huisvestingsvergunning aan de desbetreffende woningzoekende te weigeren of om aan de vergunning voorschriften te verbinden. Ook de inhoud van de desbetreffende woonverklaring wordt opgeslagen in het bestand.

Indien de burgemeester voornemens is in de woonverklaring te verklaren dat de huisvestingsvergunning moet worden geweigerd of dat de huisvestingsvergunning slechts kan worden verleend door er voorschriften aan te verbinden, wordt de aanvrager van de huisvestingsvergunning in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Een verslag van het horen neemt de burgemeester op in het bestand.

Indien de burgemeester in de woonverklaring opneemt dat huisvestingsvergunning kan worden verleend door er voorschriften aan te verbinden, vermeldt de burgemeester in de woonverklaring welke voorschriften dit zijn, op welke persoon of personen die gericht zijn en de periode waarop het onderzoek op basis van politiegegevens over die persoon of personen betrekking heeft. Als er gronden zijn om de huisvestingsvergunning te weigeren vermeldt de burgemeester in de

woonverklaring eveneens de naam van de persoon of personen van wie het gedrag heeft geleid tot deze woonverklaring en de periode waarop het onderzoek over die persoon of personen betrekking heeft.

De burgemeester zendt de woonverklaring aan het college van burgemeester en wethouders, die deze opneemt in het bestand van het college.

De burgemeester zendt bij een negatieve woonverklaring of een woonverklaring waaraan voorschriften verbonden zijn de onderbouwing van de woonverklaring aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning en neemt een afschrift ervan op in het bestand waarvoor hij verantwoordelijk is.

11.2.2.2.2 Doelbinding

De gegevens die de burgemeester in zijn bestand verwerkt waaronder de door de politie verstrekte gegevens, mogen voor geen enkel ander doel gebruikt worden dan voor het afgeven van de woonverklaring en bij de behandeling van bezwaar en beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders tot het niet of met voorschriften verlenen van een huisvestingsvergunning.

Artikel 10b Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

7. De burgemeester verwerkt de aan hem op basis van het tweede lid verstrekte politiegegevens en de duiding, bedoeld in het derde lid, uitsluitend ten behoeve van de beoordeling van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, bedoeld in het eerste lid.

De aanvrager van een huisvestingsvergunning kan bezwaar maken tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders, waarin de inhoud van de woonverklaring is opgenomen. Het bezwaar kan dus ook betrekking hebben op de inhoud van de woonverklaring. Bij het bezwaar tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders dient een gehele heroverweging plaats te vinden van het besluit, inclusief de eraan ten grondslag liggende woonverklaring.

In de meeste gemeenten is hiervoor een onafhankelijke bezwaarcommissie ingesteld. Deze commissie dient inzicht te hebben in alle feiten en omstandigheden die geleid hebben tot het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning, inclusief de woonverklaring, bij een negatieve woonverklaring of een woonverklaring met voorschriften de onderbouwing ervan die door de burgemeester is toegezonden aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning en de politiegegevens en duiding ervan, die ten grondslag liggen aan die woonverklaring. Deze gegevens zijn noodzakelijk om tot een volledige heroverweging van de huisvestingsvergunning te komen. De burgemeester verleent aan de voorzitter en leden van de bezwaarcommissie inzage in de persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het bezwaar betrekking heeft. De voorzitter en leden van de bezwaarcommissie hebben een geheimhoudingsplicht.

Indien er geen bezwaarcommissie is, wordt het bezwaar behandeld door het college van burgemeester en wethouders. Ook dan dient een volledige heroverweging van het besluit, inclusief de woonverklaring en de onderbouwing ervan plaats te vinden. Daarom verleent de burgemeester in dit geval inzage in de gegevens die ten grondslag liggen aan de woonverklaring. De leden van het college van burgemeester en wethouders die kennis nemen van deze gegevens in het kader van de bezwaarprocedure hebben eveneens een geheimhoudingsplicht.

Artikel 11 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester verleent op verzoek van het bestuursorgaan dat belast is met de beslissing op bezwaar inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens over de woningzoekende waarop het bezwaar tegen het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning, betrekking heeft.
2. De burgemeester verleent op verzoek van de bestuursrechter inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het beroep tegen de beslissing, bedoeld in het eerste lid, betrekking heeft.

11.2.2.2.3. Eisen met betrekking tot het bestand van de burgemeester

Ten aanzien van het bestand van de burgemeester zijn in het Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag een aantal extra eisen gesteld.

Zo dient de burgemeester uitsluitend één of meerdere ambtenaren bij mandaatbesluit aan te stellen die toegang hebben tot het bestand en persoonsgegevens in het bestand mogen verwerken.

Artikel 8 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester wijst onder zijn verantwoordelijkheid werkzame personen aan voor de uitvoering van de taken, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 6, 7, 11, en 13, tweede lid.
2. De burgemeester neemt passende technische en organisatorische maatregelen zodat uitsluitend de personen, bedoeld in het eerste lid, de taken, bedoeld in dat lid uitvoeren.
3. De burgemeester draagt er zorg voor dat de personen, bedoeld het eerste lid, de persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in artikel 7, niet voor andere doeleinden gebruiken.
4. De burgemeester houdt een bestand bij van de namen van de personen, bedoeld in het eerste lid, de data en tijden waarop die personen hun bevoegdheden uitoefenen.

Door middel van een logbestand wordt bijgehouden door wie wanneer welke verwerkingen plaatsvinden in het bestand. Dat een dergelijk logbestand verplicht wordt gesteld heeft te maken met de gevoeligheid van de verstrekte politiegegevens en de vertrouwelijke verwerking die dat vraagt. Ook wordt in dit bestand bijgehouden welke bevoegdheden voor welke periode zijn gemandateerd. Door middel van het logbestand kan enerzijds worden gecontroleerd of er geen onrechtmatige verwerkingen hebben plaatsgevonden, anderzijds of de personen op het moment van de verwerking hiertoe bevoegd waren. Een persoon die eerst is aangewezen om gegevens bij de politie op te vragen, maar later van functie verandert, mag niet meer bevoegd zijn om inzicht te hebben in deze gegevens. Daarom is het belangrijk dat in het besluit waarin personen worden gemandateerd, is vastgelegd voor welke periode de persoon deze bevoegdheid heeft. De verwerkingen kunnen in het logbestand worden bijgehouden door het (computer)systeem zelf.

Dit logbestand dient ten minste één jaar te worden bewaard en gedurende die tijd ten minste eenmaal door de functionaris voor de gegevensbescherming te worden gecontroleerd. Hij maakt naar aanleiding van zijn onderzoek naar het rechtmatige gebruik van het bestand een verslag op

van zijn bevindingen dat hij aan de gemeenteraad zendt. Bij vastgesteld onrechtmatig gebruik neemt de burgemeester terstond maatregelen om dit in de toekomst te voorkomen.

Artikel 12 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. De burgemeester draagt er zorg voor dat de beveiliging van het bestand, bedoeld in artikel 7, voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens.

Ook moet de burgemeester ervoor zorg dragen dat de beveiliging van het bestand voldoet aan de eisen van artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens. Deze eisen zijn nader toegelicht in paragraaf 11.1.

De desbetreffende gegevens in het bestand van de burgemeester moeten onmiddellijk na het onherroepelijk worden van het besluit van het college van burgemeester en wethouders op de aanvraag van een huisvestingsvergunning worden verwijderd en vernietigd.

Artikel 13 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

1. Het college van burgemeester en wethouders stelt de burgemeester in kennis van het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van de huisvestingsvergunning.
2. De burgemeester verwijdert en vernietigt na het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van de huisvestingsvergunning de daarop betrekking hebbende persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in artikel 7.

Het college van burgemeester en wethouders moet de burgemeester op de hoogte brengen wanneer een besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning onherroepelijk is.

11.3. GEGEVENSVERWERKING BIJ MANDATERING AAN EIGENAREN OF BEHEERDERS VAN WOONRUIMTE

Het college van burgemeester en wethouders kan de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning mandateren aan eigenaars of beheerders van woonruimte. Deze eigenaars of beheerders kunnen zowel woningcorporaties als particuliere eigenaren zijn. Deze mandatering is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

In dit mandaatbesluit wordt bepaald dat in dat geval de eigenaren of beheerders van woonruimte ook een bestand moeten bijhouden waarin de persoonsgegevens van de aanvrager van een huisvestingsvergunning worden opgeslagen.

De persoonsgegevens in het bestand dat de eigenaren of beheerders van woonruimte moeten bijhouden, worden na het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning verstrekt aan het college van burgemeester en wethouders en daarna vernietigd bij de eigenaar of beheerder van die woonruimte.

Een afschrift van de huisvestingsvergunning wordt eveneens verstrekt aan het college van burgemeester en wethouders, echter separaat.

Met betrekking tot de verwerking en bescherming van deze persoonsgegevens zijn de eigenaren of beheerders van woonruimte verplicht de regels van de Wet bescherming persoonsgegevens in acht

te nemen. Dit betekent ondermeer dat ook de eigenaren en beheerders van woonruimte omdat zij persoonsgegevens verwerken bij het verlenen van huisvestingsvergunning in mandaat van het college van burgemeester en wethouders, een privacy reglement moeten hebben en deze verwerking dienen aan te melden bij de Autoriteit persoonsgegevens. Voor de algemene uitgangspunten wordt hier verwezen naar paragraaf 11.1.

11.4 DE FUNCTIONARIS GEGEVENSBESCHERMING

Naast de taken die functionaris gegevenbescherming heeft op basis van de Wet bescherming persoonsgegevens moet hij ook jaarlijks de gemeenteraad rapporteren over het rechtmatig gebruik van het bestand van het college van burgemeester en wethouders en het bestand van de burgemeester.

Artikel 12 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

3. De functionaris voor de gegevensbescherming rapporteert jaarlijks zijn bevindingen over het rechtmatig gebruik van het bestand, bedoeld in artikel 3, het bestand, bedoeld in artikel 7, en het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, aan de gemeenteraad. Daarna worden de persoonsgegevens verwijderd uit het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, onderdeel b, en vernietigd.

In deze rapportage zal de functionaris gegevensbescherming onder meer aangeven of:

- geen onbevoegden toegang hebben gehad tot de bestanden,
- er niet meer gegevens zijn bijgehouden dan noodzakelijk is,
- de gegevens op het juiste tijdstip zijn vernietigd.

Zoals reeds aangegeven worden de gegevens in het bestand van het college van burgemeester en wethouders na het onherroepelijk worden van het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning in een apart deel van het bestand geplaatst dat enkel kan geraadpleegd worden voor de monitoring van de maatregel en de evaluatie van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

Artikel 13 Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag

3. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat:

c. de desbetreffende persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in onderdeel a, worden verwijderd en vernietigd, indien deze persoonsgegevens niet langer noodzakelijk zijn voor de evaluatie van de maatregel, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van de wet, en voor de evaluatie ten behoeve van het verslag, bedoeld in artikel 17 van de wet.

Het college van burgemeester en wethouders moet een schriftelijke machtiging verlenen om dit afgescheiden deel van het bestand te kunnen gebruiken. Zo een machtiging wordt slechts verleend nadat het college hierover de functionaris voor de gegevensbescherming heeft geraadpleegd.

12. HANDHAVING

12.1. BEVOEGDHEDEN

De handhaving van de naleving van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek is net als bij de Huisvestingswet 2014 belegd bij het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 32 van Huisvestingswet 2014

Burgemeester en wethouders dragen zorg voor de bestuursrechtelijke handhaving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

In paragraaf 7.1.6. is al beschreven dat in de huisvestingsverordening moet worden opgenomen dat het college van burgemeester en wethouders een bestuurlijke boete kunnen opleggen voor het zonder huisvestingsvergunning in gebruik nemen (aan de huurder) of geven (aan de eigenaar of verhuurder). Verder is in paragraaf 7.2.4.5. al beschreven dat in de huisvestingsverordening ook een bestuurlijke boete kan worden gesteld op het niet naleven van de voorschriften die aan de huisvestingsvergunning verbonden zijn.

Naast een bestuurlijke boete kan het college ook een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang opleggen bij het zonder huisvestingsvergunning in gebruik nemen of geven van een woning of bij het niet naleven van de aan de huisvestingsvergunning verbonden voorschriften. Dit volgt uit artikel 30 van de Huisvestingswet 2014 jo. artikel 125 van de Gemeentewet. De last onder dwangsom en de last onder bestuursdwang zijn herstelsancties.

12.1.1. Last onder dwangsom

Met een last onder dwangsom kan een overtreding ongedaan worden gemaakt of kan een herhaling van een overtreding worden voorkomen. Voornamelijk bij regelmatig terugkerende of voortdurende overtredingen is een last onder dwangsom vaak effectiever om de overtreder een termijn te geven om een einde te maken aan de overtreding of om een herhaling van de overtreding te voorkomen. Doet de overtreder dit niet, dan moet hij een dwangsom betalen. De dwangsom kan vastgesteld worden op een bedrag ineens, per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd, dan wel per overtreding van de last. De hoogte van de dwangsom wordt bepaald op een maximum te verbeuren bedrag, dat in redelijke verhouding dient te staan tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging. De verbeuring van een last onder dwangsom geschiedt van rechtswege. Dit betekent dat na verloop van de begunstigingstermijn die in de lastgeving is gesteld de dwangsom automatisch verbeurt indien de overtreding niet is beëindigd en/of beëindigd wordt gehouden. De verbeurde dwangsom dient binnen 6 weken nadat deze is verbeurd te worden betaald. Blijft na verbeuring en aanmaning de betaling van de dwangsom uit dan heeft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid de dwangsom in te vorderen. Hiertoe dient zij een invorderingsbeschikking te nemen op grond van artikel 5:37 van de Awb. Indien betaling alsnog uitblijft, kan het college de verbeurde dwangsom invorderen per dwangbevel artikel 5:10, lid 2, van de Algemene wet bestuursrecht. Een voorbeeld van een beschikking tot het opleggen van een last onder dwangsom is opgenomen in bijlage 5.

12.1.2. Last onder bestuursdwang

Bij het opleggen van een last onder bestuursdwang is het bestuursorgaan verplicht om de overtreder schriftelijk aan te schrijven en kenbaar te maken dat, na het verstrijken van een termijn waarbinnen de overtreder zelf de illegale situatie kan opheffen, overgegaan zal worden tot het treffen van maatregelen om de illegale situatie op te heffen. Bij een last onder bestuursdwang

kan college van burgemeester en wethouders zelf de overtreding beëindigen, waarbij de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van de overtreder zijn. Indien bijvoorbeeld aan de huisvestingsvergunning de voorwaarde is verbonden dat er slechts twee honden in de woning gehouden mogen worden en de bewoner heeft vier honden in de woning, dan kan de gemeente twee honden weghalen en plaatsen in een dierenasiel op kosten van de bewoner. Voordat echter wordt overgegaan tot de daadwerkelijke uitvoering van bestuursdwang moet de overtreder, met uitzondering van zeer spoedeisende gevallen, in een beschikking op de hoogte worden gesteld van de overtreding en binnen welke termijn hij zelf de overtreding ongedaan moet maken. De last onder bestuursdwang bestaat uit twee elementen:

1. een last (bevel) tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding.
2. de bevoegdheid van de gemeente om de last zelf uit te voeren als de overtreder dit zelf niet tijdig doet; en de bevoegdheid om de kosten op de overtreder te verhalen door middel van een kostenverhaalbeschikking.

Een van de voordelen van het opleggen van een last onder bestuursdwang is dat er snel een einde kan worden gemaakt aan de overtreding. Als nadeel kan worden aangegeven dat het opleggen van een last onder bestuursdwang vaak een grote organisatorische en administratieve last met zich meebrengt.

Indien een bestuursorgaan bevoegd is om bestuursdwang toe te passen, dan heeft het bestuursorgaan ook de bevoegdheid om een last onder dwangsom op te leggen. De keuze tussen beide bevoegdheden wordt overgelaten aan het bestuursorgaan en hoeft in beginsel niet apart te worden gemotiveerd. De schriftelijke beslissing is een beschikking waartegen bezwaar en beroep kan worden aangetekend. De beschikking vermeldt welk voorschrift is of wordt overtreden (artikel 5:24 Algemene wet bestuursrecht). De kosten van het uitvoeren van de sanctie worden verhaald op de overtreder (artikel 5:25 Algemene wet bestuursrecht). Bestuursdwang en dwangsom mogen echter niet tegelijkertijd voor dezelfde overtreding worden opgelegd. De gemeenten moet dus kiezen.

Een voorbeeld van een beschikking tot het opleggen van een last onder bestuursdwang is opgenomen in bijlage 6.

12.1.3. Bestuurlijke boete

In tegenstelling tot de herstelsancties last onder bestuursdwang en last onder dwangsom, is de bestuurlijke boete een bestraffende sanctie. Bij het opleggen van een bestuurlijke boete krijgt de overtreder meestal meteen een gedagtekende aankondiging van de beschikking, uitgereikt, waarin de boetebeschikking wordt aangekondigd. Dit rapport bevat in ieder geval de naam van de overtreder, de overtreding en locatie, de hoogte van de boete en het bestuursorgaan dat de boete zal opleggen. Tevens geldt er een zwijgrecht en moet de cautie worden gegeven. Een persoon komt het zwijgrecht toe, zodra hij met het oog op het opleggen van een bestuurlijke boete wordt verhoord. De ambtenaar die in het kader van het onderzoek mondelinge vragen stelt die betrokkene gelet op zijn zwijgrecht niet hoeft te beantwoorden, is gehouden om de overtreder nadrukkelijk te wijzen op het hem toekomende recht om te zwijgen en de vragen niet te beantwoorden.

De bestuurlijke boete wordt opgelegd bij gedagtekende boetebeschikking binnen maximaal acht weken. Vóór het nemen van de boetebeschikking is het bestuursorgaan niet meer verplicht de belanghebbende(n) te horen (zie artikel 4:12 van de Algemene wet bestuursrecht). De bestuurlijke boete moet binnen zes weken nadat deze onherroepelijk is geworden betaald worden aan de gemeente. Als de overtreder het niet eens is met de boete kan hij bezwaar aantekenen bij de gemeente. Als dit bezwaar niet wordt gehonoreerd kan hij beroep instellen bij de rechtbank. De inkomsten die aldus worden gegenereerd uit bestuurlijke boetes komen daarbij toe aan de gemeente.

12.2. BEVOEGDHEID TOT HANDHAVING

Artikel 33 van Huisvestingwet 2014

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast de bij besluit van burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren.
2. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

In paragraaf 8.1.1. is reeds aangegeven dat het college van burgemeester en wethouders de ambtenaren moet aanwijzen die belast zijn met het toezicht op de naleving.

Deze toezichthouders hebben de bevoegdheden in titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde bevoegdheden. Tevens hebben ze de bevoegdheid tot het binnentreden van de woning zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 34 van Huisvestingwet 2014

De toezichthouder is bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoner.

Degenen die in de praktijk bestuurlijke boetes opleggen (de toezichthouders) hebben daartoe mandaat van het college van burgemeester en wethouders. Bij het opmaken van de beschikkingen is het van belang dat vanuit het juiste mandaat wordt gehandeld en ondertekend. De gemeentelijke toezichthouder is degene die de overtreding kan constateren. Dit is meestal een ambtenaar van Bouw & Woningtoezicht, die vaak ook buitengewoon opsporingsambtenaar is. In die rol is hij bevoegd tot het opmaken van proces-verbaal. Op basis hiervan kan het college van burgemeester en wethouders een bestuurlijke boete opleggen. Het college van burgemeester en wethouders kunnen gemeentelijke ambtenaren (toezichthouders of anderen) mandateren voor het opleggen van de bestuurlijke boete. Bij boetes tot €340 kan de toezichthouder die de overtreding constateert zelf, namens het college, de bestuurlijke boete opleggen. Dit geldt niet voor boetes hoger dan €340. Die mogen alleen worden opgelegd door een ander dan degene die de overtreding heeft geconstateerd en het (in dat geval verplichte) rapport heeft gemaakt.

13. EVALUATIE EN MONITORING

13.1. LOKALE EVALUATIE EN MONITORING

Reeds bij de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied moet worden aangegeven hoe de gemeente de toepassing van de maatregel wil monitoren.

Dit is enerzijds van belang om aan de gemeenteraad de effectiviteit van de maatregel te kunnen aantonen.

Artikel 5 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

5. Van een aanvraag tot verlenging, als bedoeld in het vierde lid, maakt in ieder geval deel uit een evaluatie van de maatregel die op grond van de aanwijzing, bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, in een complex, straat of gebied is toegepast. Het college van burgemeester en wethouders houdt voor dit doel de noodzakelijke gegevens bij. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere voorschriften worden gegeven.

Anderzijds zijn de resultaten van de monitoring ook noodzakelijk om indien de gemeenteraad besluit om een verzoek aan de Minister te doen tot verlenging van de maatregel. Bij dat verzoek zal in ieder geval gekeken worden naar de resultaten van de toepassing van de maatregel in de voorbije periode.

Bij de monitoring kan ook gekeken worden naar de efficiëntie van het werkproces en de mogelijke verbeterpunten om de toepassing van de maatregel in een aangewezen complex, straat of gebied te optimaliseren.

13.2. VIJFJAARLIJKE EVALUATIE VAN DE WET BIJZONDERE MAATREGELEN GROOTSTEDELIJKE PROBLEMATIEK

Artikel 17 Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek

Onze Minister zendt iedere vijf jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

Om de noodzaak en proportionaliteit van de beperking van het recht op privacy die gemaakt wordt door het gebruik van persoonsgegevens in het kader van selectieve woningtoewijzing te kunnen evalueren, is in de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek de verplichting opgenomen dat de maatregel op regelmatige basis moet worden geëvalueerd. Voor dit type onderzoek is het van belang om persoonsgegevens te bewaren over:

- de woningzoekenden die een aanvraag voor een huisvestingsvergunning hebben gedaan,
- hoeveel daarvan zijn goedgekeurd, hoe vaak de hardheidsclausule is toegepast,
- hoeveel er zijn geweigerd en op welke gronden.
- of er voorschriften zijn verbonden aan de huisvestingsvergunning en welke dat zijn.

Met deze gegevens kan tevens worden onderzocht of de woningzoekenden aan wie geen huisvestingsvergunning is verleend voor het in gebruik nemen van woonruimte in het aangewezen gebied, voldoende mogelijkheden hebben gehouden om elders binnen de regio passende huisvesting te vinden.

Bovendien kan met deze gegevens onderzoek worden gedaan naar een eventueel waterbedeffect.

Het onderzoek ter evaluatie van de wet zal zich ook richten op de effectiviteit van het gebruik van politiegegevens ten opzichte van het gebruik van een VOG.

Naast de output-resultaten kan ook onderzoek gedaan worden naar de outcome resultaten namelijk naar de effecten van de toepassing van de maatregelen op de bevolkingssamenstelling, de veiligheid en de leefbaarheid in het algemeen.

BIJLAGE 1: WET BIJZONDERE MAATREGELN GROOTSTEDELIJKE PROBLEMATIEK

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. huisvestingsvergunning: vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Huisvestingswet 2014;
 - b. regio: gebied dat uit een oogpunt van het functioneren van de woonruimtemarkt als een samenhangend geheel kan worden beschouwd;
 - c. huisvestingsverordening: verordening als bedoeld in artikel 4 van de Huisvestingswet 2014;
 - d. Onze Minister: Onze Minister voor Wonen en Rijksdienst.
2. Op de huisvestingsvergunning, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de huisvestingsverordening, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, zijn de artikelen 5, 6, 8, 9, eerste lid, 18, 19 en 32 tot en met 35 van de Huisvestingswet 2014 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in die artikelen voor «artikel 7» wordt gelezen: de artikelen 8, 9 en 10 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

HOOFDSTUK 2. ONROERENDEZAAKBELASTINGEN

Artikel 2

Dit hoofdstuk is van toepassing in kansenzones, die door de gemeenteraad zijn aangewezen overeenkomstig artikel 3.

Artikel 3

1. Een gebied binnen een gemeente dat een bijzondere behoefte heeft aan omschakeling wegens lokale sociaal-economische problemen kan door de gemeenteraad als kanszone worden aangewezen indien het voldoet aan de volgende eisen:
 - a. binnen het gebied bedraagt
 - 1°. het aantal niet-actieven ten minste 25 percent, en
 - 2°. het aantal huishoudens met een laag inkomen ten minste 45 percent,
 - b. het gebied heeft ten minste 5.000 en ten hoogste 30.000 inwoners.
2. Voor het vaststellen van de percentages, bedoeld in het eerste lid, wordt gebruik gemaakt van de meest recente cijfers zoals die zijn vastgesteld door het Centraal bureau voor de statistiek, op basis van de definities die dat bureau hanteert voor de in dat lid genoemde begrippen.
3. Het besluit waarin een kanszone wordt aangewezen bevat een beschrijving van de kanszone die ten minste de volgende elementen omvat:
 - a. het gebied van de kanszone, vergezeld van een kaart;
 - b. een beschrijving van de sociaal-economische situatie in de kanszone, inclusief een toets aan de eisen, bedoeld in het eerste lid, waarbij de herkomst van de gegevens zodanig is, dat zij controleerbaar zijn.
4. Een kanszone kan slechts een maal als zodanig worden aangewezen. Deze aanwijzing geldt voor de duur van ten hoogste vier jaar. Deze termijn kan vier maal met telkens ten hoogste vier jaar worden verlengd. Het eerste tot en met derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4

1. In de verordening op de heffing en invordering van de onroerendezaakbelastingen, bedoeld in artikel 220 van de Gemeentewet, kan worden bepaald dat de belastingaanslag ter zake van onroerende zaken, die niet in hoofdzaak tot woning dienen zoals bedoeld in artikel 220a, tweede lid, van de Gemeentewet, waarvan de waarde zoals die op grond van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld, niet hoger is dan € 500.000,- wordt verminderd.
2. De vermindering wordt zodanig vastgesteld dat deze niet leidt tot een negatieve aanslag.
3. Het bedrag van de vermindering wordt op het aanslagbiljet vermeld.
4. Indien binnen het grondgebied van een gemeente meer dan een kanszone is aangewezen wordt de vermindering van de belastingaanslag, bedoeld in het eerste lid, voor alle kanszones op dezelfde wijze bepaald.
5. Het eerste tot met vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing op de belastingen, bedoeld in artikel 221 van de Gemeentewet, voor zover die worden geheven ter zake van bedrijfsruimten.

HOOFDSTUK 3. TOEGANG TOT DE WONINGMARKT

Artikel 5

1. Onze Minister kan op aanvraag van de gemeenteraad complexen, straten of gebieden aanwijzen waarin aan woningzoekenden op grond van de artikelen 8 eisen kunnen worden gesteld.
2. Onze Minister kan op aanvraag van de gemeenteraad complexen, straten of gebieden aanwijzen waarin aan woningzoekenden op grond van artikel 9 voorrang wordt verleend.
3. Ter beperking van overlast en criminaliteit kan Onze Minister op aanvraag van de gemeenteraad complexen, straten of gebieden aanwijzen, waar aan personen die op het tijdstip van de aanvraag van een huisvestingsvergunning de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt, geen huisvestingsvergunning voor in de huisvestingsverordening aangewezen categorieën van woonruimte wordt verleend, indien:
 - a. zij geen verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens overleggen, of
 - b. op grond van de woonverklaring, bedoeld in artikel 10b, blijkt dat er een gegronde vermoeden is dat hun huisvesting zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in dat complex, die straat of dat gebied.
4. De aanwijzing, bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, geschiedt voor de duur van ten hoogste vier jaar. Deze termijn kan op aanvraag van de gemeenteraad vier maal met telkens ten hoogste vier jaar worden verlengd. Het eerste, tweede of derde lid van dit artikel en de artikelen 6 en 7 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Van een aanvraag tot verlenging, als bedoeld in het vierde lid, maakt in ieder geval deel uit een evaluatie van de maatregel die op grond van de aanwijzing, bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, in een complex, straat of gebied is toegepast. Het college van burgemeester en wethouders houdt voor dit doel de noodzakelijke gegevens bij. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere voorschriften worden gegeven.

Artikel 6

1. Bij de aanvraag, bedoeld in artikel 5, eerste, tweede of derde lid, maakt de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk dat de beoogde aanwijzing van de in de aanvraag genoemde complexen, straten of gebieden:
 - a. noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente, en
 - b. voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.

2. De aanwijzing, bedoeld in artikel 5, eerste of derde lid, geschiedt uitsluitend indien is voldaan aan het eerste lid, en de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat woningzoekenden, aan wie als gevolg van die aanwijzing geen huisvestingsvergunning kan worden verleend voor het in gebruik nemen van woonruimte in de aangewezen complexen, straten of gebieden, voldoende mogelijkheden houden om binnen de regio waarin de gemeente is gelegen passende huisvesting te vinden.

3. Bij de aanvraag bedoeld in artikel 5, derde lid, maakt de gemeenteraad naar het oordeel van Onze Minister voldoende aannemelijk waarom de verklaring omtrent het gedrag, bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel a, of het onderzoek op basis van politiegegevens, bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel b, het meest geschikte instrument is voor het bestrijden van overlast en criminaliteit.

4. Onze Minister kan gedeputeerde staten advies vragen over de mogelijkheden, bedoeld in het tweede lid.

5. Onze Minister neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag tot aanwijzing van een complex, straat of gebied, bedoeld in artikel 5, eerste, tweede of derde lid, een besluit omtrent die aanwijzing. Indien Onze Minister zijn besluit niet binnen de termijn, genoemd in de eerste volzin, aan de gemeenteraad bekend heeft gemaakt, wordt het besluit tot aanwijzing geacht te zijn genomen.

Artikel 7

1 Onze Minister trekt de aanwijzing, bedoeld in artikel 5, in indien hem is gebleken dat:

- a. niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 6, eerste lid, of
- b. de woningzoekenden, aan wie als gevolg van de aanwijzing, bedoeld in artikel 5, eerste of derde lid, geen huisvestingsvergunning kan worden verleend voor het in gebruik nemen van woonruimte in de aangewezen complexen, straten of gebieden, onvoldoende mogelijkheden hebben om binnen de regio waarin de gemeente is gelegen voor hen passende huisvesting te vinden.

2 Onze Minister trekt de aanwijzing, bedoeld in artikel 5, voorts in indien de gemeenteraad daarom verzoekt.

Artikel 8

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat woningzoekenden die minder dan zes jaar voorafgaand aan de aanvraag van een huisvestingsvergunning onafgebroken ingezetene zijn van de regio waarin de gemeente is gelegen, slechts voor een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in aanmerking komen indien zij beschikken over:

- a. een inkomen op grond van het in dienstbetrekking verrichten van arbeid;
- b. een inkomen uit zelfstandig beroep of bedrijf;
- c. een inkomen op grond van een regeling voor vrijwillig vervroegd uittreden;
- d. een ouderdomspensioen als bedoeld in de Algemene Ouderdomswet;
- e. een ouderdoms- of nabestaandenpensioen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, of
- f. een aanspraak op studiefinanciering als bedoeld in de Wet studiefinanciering 2000.

2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening dat burgemeester en wethouders aan een woningzoekende die niet voldoet aan de eisen, genoemd in het eerste lid, een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van woonruimte als bedoeld in dat lid kunnen

verlenen, indien het weigeren van die huisvestingsvergunning tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

Artikel 9

1. De gemeenteraad kan, indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit, in de huisvestingsverordening bepalen dat voor daarbij aan te wijzen categorieën van woonruimte bij het verlenen van huisvestingsvergunningen voorrang wordt gegeven aan woningzoekenden die voldoen aan in die verordening vastgelegde sociaal-economische kenmerken.
2. De gemeenteraad bepaalt in de huisvestingsverordening of aan woningzoekenden als bedoeld in het eerste lid voorrang wordt gegeven boven woningzoekenden als bedoeld in artikel 12, eerste lid, of artikel 14, van de Huisvestingswet 2014.

Artikel 10

1. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een huisvestingsvergunning voor in die verordening aangewezen categorieën van woonruimte in de op basis van artikel 5, derde lid, aangewezen complexen, straten of gebieden, niet wordt verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van de personen van 16 jaar en ouder die zich in een woonruimte in dat complex, die straat of dat gebied willen huisvesten, zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in dat complex, die straat of dat gebied.
2. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een persoon van 16 jaar en ouder die zich op een later tijdstip bij de houder van een huisvestingsvergunning als bedoeld in het eerste lid, wil huisvesten over een huisvestingsvergunning dient te beschikken. Zulk een huisvestingsvergunning wordt niet verleend indien op basis van het in die aanwijzing genoemde instrument, bedoeld in artikel 5, derde lid, blijkt dat er een gegrond vermoeden is dat het huisvesten van die persoon zal leiden tot een toename van overlast of criminaliteit in het complex, de straat of het gebied waarin de woonruimte is gelegen.
3. De gemeenteraad past de bevoegdheid, bedoeld in het eerste en tweede lid, toe indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van grootstedelijke problematiek in de gemeente en voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.
4. De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat een last onder bestuursdwang of een bestuurlijke boete kan worden opgelegd ter zake van de overtreding van de voorschriften, bedoeld in artikel 10b, vijfde lid, die ten hoogste bedraagt het bedrag dat is vastgesteld voor de eerste categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.
5. Het college van burgemeester en wethouders kan aan een woningzoekende aan wie onder toepassing van het eerste of tweede lid geen huisvestingsvergunning zou kunnen worden verleend, alsnog een huisvestingsvergunning voor het in gebruik nemen van woonruimte als bedoeld in die leden verlenen, indien het weigeren ervan tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

Artikel 10a

1. Indien op basis van de aanwijzing, bedoeld in artikel 5, derde lid, in een aangewezen complex, straat of gebied een onderzoek op basis van politiegegevens wordt verlangd, bepaalt de gemeenteraad in de huisvestingsverordening op basis van de aard van de problematiek in een aangewezen complex, straat of gebied welke van de in het tweede lid genoemde politiegegevens betrokken mogen worden bij dat onderzoek.
2. Bij een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan uitsluitend rekening worden gehouden met de volgende gedragingen uit de politiegegevens:

a. het veroorzaken van overlast die hinderlijk of schadelijk is voor personen of een gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid van personen door:

1°. geluid of trillingen;

2°. het plaatsen, werpen of hebben van stoffen of voorwerpen;

3°. het verrichten van handelingen waardoor op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze rook, roet, walm, stof, stank of irriterend materiaal wordt verspreid;

4°. vervuiling, verontreiniging of schadelijk of hinderlijk gedierte in de woning of de directe omgeving ervan;

b. onrechtmatig gebruik van een woning;

c. gebruik van beledigende of discriminerende taal of uitingen jegens of intimidatie van omwonenden of bezoekers;

d. gewelddadigheden of openlijke geweldpleging tegen, dan wel bedreiging of mishandeling van omwonenden of bezoekers;

e. activiteiten die strafbaar zijn gesteld op grond van de Opiumwet in of in de omgeving van de woning;

f. openbare dronkenschap in de omgeving van de woning;

g. het plegen van vermogensdelicten met een directe relatie tot de woonomgeving;

h. brandstichting, vernieling en vandalisme in de omgeving van de woning;

i. radicaliserende, extremistische of terroristische gedragingen die strafbaar zijn gesteld op grond van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 10b

1. Indien bij de aanvraag van een huisvestingsvergunning voor een in de huisvestingsverordening aangewezen woonruimte in een complex, straat of gebied waarvoor op basis van artikel 5, derde lid, onderdeel b, een onderzoek op basis van politiegegevens wordt verlangd, stelt het college van burgemeester en wethouders de burgemeester hiervan in kennis, die de politiefchef van de regionale eenheid waarin de gemeente gelegen is, verzoekt zo spoedig mogelijk een overzicht van de politiegegevens te verstrekken die betrekking hebben op de op grond van artikel 10a, eerste lid, in de huisvestingsverordening genoemde gedragingen van de woningzoekende alsmede van de personen van 16 jaar en ouder die met hem de woonruimte willen betrekken.

2. De politiefchef, verstrekt aan de burgemeester uitsluitend de in artikel 10a, eerste lid, bedoelde relevante politiegegevens over gedragingen die hebben plaatsgevonden in de periode van ten hoogste vier jaren voor het tijdstip van de aanvraag van de huisvestingsvergunning. Deze periode bedraagt ten hoogste twee jaren indien de betrokkene op het tijdstip van die aanvraag nog niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De politiefchef verstrekt de politiegegevens niet indien het verstrekken ervan een nog niet afgerond strafrechtelijk onderzoek kan belemmeren.

3. De politiefchef voorziet de te verstrekken politiegegevens van een duiding.

4. De burgemeester beoordeelt op basis van de volgende criteria de verstrekte politiegegevens en de duiding ervan door de politiefchef:

a. de aard en ernst van de gedragingen, waarbij zwaarder gewicht wordt toegekend aan gedragingen die bij wet strafbaar gesteld zijn dan aan andere gedragingen;

b. de frequentie en onderlinge samenhang van de gedragingen;

c. de overlast die de gedragingen hebben veroorzaakt;

d. het tijdsverloop sinds de gedragingen zijn geconstateerd;

e. de relatie tussen de geconstateerde overlastgevende gedragingen en de mogelijke invloed van deze gedragingen op de leefbaarheid in een aangewezen complex, straat of gebied.

De burgemeester geeft naar aanleiding van de beoordeling een woonverklaring af, waaraan voorschriften verbonden kunnen zijn.

5. Behoudens in gevallen als bedoeld in artikel 10, vijfde lid, weigert het college van burgemeester en wethouders een huisvestingsvergunning, indien de overgelegde woonverklaring daartoe aanleiding geeft. Indien aan de woonverklaring voorschriften zijn verbonden, worden deze voorschriften opgenomen in de huisvestingsvergunning.

6. Indien de burgemeester voornemens is een negatieve woonverklaring af te geven op grond van de beoordeling, bedoeld in het vierde lid, of aan de woonverklaring voorschriften te verbinden, stelt hij de aanvrager van de woonverklaring in de gelegenheid te worden gehoord.

7. De burgemeester verwerkt de aan hem op basis van het tweede lid verstrekte politiegegevens en de duiding, bedoeld in het derde lid, uitsluitend ten behoeve van de beoordeling van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, bedoeld in het eerste lid.

8. De burgemeester kan van de bevoegdheden in dit artikel uitsluitend mandaat verlenen aan de bij algemene maatregel van bestuur te bepalen personen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

9. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over:

- a. het onderzoek, bedoeld in artikel 10a, eerste lid;
- b. de evaluatie ten behoeve van het verslag, bedoeld in artikel 17, en
- c. de verwerking van de persoonsgegevens ten behoeve van het onderzoek bedoeld in onderdeel a, en de evaluatie, bedoeld in onderdeel b. Deze nadere regels hebben in ieder geval betrekking op de vastlegging, de beveiliging, de bewaartermijn en de vernietiging van de persoonsgegevens.

Artikel 10c

Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het college van burgemeester en wethouders beslist op een aanvraag voor een vergunning als bedoeld in dit hoofdstuk binnen een bij die algemene maatregel van bestuur te stellen termijn.

HOOFDSTUK 4. WIJZIGING VAN ENKELE WETTEN

HOOFDSTUK 5. SLOTBEPALINGEN

Artikel 17

Onze Minister zendt iedere vijf jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

Artikel 18

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 19

Deze wet wordt aangehaald als: Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

BIJLAGE 2: BESLUIT VERWERKING PERSOONSGEGEVENS BIJ SELECTIEVE WONINGTOEWIJZING TER BEPERKING VAN OVERLASTGEVEND EN CRIMINEEL GEDRAG

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- *bestand*: gestructureerd geheel van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
- *bereidverklaring*: schriftelijke verklaring van of namens de eigenaar van een woonruimte dat hij bereid is die woonruimte aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning in gebruik te geven;
- *functionaris voor de gegevensbescherming*: functionaris voor de gegevensbescherming als bedoeld in artikel 62 van de Wet bescherming persoonsgegevens;
- *persoonsgegeven*: persoonsgegeven als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
- *politiegegevens*: persoonsgegevens als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet politiegegevens;
- *politiechef*: politiechef van de regionale eenheid, bedoeld in artikel 25, eerste lid, onderdeel a, van de Politiewet 2012, die de politietak uitvoert in het gebied waarbinnen de gemeente gelegen is;
- *wet*: Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek;
- *woningzoekende*: de persoon of personen die op het tijdstip van de aanvraag van een huisvestingsvergunning de leeftijd van 16 jaar heeft of hebben bereikt en voornemens is of zijn zich te huisvesten in de woonruimte waarvoor een huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- *woonverklaring*: verklaring van de burgemeester als bedoeld in artikel 10b, vierde lid, van de wet, die wordt afgegeven aan het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2

Dit besluit is van toepassing indien de burgemeester of het college van burgemeester en wethouders persoonsgegevens verwerken in het kader van het afgeven van een woonverklaring of in het kader van een besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning voor een complex, straat of gebied als bedoeld in artikel 5, derde lid, van de wet.

HOOFDSTUK 2. VERWERKING PERSOONSGEGEVENS DOOR HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS TEN BEHOEVE VAN DE AANVRAAG

Artikel 3

1. Indien een woningzoekende een huisvestingsvergunning als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel a, van de wet, aanvraagt, verwerkt het college van burgemeester en wethouders in een bestand de volgende persoonsgegevens:

- a. de datum van de aanvraag;
- b. de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel q, van de Wet basisregistratie personen, van de woningzoekende;
- c. het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- d. de bereidverklaring;

- e. de verklaring omtrent het gedrag van de woningzoekende.

2. Indien een woningzoekende een huisvestingsvergunning aanvraagt waarvoor een onderzoek op basis van politiegegevens als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, wordt verlangd, verwerkt het college van burgemeester en wethouders in een bestand de volgende persoonsgegevens:

- a. de datum van de aanvraag;
- b. de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats en het adres, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel q, van de Wet basisregistratie personen, van de woningzoekende;
- c. het adres van de woonruimte waarvoor de huisvestingsvergunning wordt aangevraagd;
- d. de bereidverklaring.

Artikel 4

1. Indien een onderzoek op basis van politiegegevens als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, wordt verlangd, beoordeelt het college van burgemeester en wethouders de aanvraag om een huisvestingsvergunning eerst op basis van de criteria die zijn opgenomen in de huisvestingsverordening en die geen betrekking hebben op de gedragingen uit de politiegegevens, bedoeld in artikel 10a, tweede lid, van de wet.

2. Indien de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in het eerste lid, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning, stelt het college van burgemeester en wethouders de burgemeester in kennis van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, waarbij het de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdelen a, b en c, verstrekt aan de burgemeester.

HOOFDSTUK 3. VERWERKING PERSOONSgegevens DOOR DE BURGEMEESTER IN HET KADER VAN HET ONDERZOEK OP BASIS VAN POLITIEgegevens

Artikel 5

1. Indien de burgemeester in kennis is gesteld van de aanvraag van een huisvestingsvergunning, verzoekt de burgemeester de politiechef zo spoedig mogelijk een overzicht te verstrekken van de in het kader van het onderzoek, bedoeld in artikel 3, tweede lid, relevante politiegegevens, de duiding ervan en de periode waarop deze gegevens betrekking hebben.

2. De politiechef draagt er zorg voor dat de verstrekte politiegegevens geen tot andere personen dan de woningzoekende herleidbare persoonsgegevens bevatten.

Artikel 6

1. De burgemeester vermeldt in de woonverklaring of de huisvestingsvergunning kan worden:
 - a. geweigerd. In dit geval vermeldt de burgemeester in de woonverklaring de naam van de woningzoekende op wie die weigering betrekking heeft;
 - b. verleend, of
 - c. verleend mits er bepaalde voorschriften aan worden verbonden. In dit geval vermeldt de burgemeester in de woonverklaring welke voorschriften dit zijn en de naam van de woningzoekende op wie die voorschriften betrekking hebben.
2. De burgemeester verstrekt de woonverklaring aan het college van burgemeester en wethouders. Indien de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning op basis van artikel 19 van de Huisvestingswet 2014, door het college van burgemeester en wethouders is gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte, verstrekt de burgemeester de woonverklaring aan de eigenaar of beheerder die beslist op de aanvraag van de huisvestingsvergunning.

3. Indien de burgemeester in de woonverklaring vermeldt dat er gronden zijn om de huisvestingsvergunning te weigeren of om aan de huisvestingsvergunning voorschriften te verbinden, deelt hij schriftelijk mee aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning:

- a. de naam van de woningzoekende wiens gedrag heeft geleid tot het verstrekken van die woonverklaring;
- b. de onderbouwing van die woonverklaring.

Artikel 7

Indien de burgemeester in kennis is gesteld van de aanvraag om een huisvestingsvergunning, verwerkt hij in een bestand:

- a. de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdelen a, b en c;
- b. de gegevens die hij op basis van artikel 5, tweede lid, van de politiefchef ontvangt;
- c. een verslag van het horen indien de woningzoekende is gehoord als bedoeld in artikel 10b, zesde lid, van de wet;
- d. de woonverklaring, en
- e. een afschrift van de mededeling die de burgemeester heeft verstrekt aan de aanvrager van de huisvestingsvergunning op grond van artikel 6, derde lid.

Artikel 8

1. De burgemeester wijst onder zijn verantwoordelijkheid werkzame personen aan voor de uitvoering van de taken, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 6, 7, 11, en 13, tweede lid.
2. De burgemeester neemt passende technische en organisatorische maatregelen zodat uitsluitend de personen, bedoeld in het eerste lid, de taken, bedoeld in dat lid uitvoeren.
3. De burgemeester draagt er zorg voor dat de personen, bedoeld het eerste lid, de persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in artikel 7, niet voor andere doeleinden gebruiken.
4. De burgemeester houdt een bestand bij van de namen van de personen, bedoeld in het eerste lid, de data en tijden waarop die personen hun bevoegdheden uitoefenen.

HOOFDSTUK 4. VERWERKING PERSOONSgegevens DOOR HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS IN HET KADER VAN DE EVALUATIE

Artikel 9

1. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt in het bestand, bedoeld in artikel 3, indien de huisvestingsvergunning, bedoeld in artikel 3, eerste lid, is:

a. geweigerd of:

- 1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning;
- 2°. de woningzoekende geen verklaring omtrent het gedrag kon overleggen en het college geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet;

b. verleend of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de woningzoekende een verklaring omtrent het gedrag heeft overlegd;

2°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en geen verklaring omtrent het gedrag heeft overlegd, maar het college van burgemeester en wethouders toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet.

2. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt in het bestand, bedoeld in artikel 3, indien de huisvestingsvergunning, bedoeld in artikel 3, tweede lid, is:

a. geweigerd of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, niet in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning;

2°. de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren en het college van burgemeester en wethouders geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet;

b. verleend of:

1°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er geen gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren;

2°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om een huisvestingsvergunning te verlenen waaraan voorschriften zijn verbonden. In dat geval worden deze voorschriften en de naam van de persoon of personen op wie deze voorschriften betrekking hebben opgenomen in het bestand;

3°. de woningzoekende op basis van de criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking kwam voor een huisvestingsvergunning en de burgemeester in de woonverklaring heeft verklaard dat er gronden waren om de huisvestingsvergunning te weigeren en het college van burgemeester en wethouders toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, van de wet.

3. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt indien er een onderzoek als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van de wet, heeft plaatsgevonden de woonverklaring in het bestand, bedoeld in artikel 3, tweede lid.

4. Het college van burgemeester en wethouders verwerkt de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 10, onderdeel e, die het van de eigenaren of beheerders van woonruimte ontvangt op basis van het schriftelijk verleend mandaat, bedoeld in artikel 10, aanhef, in het bestand, bedoeld in artikel 3.

Artikel 10

Indien de bevoegdheid tot het verlenen van een huisvestingsvergunning op basis van artikel 19 van de Huisvestingswet 2014 door het college van burgemeester en wethouders is gemandateerd aan eigenaren of beheerders van woonruimte, geldt dat deze eigenaren of beheerders:

- a. in een bestand de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, met uitzondering van de persoonsgegevens, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, respectievelijk tweede lid, onderdeel d, verwerken;
- b. indien een woningzoekende een huisvestingsvergunning als bedoeld in artikel 4, eerste lid, aanvraagt eerst de aanvraag beoordelen op basis van de criteria, bedoeld in dat lid;
- c. indien de woningzoekende op basis van die criteria, bedoeld in artikel 4, eerste lid, in aanmerking komt voor een huisvestingsvergunning, de burgemeester in kennis stellen van de aanvraag om een huisvestingsvergunning, waarbij zij de persoonsgegevens, bedoeld in onderdeel a, verstrekken;
- d. in het bestand, bedoeld in onderdeel a, verwerken:
 - 1°. op welke van de in artikel 9, eerste of tweede lid, genoemde grond de huisvestingsvergunning is verleend of geweigerd, en
 - 2°. de woonverklaring indien er onderzoek als bedoeld in artikel 3, tweede lid, heeft plaatsgevonden;
- e. de persoonsgegevens van de woningzoekende die in het bestand, bedoeld in onderdeel a, zijn verwerkt aan het college van burgemeester en wethouders verstrekken na bekendmaking van het besluit op de aanvraag van de huisvestingsvergunning en deze persoonsgegevens daarna verwijderen uit het bestand, bedoeld in onderdeel a, en vernietigen;
- f. een afschrift van het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning zenden aan het college van burgemeester en wethouders.

HOOFDSTUK 5. INZAGE BIJ BEZWAAR EN BEROEP

Artikel 11

- 1. De burgemeester verleent op verzoek van het bestuursorgaan dat belast is met de beslissing op bezwaar inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens over de woningzoekende waarop het bezwaar tegen het besluit op de aanvraag van een huisvestingsvergunning, betrekking heeft.
- 2. De burgemeester verleent op verzoek van de bestuursrechter inzage in de in het bestand, bedoeld in artikel 7, opgenomen persoonsgegevens van de woningzoekende waarop het beroep tegen de beslissing, bedoeld in het eerste lid, betrekking heeft.

HOOFDSTUK 6. MAATREGELEN OP HET GEBIED VAN BEVEILIGING EN TOEZICHT

Artikel 12

- 1. De burgemeester draagt er zorg voor dat de beveiliging van het bestand, bedoeld in artikel 7, voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens.
- 2. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat:
 - a. de beveiliging van het bestand, bedoeld in artikel 3, voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens, en
 - b. een functionaris voor de gegevensbescherming wordt aangesteld.
- 3. De functionaris voor de gegevensbescherming rapporteert jaarlijks zijn bevindingen over het rechtmatig gebruik van het bestand, bedoeld in artikel 3, het bestand, bedoeld in artikel 7, en het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, aan de gemeenteraad. Daarna worden de persoonsgegevens verwijderd uit het bestand, bedoeld in artikel 8, vierde lid, onderdeel b, en vernietigd.

HOOFDSTUK 7. Vernietigen en bewaren van persoonsgegevens

Artikel 13

1. Het college van burgemeester en wethouders stelt de burgemeester in kennis van het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van de huisvestingsvergunning.
2. De burgemeester verwijdt en vernietigt na het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van de huisvestingsvergunning de daarop betrekking hebbende persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in artikel 7.
3. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat:
 - a. de persoonsgegevens in het bestand, bedoeld in artikel 3, worden bewaard voor de evaluatie van de maatregel, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van de wet, en voor de evaluatie ten behoeve van het verslag, bedoeld in artikel 17 van de wet;
 - b. de persoonsgegevens, bedoeld in onderdeel a, na het onherroepelijk worden van het besluit tot het al dan niet verlenen van een huisvestingsvergunning, uitsluitend ter beschikking worden gesteld op basis van een schriftelijke machtiging van het college. Alvorens een machtiging te verlenen, raadpleegt het college de functionaris voor de gegevensbescherming. De machtiging wordt uitsluitend verleend voor de evaluatie van de maatregel, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van de wet, en voor de evaluatie ten behoeve van het verslag, bedoeld in artikel 17 van de wet;
 - c. de desbetreffende persoonsgegevens uit het bestand, bedoeld in onderdeel a, worden verwijderd en vernietigd, indien deze persoonsgegevens niet langer noodzakelijk zijn voor de evaluatie van de maatregel, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van de wet, en voor de evaluatie ten behoeve van het verslag, bedoeld in artikel 17 van de wet.

HOOFDSTUK 8. Wijziging van het Besluit politiegegevens

Artikel 14

Artikel 4:3, eerste lid, van het Besluit politiegegevens wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel b komt te luiden:
 - b. de burgemeester ten behoeve van:
 - 1°. de beoordeling van een verzoek tot het verkrijgen van het Nederlanderschap op grond van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
 - 2°. de afgifte van de woonverklaring, bedoeld in artikel 10b, vierde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.
2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel I door een puntkomma, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - m. het college van burgemeester en wethouders voor zover het gegevens heeft voor de handhaving van de voorschriften, bedoeld in artikel 10b, vijfde lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek.

HOOFDSTUK 10. Slotbepalingen

Artikel 15

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van 23 augustus 2016 tot wijziging van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek in verband met de selectieve

woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag (Stb. 2016, 329) in werking treedt.

Artikel 16

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit verwerking persoonsgegevens bij selectieve woningtoewijzing ter beperking van overlastgevend en crimineel gedrag.

BIJLAGE 3: VOORBEELD VAN EEN BEREIDVERKLARING

Gemeente (naam)
(Adres)
(Postcode en gemeente)

1. Gegevens eigenaar of beheerder van de woonruimte (hierna: verhuurder):

Bedrijfsnaam (indien van toepassing):
Naam en voorletters:
Straat en nummer:
Postcode en woonplaats:
Telefoonnummer:
e-mailadres:

2. Gegevens huurder (hierna: huurder):

Naam en voornaam:
Straat en nummer:
Postcode en woonplaats:
Telefoonnummer:
e-mailadres:

3. Gegevens van de personen die met huurder de woonruimte zullen betrekken (hierna: medebewoners)

Naam	Voorletters	Straat	Nr.	Postcode	Gemeente

4. Gegevens van de woonruimte (hierna: woonruimte):

Perceeladres:
Straat en nummer:
Postcode en gemeente:

5. Gewenste ingangsdatum van de huurovereenkomst:

Verhuurder verklaart dat hij met huurder een huurovereenkomst zal aangaan voor de woonruimte, indien huurder een huisvestingsvergunning verkrijgt voor de woonruimte binnen ... weken na de onderstaande dagtekening.

*{indien de woonruimte ligt in een aangewezen complex, staat of gebied waar selectieve woningtoewijzing plaatsvindt ter voorkoming van overlastgevend en crimineel gedrag:
Verhuurder verklaart dat hij huurder heeft geïnformeerd dat bij de aanvraag van de huisvestingsvergunning (de huurder en de medebewoners van 16 jaar en ouder een verklaring omtrent gedrag moeten overleggen) of (een onderzoek op basis van politiegegevens zal plaatsvinden van de huurder en de medebewoners van 16 jaar en ouder door de burgemeester)}*

6. Ondertekening:

Plaats:
Datum:

Handtekening:

BIJLAGE 4: VOORBEELD VAN EEN AANVRAAGFORMULIER VOOR EEN HUISVESTINGSVERGUNNING

Gemeente (naam)

(Adres)

(Postcode en gemeente)

1. Voor welke woonruimte wordt een huisvestingsvergunning aangevraagd (hierna: woonruimte):

Adres en huisnummer:

Postcode:

Bijvoegen:

Bereidverklaring die door de eigenaar of beheerder van de woonruimte is ondertekend

2. Aanvrager van de huisvestingsvergunning (hierna: aanvrager):

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

 Straat en nummer:

 Postcode en Gemeente:

Nationaliteit of soort verblijfsvergunning:

Telefoonnummer:

e-mailadres:

3. Personen die met de aanvrager de woonruimte zullen betrekken:

Persoon 1:

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

 Straat en nummer:

 Postcode en Gemeente:

Wat is de relatie met de aanvrager:

☐ Partner ☐ Kind ☐ Anders, nl.

Persoon 2:

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

 Straat en nummer:

 Postcode en Gemeente:

Wat is de relatie met de aanvrager:

☐ Partner ☐ Kind ☐ Anders, nl.

Persoon 3:

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

 Straat en nummer:

 Postcode en Gemeente:

Wat is de relatie met de aanvrager:

☐ Partner ☐ Kind ☐ Anders, nl.

Persoon 4:

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

Straat en nummer:

Postcode en Gemeente:

Wat is de relatie met de aanvrager:

☐ Partner ☐ Kind ☐ Anders, nl.

Persoon 5:

Naam:

Voornaam en voorletters:

Geboorteplaats:

Geboortedatum:

Huidig woonadres:

Straat en nummer:

Postcode en Gemeente:

Wat is de relatie met de aanvrager:

☐ Partner ☐ Kind ☐ Anders, nl.

Bij toepassing van artikel 8 van de Wbmgp

4. Wat is uw inkomen en dat van de personen die met u de woning zullen betrekken:

Aanvrager:

Bijvoegen

○ Loon of salaris	<i>Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.</i>
○ Inkomen als zelfstandige
of inkomen uit eigen zaak	<i>Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.</i>
○ Inkomen uit AOW, pensioen of
vervroegd uittreden	<i>Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.</i>
○ Recht op studiefinanciering	<i>Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.</i>
○ Uitkering	<i>Uitkeringsspecificatie van de laatste drie maanden.</i>
○ Anders:
..... |

Persoon 1:

Bijvoegen

- Loon of salaris *Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.*
- Inkomen als zelfstandige of inkomen uit eigen zaak *Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.*
- Inkomen uit AOW, pensioen of vervroegd uittreden *Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.*
- Recht op studiefinanciering *Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.*
- Uitkering *Uitkeringsspecificatie van de laatste drie maanden.*
- Anders:
-

Persoon 2:

Bijvoegen

- Loon of salaris *Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.*
- Inkomen als zelfstandige of inkomen uit eigen zaak *Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.*
- Inkomen uit AOW, pensioen of vervroegd uittreden *Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.*
- Recht op studiefinanciering *Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.*
- Uitkering *Uitkeringsspecificatie van de laatste drie maanden.*
- Anders:
-

Persoon 3:

Bijvoegen

- Loon of salaris *Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.*
- Inkomen als zelfstandige of inkomen uit eigen zaak *Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.*
- Inkomen uit AOW, pensioen of vervroegd uittreden *Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.*
- Recht op studiefinanciering *Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.*
- Uitkering *Uitkeringsspecificatie van de laatste drie maanden.*
- Anders:
-

Persoon 4:

Bijvoegen

- Loon of salaris *Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.*
- Inkomen als zelfstandige of inkomen uit eigen zaak *Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.*
- Inkomen uit AOW, pensioen of vervroegd uittreden *Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.*
- Recht op studiefinanciering *Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.*
- Uitkering *Uitkeringsspecificatie van de laatste drie maanden.*
- Anders:
-

Persoon 5

Bijvoegen

- Loon of salaris *Loonspecificatie én bijbehorende bankafschriften van de laatste drie maanden of als u korter dan 3 maanden werkt, een recente werkgeversverklaring.*
- Inkomen als zelfstandige of inkomen uit eigen zaak *Inschrijving van de Kamer van Koophandel en (de laatste Winst- of verliesregeling met daarop een stempel en/of handtekening van de boekhouder of de accountant) óf (een Jaaropgave (IB-60 formulier) waaruit blijkt dat u inkomen heeft als zelfstandige of uit eigen zaak.*
- Inkomen uit AOW, pensioen of vervroegd uittreden *Jaaropgave (IB-60 formulier) of uitkeringspecificatie van de uitkeringsinstantie.*
- Recht op studiefinanciering *Bewijs van inschrijving bij een erkende instelling voor beroepsonderwijs of hoger onderwijs óf uw laatst ontvangen betalingsoverzicht van DUO.*
- Uitkering *Uitkeringspecificatie van de laatste drie maanden.*
- Anders:
-

Bij toepassing van artikel 9 van de Wbmop (mogelijke voorbeelden)

Opleiding

5. Wat is de hoogst genoten opleiding:

Bijvoegen

Aanvrager:		<i>Kopie diploma</i>
Persoon 1:		<i>Kopie diploma</i>
Persoon 2:		<i>Kopie diploma</i>
Persoon 3:		<i>Kopie diploma</i>
Persoon 4:		<i>Kopie diploma</i>
Persoon 5:		<i>Kopie diploma</i>

Vrijwilligerswerk

5. Doet u vrijwilligerswerk:

Aanvrager: ☐ Neen ☐ Ja

 Zo ja, bij weke organisatie:

 Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Persoon 1: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Persoon 2: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Persoon 3: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Persoon 4: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Persoon 5: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: *verklaring van de organisatie*

Gezinssamenstelling

5. Gezinssamenstelling

Hiervoor moeten geen nadere vragen beantwoord te worden dit blijkt immers al uit vraag 2 en 3

Specifieke beroepsgroep

5. Behoort u of een van de personen die met u de woning zal betrekken tot één van de volgende beroepsgroepen:

Kunstenaar

Aanvrager: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

Persoon 1: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

Persoon 2: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

Persoon 3: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

Persoon 4: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

Persoon 5: ☐ Neen ☐ Ja

Zo ja, bij weke organisatie:

Hoeveel uur per week:

Bijvoegen: bewijsstuk bijvoegen waaruit blijkt dat u kunstenaar bent
(vb. diploma kunstacademie)

BIJLAGE 5: VOORBEELD BESLUIT OPLEGGING LAST ONDER DWANGSOM

Gemeente (naam gemeente)...

(Adres)

(Postcode en gemeente)

(naam van de aan wie de last wordt opgelegd)

(Adres)

(Postcode en gemeente)

(dagtekening)

Op [datum controle] is door onze toezichthouder, [naam toezichthouder], een controle uitgevoerd bij [naam] op [locatie]. Bij brief van [datum verzenden brief] is aan u ons voornemen tot oplegging van een last onder dwangsom bekend gemaakt waarover u uw zienswijze kon geven. Op [datum controle], [tijdstip controle], is een hercontrole uitgevoerd. Uit dit bezoek is gebleken dat overtreding van wet- en regelgeving nog steeds plaatsvindt en wel als volgt:

Voorschrift : [omschrijving voorschrift]

Overtreding : [omschrijving overtreding]

Voorschrift : [omschrijving voorschrift]

Overtreding : [omschrijving overtreding]

Belangenafweging

Aan u is de gelegenheid geboden om uw zienswijze kenbaar te maken met betrekking tot ons voornemen om een dwangsom op te leggen.

<start tekstblok>

Van deze mogelijkheid heeft u geen gebruik gemaakt

of

Van deze mogelijkheid heeft u gebruik gemaakt. De zienswijze kan als volgt worden samengevat [samenvatting zienswijze]. Onze reactie op uw zienswijze is als volgt: [reactie bestuur op zienswijze].

<einde tekstblok>

Na afweging van alle in dit geval aanwezige belangen is ons niet gebleken dat er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die ons van handhaving moeten doen afzien. Alhoewel wij beseffen dat

u belang hebt bij de voortzetting van de illegale situatie, zijn wij van mening dat onder meer het algemeen belang moet prevaleren.

Besluit

Wij hebben u reeds eerder medegedeeld dat wij bevoegd zijn om een dwangsom op te leggen. Deze bevoegdheid is neergelegd in artikel 125 Gemeentewet (in samenhang met artikel 5:21 van de Algemene wet bestuursrecht). U bent degene die het in zijn macht heeft om de overtreding te (laten) beëindigen.

Begunstigingstermijn

Wij sommeren u om, binnen [aantal] [periode] na verzenddatum van deze brief, de overtredingen te beëindigen door de volgende maatregelen te nemen:

- [opsomming maatregelen].

Last onder dwangsom

Indien u binnen bovengenoemde termijn de overtreding niet heeft beëindigd gaan wij over tot het opleggen van een dwangsom van:

<start tekstblok>

€ [bedrag] (zegge:) ineens.

of

€ [bedrag] (zegge:) per [periode] na afloop van de begunstigingstermijn met een maximum van € [bedrag].

of

- € [bedrag] (zegge:) per [periode] na afloop van de begunstigingstermijn met een maximum van € [bedrag] (zegge:) voor het overtreden van voorschrift [omschrijving voorschrift];
- € [bedrag] (zegge:) per [periode] na afloop van de begunstigingstermijn met een maximum van € [bedrag] (zegge:) voor het overtreden van voorschrift [omschrijving voorschrift];

<einde tekstblok>

Wij gaan er vanuit dat u door de hoogte van de dwangsom gedwongen bent aan onze lastgeving te voldoen. Anderzijds is de dwangsom niet zodanig hoog dat deze niet in verhouding staat tot de overtreding. Naar onze mening staat de hoogte van de dwangsom in een redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang.

Deze beschikking treedt in werking op de dag na de dag waarop deze aan u is toegezonden.

Bezwaar

U kunt binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit bezwaar aantekenen. Het bezwaarschrift moet worden ondertekend en bevat tenminste naam en adres van de indiener, de

dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar zich richt en de gronden van het bezwaar. Het bezwaarschrift dient te worden gericht aan [naw gegevens instantie].

Indiening van een bezwaarschrift betekent niet dat de werking van het besluit wordt uitgesteld. Indien gelet op uw belangen onverwijlde spoed is vereist bestaat de mogelijkheid om na indiening van een bezwaarschrift een voorlopige voorziening aan te vragen bij de Voorzieningenrechter van de rechtbank in [plaatsnaam], [adres].

Voor meer informatie over de rechtsmiddelen verwijzen wij u naar de bijlage.

Om er zeker van te zijn dat dit besluit u bereikt wordt deze zowel per aangetekende als per gewone post verzonden.

<start tekstblok>

Dit besluit geldt mede jegens de rechtsopvolger van degene aan wie dit besluit is opgelegd en iedere verdere rechtsopvolger.

<einde tekstblok>

<start tekstblok>

Deze last onder dwangsom wordt overeenkomstig het handhavingsbeleid gepubliceerd in [omschrijving media].

<einde tekstblok>

<start tekstblok>

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan de Officier van Justitie.

<einde tekstblok>

Nadere informatie

Informatie over dit besluit is te verkrijgen bij [naam casemanager], telefoonnummer:[telefoonnummer] (tussen ... uur en uur), mailadres: [email].

BIJLAGE 6: VOORBEELDBESCHIKKING LAST ONDER BESTUURSDWANG

Gemeente (naam gemeente)....

(Adres)

(Postcode en gemeente)

(naam van de aan wie de last wordt opgelegd)

(Adres)

(Postcode en gemeente)

(dagtekening)

Op [datum controle] is door onze toezichthouder, [naam toezichthouder], een controle uitgevoerd bij [naam] op [locatie]. Bij brief van [datum verzenden brief] is aan u ons voornemen tot oplegging van een last onder bestuursdwang bekendgemaakt waarover u uw zienswijze kon geven. Op [datum controle], [tijdstip controle], is een hercontrole uitgevoerd. Uit dit bezoek is gebleken dat overtreding van wet- en regelgeving nog steeds plaatsvindt en wel als volgt:

Voorschrift : [omschrijving voorschrift]
Overtreding : [omschrijving overtreding]

Voorschrift : [omschrijving voorschrift]
Overtreding : [omschrijving overtreding]

Belangenafweging

Aan u is de gelegenheid geboden om uw zienswijze kenbaar te maken met betrekking tot ons voornemen om bestuursdwang toe te passen .

<start tekstblok>

Van deze mogelijkheid heeft u geen gebruik gemaakt

of

Van deze mogelijkheid heeft u gebruik gemaakt. De zienswijze kan als volgt worden samengevat [samenvatting zienswijze]. Onze reactie op uw zienswijze is als volgt: [reactie bestuur op zienswijze].

<einde tekstblok>

Na afweging van alle in dit geval aanwezige belangen is ons niet gebleken dat er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die ons van handhaving moeten doen afzien. Alhoewel wij beseffen dat u een zeker belang hebt bij de voortzetting van de illegale situatie, zijn wij van mening dat onder meer het algemeen belang moet prevaleren.

Besluit

Wij hebben aan u reeds eerder medegedeeld dat wij bevoegd zijn om bestuursdwang toe te passen. Deze bevoegdheid is neergelegd in artikel 125 Gemeentewet (in samenhang met artikel 5:21 van de Algemene wet bestuursrecht). U bent degene die het in zijn macht heeft om de overtreding te (laten) beëindigen.

Begunstigingstermijn

Wij sommen u om, binnen [aantal] [periode] na verzenddatum van deze brief, de overtredingen te beëindigen door de volgende maatregelen te nemen:

- [opsomming maatregelen].

Last onder bestuursdwang

Indien u binnen bovengenoemde termijn de overtreding niet heeft beëindigd gaan wij over tot het toepassen van bestuursdwang, inhoudende dat de gevraagde maatregelen door ons of in opdracht van ons worden uitgevoerd. De kosten die verbonden zijn aan de toepassing van de bestuursdwang zullen op u worden verhaald.

Deze beschikking treedt in werking op de dag na de dag waarop deze aan u is toegezonden.

Bezwaar

U kunt binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit bezwaar aantekenen. Het bezwaarschrift moet worden ondertekend en bevat tenminste naam en adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar zich richt en de gronden van het bezwaar. Het bezwaarschrift dient te worden gericht aan [naw gegevens instantie].

Indiening van een bezwaarschrift betekent niet dat de werking van het besluit wordt uitgesteld. Indien gelet op uw belangen onverwijlde spoed is vereist bestaat de mogelijkheid om na indiening van een bezwaarschrift een voorlopige voorziening aan te vragen bij de Voorzieningenrechter van de rechtbank in [plaatsnaam], [adres].

Voor meer informatie over de rechtsmiddelen verwijzen wij u naar de bijlage.

Om er zeker van te zijn dat dit besluit u bereikt wordt deze zowel per aangetekende als per gewone post verzonden.

<start tekstblok>

Dit besluit geldt mede jegens de rechtsopvolger van degene aan wie dit besluit is opgelegd en iedere verdere rechtsopvolger.

<einde tekstblok>

<start tekstblok>

Deze last onder bestuursdwang wordt overeenkomstig het handhavingsbeleid gepubliceerd in [omschrijving media].

<einde tekstblok>

<start tekstblok>

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan de Officier van Justitie.

<einde tekstblok>

Nadere informatie

Informatie over dit besluit is te verkrijgen bij [naam casemanager],
telefoonnummer:[telefoonnummer] (tussen ... uur en uur), mailadres: [email].

CONTACTGEGEVENS

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Directoraat generaal Bestuur en Wonen Directie Democratie en Burgerschap Programma Bestuur en Veiligheid

Dhr. ir. S.M. Bakker (Simon) *Beleidscoördinator*
Simon.Bakker@minbzk.nl t: 06 20 20 83 04

Mevr. mr. E. Scharphof (Evelien) *(Senior) Beleidsmedewerker* Evelien.Scharphof@minbzk.nl
t: 06 54 20 58 89

Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving

Dhr. mr. V.E.H. Moors (Vital) *Senior Juridisch adviseur* Vital.Moors@minbzk.nl
t: 06 52 80 95 52

